ជំនួយសតិភាគទី ១៦

សតិបដ្ឋានបដិបត្តិ

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ ឌុក សាមឿន

ជំនួយសតិភាគទី ១៦

សតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិ

សុ.

ចិ.

អ.

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ **ប៊ុត សាវង្ស**

សម្រាប់ចែកជាធម្មទាន

១~ ធម៌ពិត

បើពោលអំពីគម្ពីរព្រះអភិធម្ម យើងអាចពោលថា ជ្រៅណាស់ អត់យល់ ទន្ទេញក៏អត់ចាំ ម្ល៉ោះហើយធ្វើឱ្យចិត្តមិនចង់រៀន ប៉ុន្តែ បើអភិធម្មគឺធម៌ពិតឥឡូវនេះ ខណៈនេះ កំពុងឃើញ កំពុងឮ កំពុងគិត ។ល។ ពោលគឺធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ ជាអភិធម្មដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងឱ្យដឹង ដូច្នេះ តើយើងមិនចង់រៀន មិនចង់ដឹងនូវអភិធម្មជាធម៌ពិត ជាជីវិតខ្លួនឯងទេឬ ?

ការសិក្សាព្រះអភិធម្ម គឺសិក្សាដោយបរិយត្តិ ទាំងសិក្សាដោយសតិ ដែលជាសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ។ ការសិក្សាយ៉ាងនេះ គឺធ្វើឱ្យស្គាល់ខ្លួនឯងបន្តិចម្ដងៗ និង ស្គាល់លោកតាមសេចក្ដីពិតដែលលោកនេះជាសច្ចធម៌ ។

មនុស្សយើងសព្វថ្ងៃ តែងបបួលគ្នាទៅបដិបត្តិធម៌ ឬថាទៅធ្វើធម៌ កន្លែងនេះ កន្លែងនោះ ។ រឿងនេះ បើបបួលគ្នាទៅដើរលេង ឬទៅធ្វើអ្វីផ្សេងចេះតែបាន តែត្រង់បដិបត្តិធម៌ អាចបបួលបានដែរទេ ? តើអ្វីជាបដិបត្តិធម៌ ?

បដិបត្តិធម៌ គឺ ធម៌បដិបត្តិ សតិ បដិបត្តិកិច្ចរបស់សតិ បញ្ញា បដិបត្តិកិច្ចរបស់បញ្ញា វិរិយៈ បដិបត្តិកិច្ចរបស់វិរិយៈ ពោល គឺការដែលបានដល់ដោយចំពោះ ដល់ ដឹង ឃើញនូវធម៌ពិតក្នុង ជីវិតជាប្រក្រតី សព្វៗកាល គ្រប់ពេលវេលា ។ បដិបត្តិធម៌ដូច្នេះ ឯង ជាការចម្រើនបញ្ញា ជាភាពភ្លឺស្វាង កាន់តែភ្លឺឡើងៗ ។ ប៉ុន្តែ បើមិនទាន់បានស្តាប់ឱ្យយល់អំពីជីវិតធម្មតាៗនេះ ថាជាធម៌ពិត ជា អារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន គួរដល់ការសិក្សាទេ ក៏មិនមានអ្វីជា បច្ច័យនៃបដិបត្តិធម៌ឡើយ ព្រោះបដិបត្តិធម៌ក៏ជាអនត្តាធម៌ដែរ អាស្រ័យបច្ច័យសុទ្ធៗ ប្រព្រឹត្តទៅជាតួសិក្សាធម៌ពិត ដែលធម៌ពិត កំពុងមាន កំពុងប្រាកដ តាមទ្វារទាំង ៦ ។

យើងអាចបបួលគ្នាឱ្យធ្វើទាន កាន់សីល បាន ប៉ុន្តែនេះក៏ ដោយសារហេតុនៃការឱ្យទាន ហេតុនៃការកាន់សីល មានព្រម ផងដែរ មិនមែនមានតែការបបួលនោះទេ ។ បើយើងបបួល មនុស្សខ្វាក់ភ្នែកទាំងពីរឱ្យមើលរូប ឬបបួលមនុស្សថ្លង់ឱ្យស្តាប់ សំឡេង តើគេនោះបានឃើញឬបានឮយ៉ាងដូចម្តេចកើតទៅ ។

យើងធ្វើការអ្វីមួយ វាទាល់តែយល់នូវការងារនោះ ទើប ធ្វើកើត យ៉ាងណាមិញ បដិបត្តិធម៌ ដែលប្រព្រឹត្តទៅបាន គឺ អាស្រ័យការយល់ដឹងទៅក្នុងធម៌ពិតនោះៗ យ៉ាងនោះឯង ។

ដើម្បីយល់ដឹង សាវ័ករបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ត្រូវអាស្រ័យការស្តាប់ជាចាំបាច់បំផុត ស្តាប់ហើយស្តាប់ទៀត គឺស្តាប់ទាល់តែយល់អំពីធម៌ពិត ដែលព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ សម្តែងឱ្យដឹង ដូច្នេះ បើយើងបបួលអ្នកដទៃឱ្យស្តាប់ធម៌ ឬអធិប្បាយធម៌ឱ្យអ្នកដទៃនោះៗស្តាប់យល់ បដិបត្តិធម៌ក៏កើតឡើង ធ្វើកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយមិនមានរបៀបទៅអង្គុយ ទៅដើរ យ៉ាងនេះ យ៉ាងនោះ ឬទៅធ្វើយ៉ាងណាទៀតទាំងអស់ ។

ព្រះសារីបុត្តស្តាប់ធម៌សម្រេចមគ្គផល ឬមនុស្ស និងទេវតាសន្ទឹកសន្ទាប់ទៀត តើមានបដិបត្តិធម៌ដែរឬទេ ?

បើអត់បដិបត្តិធម៌ទេ បដិវេធធម៌គឺការត្រាស់ដឹងសច្ចធម៌ ដោយមគ្គញ្ញាណ កើតបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ។ បដិបត្តិធម៌ ជានាមធម៌សុទ្ធ មិនមែនរូបធម៌អ្វីមួយឡើយ មិនមែនឥរិយាបថ មិនមែនទីកន្លែង ។ បដិបត្តិធម៌ បបួលមិនបាន បង្គាប់បញ្ជាមិនបាន ប្រើមិនបាន ប៉ុន្តែបដិបត្តិធម៌ មានហេតុគ្រប់គ្រាន់ពេលណា ក៏កើតឡើងពេលនោះ ។ ដូច្នេះ សត្វ បុគ្គល តួខ្លួន អ្នកឱ្យបដិបត្តិ-ធម៌កើតឡើង មិនមានទេ ។ មិនត្រឹមតែបដិបត្តិធម៌ប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺធម៌ទាំងអស់ដែលកើតឡើង សុទ្ធតែអាស្រ័យបច្ច័យ ។ ក្នុងបណ្តាបច្ច័យទាំងឡាយ មិនមានបច្ច័យណាជាមនុស្ស ជាសត្វ ឬជា

ទេវតាឥន្ទព្រហ្មឡើយ ។ កាលដែលបដិបត្តិធម៌គឺសតិក្ដី បញ្ញាក្ដីចម្រើនឡើង បានឃើញធម៌ពិតជាផលនៃបច្ច័យដូច្នេះហើយ ចិត្តក៏បានទទួលនូវការអប់រំយ៉ាងប្រសើរ ។

ការអានរឿយៗ

ការអានរឿយៗអំពីធម៌ពិត ធ្វើឱ្យមានការរៀនសង្កេតពិនិត្យ រហូតទាល់តែបានយល់ថា ជីវិតជាប្រក្រតី គួរដល់ការសិក្សា ជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋានបានពិតមែន ។ កំពុងឃើញក្នុងខណៈនេះ ជាសភាវធម៌ដែលមានពិត បើមិនមានការរលឹកដឹងទេ ក៏ជាយើងអ្នកឃើញ នេះគឺជាការយល់ខុស ។ ដូច្នេះ កំពុងឃើញកំពុងឮជាដើម ដែលជាសភាវធម៌ក្នុងលោក ៦ ទាល់តែមានសតិប្បដ្ឋាន រលឹកបាន សិក្សាបាន ទើបលះការយល់ខុសចេញបាន ដូចជាពន្លឺភ្លឺស្វាង កម្ចាត់ងងឹត ។

២. សេចក្តីប្រមាទ

ពាក្យថាសេចក្តីប្រមាទ គឺជាការពោលអំពីតួធម៌សុទ្ធៗដែលជាឈ្មោះនៃការរស់នៅដោយប្រាសចាកសតិ ទាំងដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយមោហៈក្នុងជវនចិត្ត ។ ព្រោះមានធម៌ប្រមាទដូច្នេះ ទើបមានពាក្យថា បុគ្គលប្រមាទ ជាការពោលដោយបុគ្គលាធិដ្ឋាន ។

មនុស្សយើងកាលដែលឱ្យទាន ឈ្មោះថា មិនប្រមាទក្នុងទាន កាលដែលរក្សាសីល ឈ្មោះថា មិនប្រមាទក្នុងសីល ។ល។ ប៉ុន្តែ កាលដែលមិនមានសតិប្បដ្ឋាន ឈ្មោះថា ប្រមាទក្នុងធម៌ពិតក្នុងជីវិតរស់នៅ ។

កាលដែលឃើញរូបជាធម្មតា មិនមានការរលឹកដឹង មិនមានការសិក្សាដោយសតិចំពោះធម៌ពិតមួយបែបនេះ ដែលជាធម៌-ពិតផ្លូវភ្នែក ជាលោកក្នុងអរិយវិន័យ ។ ឮធម្មតា ធុំក្លិនធម្មតា ដឹងរសធម្មតា ដឹងផោដ្ឋព្វៈក៏ជាធម្មតា នឹកគិតជាប្រក្រតី ធម៌ពិតទាំងអស់នេះ មានតែអស់ទៅ កន្លងទៅ ដោយមិនមានការសិក្សា មិនបាននូវការចេះដឹង ប្រព្រឹត្តទៅដោយភាពព្រងើយកន្តើយ មិនយកចិត្តទុកដាក់ មិនដឹងថា ជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋានដ៏សំខាន់

ជាទីបំផុតឡើយ ។

ត្រេកអរនឹងការដេកលក់ ក៏ព្រោះតែសេចក្តីប្រមាទ មិនរីករាយក្នុងការរលឹកសិក្សានូវធម៌ពិត ក្នុងពេលដែលមិនទាន់ដេកលក់ និង ក្នុងពេលដែលភ្ញាក់ឡើង ។

ធម៌ពិតដែលគួរដល់ការសិក្សាដោយសតិរលឹក អត់ត្រូវទៅសាងក្នុងទីណា ឬធ្វើអ្វីឱ្យខុសពីប្រក្រតីឡើយ គឺរលឹកសិក្សាធម៌-ពិតជាប្រក្រតី ឱ្យទាល់តែដឹងច្បាស់តាមសេចក្តីពិត មិនមែនជាខ្លួនយើងហើយស្រេច ហើយក៏មិនចាំបាច់ទទួលភារៈតទៅទៀតដែរ ។ បុគ្គលដែលដាក់ចុះនូវភារៈទាំងពួងគឺព្រះអរហន្ត ។

ការដែលកាន់តែយល់ អំពីលក្ខណៈនៃសេចក្តីប្រមាទនេះទៅបាន ព្រោះមកអំពីបានដឹងធម៌ពិត គឺដឹងថា ធម៌ពិតគួរដល់ការសិក្សារំលត់នូវកង្វល់គ្រប់យ៉ាង ឯការដែលមិនរលឹកសិក្សានេះជា បមាទធម៌ ។

ខណៈឃើញរូប គឺធម៌ពិតមួយបែបកំពុងធ្វើកិច្ចឃើញ គឺទស្សនកិច្ច ។ ទោះជាមនោទ្វារវិថីចិត្តដឹងថារូបនោះឥតបានការវាជាសំរាម ឬវាជាស្មៅ ។ល។ ដែលឃើញរាល់ថ្ងៃ យ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែចិត្តឃើញក្តី រូបារម្មណ៍ក្តី ជាធម៌ពិតដ៏សំខាន់ក្នុងការសិក្សាចម្រើនបញ្ញា ។ ឯសំរាមឬស្មៅជាដើមនោះ មិនមានដោយ

បរមត្ថ មិនមានជាសភាវៈអ្វីដែលអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើងនោះឡើយ ។

មនុស្សនោះ យើងគិតថាគួរស្អប់ខ្លាំងណាស់ តែការឃើញជាធម៌ពិត ការឮជាធម៌ពិត ការគិតជាធម៌ពិត រូបជាធម៌ពិត សំឡេងជាធម៌ពិត ។ ការដែលមិនសិក្សានូវធម៌ពិតទាំងនេះ ព្រោះសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានមិនបានកើតឡើង នេះជាបមាទធម៌ ។

មួយថ្ងៃៗ មួយជាតិៗកន្លងទៅ វវល់តែនឹងខ្លួនឯង ខ្វល់តែជាមួយនឹងអ្នកដទៃ ល្ងង់ខ្លៅ ងងឹតជាមួយនឹងធម៌ពិត នេះជាបមាទធម៌ ។

ដឹងក្តៅ វវល់តែទាស់ចិត្តជាមួយក្តៅ រស់នៅជាមួយនឹងការវង្វេង ស្វែងរកត្រជាក់ នេះជាសង្សារវដ្តវែងឆ្ងាយ ។ តាមពិតក្តៅក្តី ការដឹងក្តៅក្តី ជាធម៌ពិត ដែលកំពុងប្រាកដ បានមកដល់ហើយស្រេច ដោយមិនចាំបាច់ស្វែងរក ។

បើព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមិនបានត្រាស់សម្តែងប្រាប់ទេនោះ តើមានអ្នកណាមកប្រាប់ថាក្តៅធម្មតារាល់ថ្ងៃ ដែលប្រាកដត្រង់កាយ-ប្បសាទនេះ ជាធម៌ពិត ជាអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្ងប់ ។ ការដឹងក្តៅគ្រប់គ្នា ទាំងមនុស្សទាំងសត្វ ជាធម៌ពិត ជាបរមត្ថ ធ្វើកិច្ចដឹងផោដ្ឋព្វៈគឺក្តៅនោះឯង ។ ធម៌ទាំងអស់អាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង

សុទ្ធតែមានកិច្ចរបស់ខ្លួន ឯកិច្ចរបស់សត្វបុគ្គលដទៃផ្សេងទៀត មិនមានឡើយ ។ ការសិក្សានូវធម៌ពិតទាំងអស់នេះឯង ដែលនាំឱ្យទំនេរ ស្រាល ស្ងប់កង្វល់ ។ ឯការដែលរំលងចោលនូវធម៌ពិតក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ រៀងៗខ្លួននេះ ព្រោះមិនមានសតិសិក្សា ឈ្មោះថារស់នៅដោយសេចក្តីប្រមាទ ។

ការអានរឿយៗ

ការអានរឿយៗអំពីធម៌ពិត ធ្វើឱ្យមានការរៀនសង្កេតពិនិត្យ រហូតទាល់តែបានយល់ថា ជីវិតជាប្រក្រតី គួរដល់ការសិក្សា ជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋានបានពិតមែន ។ កំពុងឃើញក្នុងខណៈនេះ ជាសភាវធម៌ដែលមានពិត បើមិនមានការរលឹកដឹងទេ ក៏ជាយើងអ្នកឃើញ នេះគឺជាការយល់ខុស ។ ដូច្នេះ កំពុងឃើញកំពុងឮជាដើម ដែលជាសភាវធម៌ក្នុងលោក ៦ ទាល់តែមានសតិប្បដ្ឋាន រលឹកបាន សិក្សាបាន ទើបលះការយល់ខុសចេញបាន ដូចជាពន្លឺភ្លឺស្វាង កម្ចាត់ងងឹត ។

៣. សេចក្តីមិនប្រមាទ

សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាឈ្មោះនៃការមានសតិ ។ សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ជាការសាងព្រហ្មយាននាំសត្វចេញចាកលោកពោលគឺលះបង់នូវអត្តសញ្ញា សេចក្តីសម្គាល់ថាជាតួខ្លួនក្នុងលោក ៦ មានលោកភ្នែកជាដើម ។

ជាធម្មតានៃការមិនមានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន រមែងប្រកាន់ខ្លួនថាជាអ្នកទទួលអារម្មណ៍ ។ ការជ្រប់ងប់ក្នុងអារម្មណ៍បែបនេះដោយច្រើនគឺប្រព្រឹត្តទៅដោយអភិជ្ឈា និង ទោមនស្ស បានជាភ្លេចធម៌ពិតក្នុងខណៈនោះឯង ។

ធម៌ពិតគ្រប់យ៉ាង ធ្វើកិច្ចធ្វើនាទីរបស់ខ្លួន តាមដែលធម៌-ពិតនោះៗជាបរមត្ថធម៌ ។ ការដែលមានសតិសិក្សានូវធម៌ពិតសេចក្តីអស្ចារ្យមួយក៏បានកើតឡើង គឺធម៌ពិតធ្វើកិច្ចធ្វើនាទីជំនួសយើងក្នុងលោក ៦ នេះ ដោយមិនចាំបាច់ឱ្យយើងរវល់ក្នុងលោកឡើយ ។

តើយើងចាំបាច់ត្រូវទាមទារអ្វីទៀតទេ ដែលការទាមទារនេះឯងហើយ នាំឱ្យយើងមានការទាស់ចិត្តរករឿងគេឯងផ្សេងៗ

នោះ បើរង្វាន់ឬអានិសង្សរបស់អ្នកចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ត្រូវបាន សម្រេច នូវការអស់ភារកិច្ចក្នុងលោក ៦ ដូច្នេះ ។ តាមពិត គឺ មិនមានទាមទារអ្វីក្នុងលោកទាំងអស់ ព្រោះថាសតិប្បដ្ឋានគឺជា ការរួតរះជម្រះផ្លូវក្នុងដំណើរចេញចាកអំពីលោកនៃមច្ចុរាជ ។

វាមិនមានការបានអ្វីពីក្នុងលោកនេះ ឱ្យប្រសើរ ឱ្យបាននូវ ទីពឹង ដូចជាការរលឹកដឹងធម៌ពិតដែលកំពុងប្រាកដនោះទេ ។

ធម៌ពិតធ្វើកិច្ចធ្វើនាទីជំនួសយើង ដោយមិនចាំបាច់យើង នេះខ្វល់រវល់នៅក្នុងលោក រង្វាន់ធំពិសេសប៉ុណ្ណឹងហើយ នៅ មិនសុខចិត្តទៀតឬ ?

សតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិ រស់នៅជាមួយនឹងធម៌ពិត ក្រេបយក រសជាតិនៃធម៌ពិត ដូចជាឃ្មុំក្រេបផ្កា ឯក្បាលទឹកឃ្មុំដ៏ផ្អែម ជា ឈ្មោះនៃអរិយមគ្គ ។

រស់នៅរាល់ថ្ងៃ មានពេលណាដែលមិនមានធម៌ពិត វា គ្រាន់តែធម៌ពិតនោះមានជម្រៅ ដោយសេចក្ដីថា ដឹងបានដោយ ក្រ ។ ធម៌ពិត មានរសជាតិធ្វើឱ្យស្ងប់ចិត្ត នៅពេលដែលអត្ថរស នៃសេចក្ដីពិតប្រាកដដល់បញ្ញា ពិតជាសែនមនោរម្យណាស់ សុខ ចិត្ត ទទួលការពិត មិនប្រទូស្ត មិនចាប់ប្រកាន់ ដឹងច្បាស់នូវធម៌- ពិត ស្ងប់ចិត្ត ។

ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ទ្រង់ត្រាស់ទូន្មាននាងបដាចារ ឱ្យនាងយល់ច្បាស់ថា ទីពឹងក្នុងដែនមច្ចុរាជ មិនមានឡើយ ប៉ុន្តែ ទីពឹងដទៃពិតជាមាន គឺព្រះនិព្វាន ។

នាងបដាចារបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ដោយសតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនានោះឯង ។ មិនមានបុគ្គលណាមួយ ដែលបានសម្រេចមគ្គផល ក្រៅពីការចម្រើនសតិប្បដ្ឋានឡើយ សូម្បីតែនៅពេលកំពុងស្តាប់ព្រះធម៌ ។ បុគ្គលខ្លះទៀត សម្រេចមគ្គផលពេលដែលនៅក្នុងមាត់ខ្លា ខ្លះទៀតកំពុងឈឺខ្លាំង និង ខ្លះទៀតបានសម្រេចនៅពេលជិតស្លាប់ ។

ដូចដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងបមាទធម៌ហើយ ការដែលមិនបានចាប់អារម្មណ៍ចំពោះធម៌ពិត ធម្មតា១ ក្នុងជីវិត មិនរលឹកសិក្សានេះជាសេចក្តីប្រមាទ ។ វាដូចជាគ្រាប់ពេជ្រឬដុំមាសជាមួយនឹងសត្វមាន់ដូច្នោះឯង គឺមាសពេជ្រនោះ វាមិនជាប្រយោជន៍ចំពោះសត្វមាន់ឡើយ ប៉ុន្តែវាមានតម្លៃសម្រាប់មនុស្សណាស់ យ៉ាងណាមិញ ជីវិតជាប្រក្រតីសុទ្ធតែជាធម៌ពិត ត្រូវបានបោះបង់ចោលទៅទទេ១ ព្រោះបមាទធម៌ គឺមិនមានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ។ ជីវិតជាប្រក្រតី មានធម៌អ្វីដែលមិនមែនជាធម៌ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤ បើធម៌ទាំងអស់នេះ ប្រាកដជាធម៌ពិត ធ្វើកិច្ចក្នុងលោកជំនួសយើង

ហើយនោះ តើយើងនៅវេរាបង្អែបង្អង់ចង់បានអ្វីទៀត គប្បីជាបណ្ឌិត រួតរះជម្រះផ្លូវចេញអំពីលោកនេះ ទាន់មានឱកាសល្អមិនមែនទេឬ ?

ទីនេះស្ងប់ពិត

មិនមានសេចក្តីស្ងប់ណា ឱ្យដូចជាសេចក្តីស្ងប់ ព្រោះការរលត់ទៅនៃតណ្ហា មានះ និង ទិដ្ឋិនេះទេ ។ ស្ងប់ក្នុងវិបស្សនា គឺស្ងប់កំពុងតែឃើញ កំពុងតែឮ ជាប្រក្រតី ព្រមតាមអ្វីៗដែលប្រាកដក្នុងទ្វារ ៦ ទ្វារភ្នែកសម្រាប់រូបារម្មណ៍ ទ្វារត្រចៀកសម្រាប់សទ្ទារម្មណ៍ ទ្វារច្រមុះសម្រាប់គន្ធារម្មណ៍ ទ្វារអណ្តាតសម្រាប់រសារម្មណ៍ ទ្វារកាយសម្រាប់ផោដ្ឋព្វា-រម្មណ៍ និង ទ្វារចិត្តសម្រាប់ធម្មារម្មណ៍ ។

៤. សមាធិ

សង្ស័យថា មិនបានធ្វើសមាធិ ឈ្មោះថាមិនបាន បដិបត្តិធម៌ ឬមិនបានសម្រេចមគ្គផល ។

ម្យ៉ាងទៀត សង្ស័យថា ចម្រើនវិបស្សនា តើចាំបាច់ធ្វើ សមាធិជាមុនដែរឬទេ ។ ការសង្ស័យទាំងនេះ ព្រោះមកអំពីមិន ដឹងវិបស្សនាមានសភាវលក្ខណៈដូចម្តេច ។ កាលដែលមិនដឹង មិនស្គាល់តួវិបស្សនាតាមពិត គឺមិនអាចចម្រើនវិបស្សនាបានឡើយ ទោះជាធ្វើសមាធិបានសម្រេចប៉ុនណាក៏ដោយ ។

វិបស្សនា គឺការឃើញច្បាស់ ឃើញធម៌ពិត តាមពិត ។ វិបស្សនាចម្រើនឡើងលះបង់ការសង្ស័យក្នុងបដិបត្តិធម៌ ចំណុច ដែលអស់សង្ស័យនៅត្រង់ឃើញច្បាស់ថា ធម៌ទាំងឡាយអាស្រ័យ បច្ច័យកើតឡើង ។

ពុទ្ធបរិស័ទយើង នៅជំពាក់ចិត្តនឹងបដិបត្តិធម៌ កាលដែល អានព្រះត្រៃបិដកហើយ ក៏ទទួលសេចក្តីបានថា ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ត្រាស់ប្រាប់ឱ្យយើងបដិបត្តិធម៌ ដូច្នេះយើងត្រូវបដិបត្តិតាម ។ ពុទ្ធបរិស័ទ ស្តាប់បានត្រង់ពាក្យថា យើងបដិបត្តិធម៌ ប៉ុន្តែ មិនដឹង

ថា អ្វីជាបដិបត្តិធម៌ឡើយ ។

បដិបត្តិធម៌ ជាធម៌ពិតមួយផ្នែក អាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង បដិបត្តិកិច្ចរបស់ខ្លួន អ្នកបដិបត្តិផ្សេងទៀតជាយើង ជាគេមិនមានឡើយ គឺមានតែធម៌បដិបត្តិប៉ុណ្ណោះ ។

ពុទ្ធបរិស័ទ ខំប្រឹងឱ្យខ្លួនឯងបានជាអ្នកបដិបត្តិ ប៉ុន្តែធម៌-ពិត នៅក្នុងទីងងឹតឈឹង ពោរពេញដោយបមាទធម៌ ព្រោះហេតុតែមិនមានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ។

មានតែសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ ដែលអុជប្រទីបបញ្ញា ធ្វើឱ្យធម៌ពិតប្រាកដក្នុងពន្លឺភ្លឺស្វាង ។ កាលដែលធម៌ពិតប្រាកដនូវសភាពសូន្យចាកសត្វបុគ្គល សូន្យចាកតួខ្លួនហើយនោះ សេចក្តីសង្ស័យថា បដិបត្តិធម៌ដូចម្តេច ត្រូវរៀបចំអារម្មណ៍បែបណាឱ្យសតិរលឹកដឹង ត្រូវអង្គុយ ត្រូវដើរបែបណា ឬត្រូវបដិបត្តិពេលណា ។ល។ មិនមានឡើយ ព្រោះអ្នកបដិបត្តិ ជាសត្វបុគ្គលតួខ្លួន មិនមានទេ ។

ក្នុងការអប់រំចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ក៏ជាការចម្រើនសម្មា-សមាធិផងដែរ គឺមានលក្ខណៈចាប់សេចក្តីពិតនៃធម៌ពិតបានជាប់មាំទាំ បញ្ញាក៏ចម្រើនឡើង ។ បញ្ញាថ្នាក់វិបស្សនា មានឧបការៈដល់សមាធិដែលជាវិហារធម៌ ដូចជាសមាធិក្នុងអនុស្សតិជាដើម។

កុសលធម៌ទាំងឡាយ មានឧបការៈដល់គ្នា ស្រេចតែកម្លាំងនៃកុសលធម៌នោះៗ ។ សតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិកម្ចាត់បង់នូវឆន្ទរាគៈស្ងម្បីក្នុងកុសលធម៌ នេះជាបដិបទាវិសុទ្ធិ មិនប្រព្រឹត្តទៅដោយការជាប់នៅក្នុងលោក ។ សតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិ មិនមានការឆ្ងល់ហើយក៏មិនមានការខ្វាយខ្វល់សាងធម៌អ្វីទាំងអស់ ពោលគឺ មិនសាងអារម្មណ៍ដើម្បីឱ្យសតិរលឹកឡើយ ស្រេចហើយតែធម៌ពិតខណៈនេះប្រាកដលក្ខណៈពិត នេះជាតួបដិបត្តិធម៌ ដែលជាដួងប្រទីប ។

សតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិ អត់គិតធ្វើសមាធិ អត់គិតចម្រើនសតិអត់គិតចម្រើនវិបស្សនា អត់គិតធ្វើសីល អត់រៀបចំធ្វើអ្វីៗជាមុនសិនទាំងអស់ គឺថាសេចក្ដីពិតនៃធម៌ពិត ប្រាកដមកជាអារម្មណ៍នៃសេចក្ដីស្ងប់នូវអភិជ្ឈា និង ទោមនស្ស នេះជាសតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិជាភាពភ្លឺស្វាងកម្ចាត់ងងឹត ។

គំនិតដែលគិតបដិបត្តិធម៌ ហើយរៀបចំជីវិតឱ្យខុសពីប្រក្រតីដើម្បីបដិបត្តិធម៌ ទាំងដែលមិនមែនជាវិហារធម៌ មិនមែនជាអធ្យាស្រ័យ បែបនេះ មិនងាយសាបសូន្យពីបុថុជ្ជនឡើយ ព្រោះបុថុជ្ជនខ្វល់នឹងខ្លួនឯងអស់កាលជាអង្វែងណាស់មកហើយ ហើយក៏កំពុងរសាត់អណ្ដែតតទៅទៀត ព្រោះសកម្មភាពជាអភិសង្ខារ។

៥. ធម៌ពិតគឺជីវិតនេះឯង

ពុទ្ធបរិស័ទយើងដោយច្រើនយល់ថា ធម៌ពិតដោយឡែក ផ្សេងអំពីជីវិតរស់នៅរាល់ថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែ កាលដែលបានសិក្សាព្រះធម៌ហើយ ទើបដឹងថា ធម៌ពិតគឺជីវិតរាល់ថ្ងៃនេះឯង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីលោភៈ គឺសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយការជាប់ជំពាក់សព្វបែបយ៉ាង ដែលយើងមិនមានសតិរលឹកដឹងថាជាធម៌ពិត ពេលខ្លះ ចេះគិតចង់លះលោភៈ ទាំងដែលមិនដឹងថា លោភៈជាធម៌ពិត ធ្វើកិច្ចធ្វើនាទីរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។ លោភៈក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ ជាធម៌ពិតមួយបែប ឬជាយើងអ្នកស្រឡាញ់ជាប់ជំពាក់ ?

តាមពិត ពាក្យថាយើងស្រឡាញ់ យើងជាប់ជំពាក់ គ្រាន់តែសន្មតប៉ុណ្ណោះ ឯធម៌ពិតមានត្រឹមតែលោភៈ ដែលកើតហើយរលត់ទៅ កន្លងទៅ លោភៈខណៈថ្មី ដូងថ្មីកើតបន្ត ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់អំពីទោសៈ គឺការថ្នាំងថ្នាក់ ការអាក់អន់ចិត្ត ពិតជាជីវិតរាល់ថ្ងៃ ។ ព្រះអង្គត្រាស់អំពីមេត្តា

ករុណា ការឃើញ ការឮ សុខទុក្ខជាដើម ។ ធម្មទេសនារបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គឺទ្រង់ប្រកាសធម៌ពិត ដើម្បីឱ្យអ្នកស្តាប់មានស្មារតីរលឹកសិក្សា កើតបញ្ញាដឹងថា អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងគឺជាធម៌ពិត ហើយរលត់នូវអត្តានុទិដ្ឋិ ។

ក្នុងសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងឱ្យរលឹកដឹងធម៌ពិតក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ ។ ក្នុងព្រះធម៌ទេសនា បានសម្តែងថា ចំពោះជីវិតនេះ តាំងពីកើតដល់ស្លាប់ សុទ្ធតែជាធម៌ពិតទាំងអស់។ កំពុងឃើញជាដើម ធ្លាប់តែយល់ថា ជាតួខ្លួនយើង ជាអ្នកនេះ ជាអ្នកនោះ តែសេចក្តីពិត ជាសភាវធម៌មួយបែបដែលមានពិត ។ ធម៌ដែលមានពិត ជាបរមត្ថ កាន់តែប្រាកដ ព្រោះមានសតិរលឹក។ ធម៌ដែលមានពិត ជាបរមត្ថទាំងនេះ ធ្វើកិច្ចក្នុងលោក ៦ ជាលោករបស់មច្ចុរាជ ចំណែកសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន សាងព្រហ្មយានចេញចាកលោក ។

ធម៌ដែលមានពិត ឥឡូវនេះ កំពុងតែធ្វើកិច្ចធ្វើនាទីជំនួសយើង នេះជាការមានសតិរលឹក ។ បើយើងមិនបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេ ក៏អាចគិតថា យើងបានស្គាល់ខ្លួនឯងយ៉ាងច្បាស់លាស់ ទាំងរូបកាយ ទាំងចិត្តគំនិត លុះដល់បានសិក្សាព្រះធម៌ហើយ ទើបដឹងថា ការដែលធ្លាប់យល់ពីមុនមកនោះឯង សុទ្ធតែខុស ព្រោះមិន

ស្គាល់ធម៌ពិត ។ ការយល់ខុសគឺមិនត្រូវតាមការពិតដែលព្រះដ៏-មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដឹង ដូចជាយល់ថា កំពុងឃើញខណៈនេះជាយើង កំពុងនឹកគិតខណៈនេះក៏ជាយើងដែរ ពោលគឺជាខ្លួនយើងទាំងឃើញ ទាំងនឹកគិត ។ មុនបានស្តាប់ព្រះធម៌ អ្វីៗក៏ជាយើងដែរ លុះដល់បានស្តាប់យល់ គឺយល់ថា ធម៌ពិត បានដល់អ្វីៗទាំងអស់ដែលកើតមានក្នុងជីវិត ការគិតក៏ជាធម៌ពិតមួយបែប ការឃើញក៏ជាធម៌ពិតមួយបែប មិនមែនយើងឡើយ ។

ខណៈដែលកំពុងស្តាប់ឮឥឡូវនេះ មិនងាយនឹងឃើញតាមព្រះធម៌ ដែលបានសម្តែងថា មិនមែនយើងនោះឡើយ ។ អាការឮជាសភាវធម៌មួយបែបដែលមានពិត ប៉ុន្តែ វាសែនលំបាក ដែលនឹងអាចឃើញត្រឹមត្រូវយ៉ាងនោះទៅបាន ។ ពុទ្ធបរិស័ទ ស្តាប់ហើយពិចារណាដូច្នេះថា បើមិនមានសំឡេងប៉ះត្រចៀកទេ តើសោត-វិញ្ញាណកើតបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ។ ដូច្នេះ សំឡេងជាធម៌ពិតមួយបែប មិនអាចប៉ះនឹងបសាទរូបដទៃក្រៅអំពីសោតប្បសាទបានឡើយ ។ សោតប្បសាទរូប ជារូបដែលមានលក្ខណៈពិសេសក្នុងរាងកាយ អាចប៉ះនឹងសំឡេងបាន រូបដទៃដែលមិនមែនជាសោតប្បសាទ មិនអាចប៉ះនឹងសំឡេងបានទេ ។ ពិចារណារឿយៗយល់ឡើងៗ គឺយល់ថា សំឡេងជាសភាវរូបមួយបែបដែលមាន

ពិត១ សោតប្បសាទក៏ជាសភាវរូបមួយបែបទៀត ដែលមានពិត១ ដូច្នោះ សោតវិញ្ញាណគឺការឮកើតឡើងក៏រមែងមានពិត១ដែរ តើមានអ្នកណាជាអ្នកឮផ្សេងទៀតនោះ ។

លោកនៃការរស់នៅ

អារម្មណ៍របស់ចិត្តតាមទ្វារ៦ គឺរូបារម្មណ៍ សទ្ទារម្មណ៍ គន្ធារម្មណ៍ រសារម្មណ៍ ផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ និង ធម្មារម្មណ៍ ជាលោកនៃការរស់នៅ ។ ឯការរស់នៅក្នុងលោកគឺចិត្ត និង ចេតសិក កើតឡើងដឹងអារម្មណ៍នោះ១ ប៉ុណ្ណោះឯង។

តើយើងបានអ្វីក្នុងលោកនេះ ព្រោះថាអ្វី១គ្រាន់តែជាអារម្មណ៍របស់វិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ ឯវិញ្ញាណនោះ ដឹងអារម្មណ៍ណាហើយ ក៏រលត់បាត់ចោលអារម្មណ៍នោះទៅ ។

៦_ អត់មានបានអ្វីទេ

ក្នុងលោកនេះ មិនមានអ្វីក្រៅអំពីអារម្មណ៍របស់វិថីចិត្តឡើយ ចិត្តកើតឡើងដឹងអារម្មណ៍ណាហើយ សូម្បីចិត្តខ្លួនឯងក៏រលត់សូន្យទៅ តើមានអ្នកណាបានអ្វីក្នុងលោក ។ លោកដែលជារូបារម្មណ៍ក៏បែកធ្លាយ សំឡេងក៏រលត់ ក្លិន រស ផោដ្ឋព្វៈ និងសភាវៈដែលជាធម្មារម្មណ៍ សុទ្ធតែកន្លងទៅ រលត់រលាយទៅ អត់មានត្រឡប់មកកើតវិញទេ លក្ខណៈបែបនេះ នឹងជារបស់យើងបានទេ ឬថាជាតួខ្លួនយើងបានដែរទេ ។

អតីតា ធម្មា អ្វីៗដែលកន្លងទៅគឺសុទ្ធតែជាពួកធម៌ពិតទាំងអស់ ធម៌ពិតរលត់ទៅទាំងស្រស់ៗ ឃើញហើយរលត់ ឮហើយរលត់ គិតហើយរលត់ សុខ ទុក្ខ ឈឺចាប់ ខូចចិត្ត ឬការរីករាយកាលដែលនៅពីក្មេង ក៏រលត់អស់ទៅហើយ សូម្បីតែម្សិលមិញនេះឯង ក៏អត់មានអ្វីសល់ឡើយ ឬសូម្បីតែមួយភ្លែតមុននេះ ក៏រលត់ទៅហើយដែរ ។

ការដែលយើងប្រកាន់ថា មានខ្លួនយើងជាអ្នករស់នៅរហូតមក ដូច្នេះ សម្តែងឱ្យឃើញថា យើងមិនបានយល់ធម៌ពិត តាមដូច

ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងឡើយ រហូតដល់យើងបានសិក្សានូវព្រះធម៌ពិតៗ ទាំងដែលសិក្សាហើយបានឃើញនូវប្រយោជន៍ពិតៗទៀត ប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែងគឺនៅត្រង់ដឹងធម៌ពិតហើយសុខស្ងប់ក្នុងចិត្ត ។

បើយើងមិនបានសិក្សាព្រះធម៌ឱ្យឃើញប្រយោជន៍ពិតទេ យើងមានជីវិតរស់នៅដោយមិនដឹងថា ជីវិតនេះ តាមពិតវាជាអ្វីឡើយ រស់នៅពេញទៅដោយការមិនដឹង មានតែសេចក្ដីប្រកាន់នូវរូបរាងកាយ តាំងតែពីសក់ក្បាលដល់បាតជើង ហាក់ដូចជាមានអ្នកណាប្រគល់ឱ្យទទេៗអីចឹង ប្រកាន់វិញ្ញាណ ប្រកាន់ចិត្តគំនិតប្រកាន់សុខ ប្រកាន់ទុក្ខជាដើមថាជាខ្លួនឬជារបស់ខ្លួន ។

ទ្រព្យសម្បត្តិ យើងសន្មតចែកគ្នាចាយវាយ ប្រើប្រាស់ ឬឱ្យទាន ។ ខ្លួនយើងក្ដី អ្នកដទៃក្ដី សុទ្ធតែសន្មតទាំងអស់ យើងអាចរស់នៅឱ្យជាសុខជាមួយគ្នា ប្រព្រឹត្តមហាកុសលដល់គ្នា ។ កូនប្រុសស្រីគោរពមាតាបិតា ។ល។ បានជាសន្មតថាជាយើង និងថាជារបស់យើងហើយ ក៏គប្បីប្រព្រឹត្តប្រើប្រាស់ គោរពបូជា ឬមានព្រហ្មវិហារឱ្យបានសមរម្យទៅចុះ ព្រោះថា តាមពិតដោយបរមត្ថ អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែជារបស់ក្នុងលោក ។

ខន្ធលោក អាយតនលោក ធាតុលោក លោកទាំងអស់

ប្រាកដដល់បញ្ញា គឺជាលោកក្នុងទ្វារ ៦ ។ ក្នុងទ្វារ ៦ មានចិត្តដឹងអារម្មណ៍ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណដឹងរូបារម្មណ៍ បានសេចក្ដីថា រូបារម្មណ៍ជាបច្ច័យមួយដ៏សំខាន់ក្នុងការញ៉ាំងចក្ខុវិញ្ញាណឱ្យកើតឡើង ខ្វះបច្ច័យនេះមិនបានឡើយ ម្យ៉ាងទៀត ព្រោះមានភ្នែកគឺចក្ខុបសាទ-រូបដែលជាទីកើតនៃចក្ខុវិញ្ញាណ ទើបចក្ខុវិញ្ញាណកើតឡើងបាន បើដូច្នេះ តើអ្នកណាជាអ្នកឃើញរូបរាល់ថ្ងៃនេះ ។ កាលដែលធម៌-ពិតប្រាកដតាមពិត ព្រោះមានសតិរលឹក និង ព្រោះមានបញ្ញាចក្ខុនេះឯង ដែលឈ្មោះថា បុគ្គលមានប្រក្រតីចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ។

ផ្លូវត្រចៀក ផ្លូវច្រមុះ ផ្លូវអណ្ដាត ផ្លូវកាយ និង ផ្លូវចិត្ត សុទ្ធតែសភាវធម៌ ជាធម៌ពិត ជារូបធម៌ ជានាមធម៌តែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះជាដឹងថា ជាលាភ ជាយស សេចក្ដីសរសើរ ការលើកតម្កើងក៏មិនមានជារបស់អ្វីដែលអ្នកណាជាអ្នកបាននោះឡើយ ។ អត់លាភ អត់យស ជាដើមទាំងអស់ មិនផុតអំពីលោក ៦ ទោះជាការសប្បាយរីករាយ ឬជាសេចក្ដីទុក្ខសោក សុទ្ធតែជាតួធម៌ពិត ។ ធម៌-ពិតទាំងអស់នៅក្នុងលោក ៦ គឺភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្ដាត កាយ ចិត្ត ។ ការសិក្សាសង្កេតពិនិត្យ សតិរលឹកទល់គ្នានឹងសេចក្ដីពិត នេះជាការសិក្សាឱ្យស្គាល់លោកក្នុងអរិយវិន័យ ក៏ឈ្មោះថាស្គាល់ខ្លួនឯងផងដែរ ។

៧. យល់ដឹងធម៌ពិត

បើមិនបានយល់ដឹងធម៌ពិត ដែលប្រាកដផ្លូវភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្តាត កាយ ចិត្ត ក្នុងខណៈនេះឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមសេចក្តីពិតទេ គឺមិនអាចបដិបត្តិធម៌បានឡើយ ។

មិនមានអ្នកណាបដិបត្តិធម៌បានទេ បើមិនបានយល់ មិនបានដឹងថា អ្វីជាធម៌ពិត ហើយធម៌ពិតកើតប្រាកដនៅទីណាទេនោះ ។ ដូច្នេះ ចាប់ផ្តើមមុនអ្វីៗទាំងអស់ គឺសិក្សាស្តាប់ឱ្យបានយល់ថា បដិបត្តិគឺអ្វី ។ កុំឱ្យយល់ច្រឡំថាបដិបត្តិបានសេចក្តីថាធ្វើក៏ចេះតែធ្វើៗទៅ ឱ្យតែបានពាក្យថាធ្វើធម៌ដែរនោះ ការអប់រំចម្រើនបញ្ញាមិនមែនដូច្នោះឡើយ ។ កំពុងឃើញខណៈនេះ មានសភាវធម៌ប្រាកដផ្លូវភ្នែក ជាធម៌ដែលមានពិតៗ ។ ខណៈឮមានសំឡេង ហើយមានអាការដឹងសំឡេងទៀត ជាបរមត្ថ ជាធម៌ដែលមានពិត ធ្វើកិច្ចធ្វើនាទីទៀតផង ។ ប្រសិនបើ មិនមានធម៌-ពិតដែលមានពិតៗទេ តើអ្វីដឹងក្លិន ហើយបើអត់ក្លិនទេបានអ្វីមកឱ្យធុំ ដូច្នេះដឹងក្លិនធម្មតាៗ តែនេះជាធម៌ដែលមានពិត ធម៌ជាបរមត្ថមិនមែនសត្វ កើតហើយរលត់រលាយបាត់ទៅវិញ ។

មានតែផ្លូវមួយគត់ គឺស្តាប់ពិចារណាឱ្យយល់ធម៌ក្នុងខណៈនេះឯង ដឹងរសមានពិតនៅនឹងអណ្តាត មិនមែននៅនឹងភ្នែកឬត្រចៀក ឬក៏នៅនឹងចុងដៃចុងជើងអ្វីឡើយ ។ ក្តៅប្រាកដត្រង់កាយ ក្តៅមានពិត ប៉ុន្តែជាយើងដែរឬទេ ? កុំចេះតែពីយើងគ្រុនយើងឈឺ យើងក្តៅខ្លួននោះ តើក្តៅជាតួខ្លួនយើងយ៉ាងម៉េចទៅរលឹកឱ្យឃើញធម៌ពិតទៅមើល៍ ។ ធាតុត្រជាក់ប្រាកដត្រង់កាយត្រជាក់ពីក្រៅមកក្តី ត្រជាក់កើតខាងក្នុងក្តី គឺជាធាតុត្រជាក់ពិត១ តើខ្លួនយើងនៅឯណា ? ឯការដឹងផោដ្ឋព្វៈនោះ១ ជានាមធម៌មួយបែបប៉ុណ្ណោះ ដឹងក្នុងផុស្សនកិច្ច គឺកិច្ចប៉ះពាល់ហើយក៏រលត់ទៅ ។ តឹងញ័រប្រាកដត្រង់កាយ រឹងទន់ប្រាកដត្រង់កាយ តើមានយើងក្នុងលោកកាយនេះដែរឬទេ ? លោកកាយគឺជាកាយប្បសាទមានសុទ្ធតែសភាវធម៌ពិត លោកភ្នែក លោកត្រចៀក លោកច្រមុះលោកអណ្តាត និង លោកចិត្ត សុទ្ធតែសភាវធម៌ពិត ជាតួបរមត្ថពិត ធ្វើកិច្ចតាមភាពនៃធម៌នោះ១ សត្វបុគ្គលតួខ្លួនជាអ្នកធ្វើកិច្ចទាំងនោះ មិនមានឡើយ ។

បើមិនដឹងសេចក្តីពិតនៃធម៌ជាបរមត្ថ ជាប្រក្រតីធម្មតា គឺវាមានតែសេចក្តីសម្គាល់ថា មានយើង មានគេ ដូច្នេះ បដិបត្តិធម៌មិនកើតឡើងឡើយ ព្រោះមិនមែនយើងឬតួខ្លួនយើងជាអ្នកបដិបត្តិ

ឬជាអ្នកឱ្យធម៌បដិបត្តិកើតឡើងនោះទេ ។

បរិយត្តិ គឺសិក្សាឱ្យយល់លក្ខណៈនៃសភាវធម៌ជាធម៌ពិតដែលមានពិត១ ដែលកំពុងប្រាកដក្នុងខណៈនេះ ។ ធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ ជាប្រក្រតី អត់ត្រូវទៅស្វែងរកធម៌ពិតក្នុងទីដទៃណាឡើយ ខណៈនេះក៏មានធម៌ពិតកំពុងប្រាកដ ធម៌អ្វីក៏បានដែរ មិនសំខាន់នៅត្រង់ធម៌នេះឬធម៌នោះឡើយ ស្រេចហើយតែធម៌ពិតនោះជាបរមត្ថប្រាកដដល់បញ្ញា ។ មានពុទ្ធបរិស័ទខ្លះទាំងបព្វជិតទាំងគ្រហស្ថ ស្វែងរកធម៌ទៅតាមកន្លែងផ្សេង១ ទាំងក្នុងស្រុកទាំងក្រៅស្រុក លុះដល់បានសិក្សាព្រះធម៌យល់អំពីធម៌ពិត ក៏ដឹងថា ទាន់ពេលដែលបើកភ្នែកភ្ញាក់ឡើង ក៏មានធម៌ពិតប្រាកដ រហូតដល់សិងលក់ សម្រាន្តលក់ទៅវិញ ។

បមាទធម៌

មួយថ្ងៃ១ មួយជាតិ១កន្លងទៅ រវល់តែនឹងខ្លួនឯង ខ្វល់តែជាមួយនឹងអ្នកដទៃ ល្ងង់ខ្លៅ ងងឹតជាមួយនឹងធម៌ពិតនេះជាបមាទធម៌ ។

៨. ធម៌ពិតផ្សេងគ្នាក្នុងលោក ៦

នៅពេលសិងលក់ សម្រាន្តលក់ សភាវលោកមិនប្រាកដឡើយ មិនមានអ្វីប្រាកដទាំងអស់ មិនមានវិថីចិត្ត អត់ឃើញ អត់ឮ អត់ដឹងក្លិន អត់ដឹងរស អត់ដឹងផោដ្ឋព្វៈ និង អត់ដឹងថា ខ្លួនឯងជាអ្នកណា នៅទីណា ពោលគឺអត់ដឹងអ្វីទាំងអស់ ។ ភវង្គចិត្ត មានខណៈកើតហើយរលត់ រួចទៅកើតបន្តយ៉ាងលឿនរហ័ស មានកិច្ចរក្សាភពដែលបដិសន្ធិ សន្មតថាជាបុគ្គលសឹងលក់ ឬសម្រាន្តលក់ ដេកលក់ រហូតដល់ភ្ញាក់ ឃើញទៀត ឮទៀត នឹកគិតទៀត រហូតដល់ស្លាប់ទៅ ។

កាលដែលមិនបានយល់ ឬនៅមិនទាន់ដឹងថា លោកដែលប្រាកដផ្លូវភ្នែកនោះជាលោកមួយដោយឡែក សភាវធម៌ជាធម៌ពិតប្រាកដក្នុងលោកត្រចៀកដោយឡែក លោកច្រមុះដោយឡែក លោកអណ្តាតដោយឡែក លោកកាយដោយឡែក និង សភាវធម៌ជាធម៌ដែលមានពិត ក្នុងលោកចិត្តដោយឡែកទេនោះ បដិបត្តិធម៌មិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានឡើយ ។ ការបដិបត្តិក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាគឺនៅត្រង់ដែលថា បានយល់ត្រឹមត្រូវចំពោះលក្ខណៈនៃសភាវធម៌

ជាធម៌ពិត ក៏ជាសង្ខារក្ខន្ធតាក់តែងឱ្យសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានកើតឡើង ហើយបញ្ញាក៏ចាប់ផ្ដើមពិចារណាដឹងលក្ខណៈនៃសភាវធម៌ដែលកំពុងប្រាកដ ព្រមទាំងដឹងច្បាស់ថា ធម៌ពិតដែលមានពិតៗនោះ ត្រូវនឹងព្រះធម៌ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងគ្រប់ប្រការ ។

អស្ចារ្យណាស់ដែលខ្លួនយើងម្នាក់ បែរទៅជាធម៌ពិតប្រាកដជាលោក ៦ ផ្សេងគ្នា រកសត្វ រកបុគ្គល រកខ្លួនយើងក្នុងលោក ៦ មិនមានឡើយ ។

ព្រោះហេតុដូច្នោះ មុនដំបូងបំផុត ត្រូវកុំទាន់ទៅធ្វើធម៌បដិបត្តិធម៌អ្វីទាំងអស់ ត្រូវយល់លក្ខណៈនៃសភាវធម៌ ដែលជាធម៌-ពិត ប្រាកដផ្លូវភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្ដាត កាយ ចិត្ត ជាមុនសិន ព្រោះខណៈបដិបត្តិនោះមិនមែនជាយើងឡើយ គឺជាសភាវ-ធម៌មួយបែបៗ ដូចជាសតិជាសភាវធម៌ម្យ៉ាង បញ្ញាជាសភាវធម៌ម្យ៉ាងទៀត វីឯវីរិយៈក៏ជាសភាវធម៌ម្យ៉ាងផ្សេងទៀតដែរ ។ ក្នុងខណៈបដិបត្តិនោះ មានសភាវធម៌ច្រើនយ៉ាងកើតរួមគ្នា កាលបើមិនដឹង ក៏គិតថាយើងជាអ្នកបដិបត្តិ ប៉ុន្តែតាមពិត គឺជាសភាវធម៌ដែលមានសភាពយ៉ាងនោះឯង កើតឡើងបដិបត្តិកិច្ចនៃធម៌នោះៗរៀងៗខ្លួន ។ ខណៈនេះចិត្តកំពុងបដិបត្តិកិច្ចរបស់ចិត្ត គឺឃើញ

ជាដើម ខណៈដែលឃើញនេះឯង ជាចិត្តដែលកើតឡើងធ្វើកិច្ចឃើញ ហៅថា ចក្ខុវិញ្ញាណ ។ ហៅចិត្តថាវិញ្ញាណក៏បាន ប៉ុន្តែព្រោះចិត្តមានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង ដូចជាចិត្តឃើញត្រូវអាស្រ័យភ្នែកជាបច្ច័យ ទើបកើតឡើងធ្វើកិច្ចឃើញទៅបាន ដូច្នេះទើបហៅចិត្តនេះថាចក្ខុវិញ្ញាណ ។

ត្រូវយល់នូវសភាវធម៌ទាំងអស់នេះជាមុន ទើបអាចដឹងបានថា សភាវធម៌ដែលជាតួយល់ត្រឹមត្រូវនេះឯង ជាសង្ខារក្ខន្ធដែលនឹងធ្វើឱ្យកើតសភាវធម៌ជាតួយល់នេះ កើតឡើង ចម្រើនឡើងថែមទៀត ។ កាលដែលបានស្តាប់ហើយពិចារណាសភាវធម៌ដែលកើតឡើង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃច្រើនឡើងៗ រហូតទាល់តែមានសតិរលឹកបាន ដូចជាកំពុងឃើញជាប្រក្រតីធម្មតា ក៏រលឹកដឹងថា សភាវៈឃើញគឺជាសភាវៈដឹងអារម្មណ៍ ជាចិត្តមិនមែនយើង ជាបរមត្ថដែលមានពិតប្រាកដ មិនមែនអត់មានសភាវៈអ្វីសោះ មានតែយើងជាអ្នកឃើញនោះទេ តាមពិត យើងហ្នឹងហើយដែលអត់មាន តែការឃើញជាសភាវៈមួយបែប ជាសច្ចធម៌ ។

៩. រឿងក្នុងលោកនៃគំនិត

នៅពេលដឹងរឿងអ្វីមួយ ភ្លេចរលឹកដឹងការពិត នេះជាការភ្លេចរបស់អ្នកស្តាប់ធម៌ បដិបត្តិធម៌ មិនមែនជាការភ្លេចនៃអ្នកមិនបានស្តាប់ធម៌នោះទេ ព្រោះថា បុគ្គលដែលមិនបានស្តាប់ធម៌ គឺមិនយល់ពីធម៌ពិតឡើយ ។

អ្នកដែលស្តាប់ធម៌ យល់ធម៌ហើយ តែនៅតែភ្លេច ព្រោះការភ្លេចនេះ ជាធម៌ពិតមួយបែប ដែលមានបច្ច័យឱ្យកើតឡើង ។ ការស្តាប់ព្រះធម៌អំពីការពិតរឿយៗ ព្រមដោយកុសលធម៌ផ្សេងៗទៀត រមែងជួយជាឧបការៈឱ្យមានសតិរលឹកដឹងដល់ការពិត ។ ការពិតជាអារម្មណ៍នៃសេចក្តីសុខចិត្ត ។

ក្នុងរឿងអ្វីក៏មានការពិតដែរ ការពិតគឺជាសច្ចធម៌ដែលមានបច្ច័យឱ្យកើតក្នុងលោក ៦ លោកណាមួយ មានលោកភ្នែកជាដើម ។ នេះគឺជាធម៌ល្អិតល្អន់ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែង សូម្បីគ្រាន់តែការឃើញរូប ដែលគ្រប់គ្នាមានរាល់ថ្ងៃ ប៉ុន្តែដោយច្រើនគឺមិនធ្លាប់បានពិចារណាឱ្យដឹងសេចក្តីពិតនៃសភាវធម៌ឡើយ រហូតដល់បាត់បង់ជីវិតទៅ ។ ចំពោះការឃើញ

នេះ ត្រូវផ្ដើមពិចារណាឱ្យយល់ច្បាស់តាមពិតថា ឃើញមានពិតឯចំណែកលោកដែលត្រូវឃើញគឺរូបារម្មណ៍ ក៏មានពិតដែរ ។

សភាវធម៌ជាធម៌ពិត ដែលកំពុងប្រាកដក្នុងខណៈនេះ សែនលំបាកនឹងដឹងការពិតថា មិនមែនជាសត្វបុគ្គលតួខ្លួន ព្រោះហេតុតែការសម្គាល់ខុស ធ្លាប់មានអស់កាលដ៏យូរណាស់មកហើយ ។

រូបារម្មណ៍ដែលជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុវិញ្ញាណ គ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ មិនខុសពីរូបថតឬរូបក្នុងទូរទស្សន៍ឡើយ គឺជាលោកមួយដោយឡែកតែឯង ជាសភាវធម៌ម្យ៉ាងដែលមានពិត ជាបរមត្ថមិនមែនសត្វ មិនមែនវត្ថុអ្វីទាំងអស់ ។ រូបារម្មណ៍ជាលោកក្នុងអរិយវិន័យ មិនមែនជាទីកន្លែងផ្ទះសំបែងភូមិស្រុកប្រទេសនគរ ឬផែនដីព្រៃភ្នំអ្វីៗដែលជារឿងក្នុងលោកនៃគំនិតនោះឡើយ បញ្ញាចែកចិត្តឃើញ ដោយឡែកពីចិត្តគិតក្នុងមនោទ្វារ កំណត់ដឹងនូវសភាវធម៌ដែលជាបរមត្ថមានពិតក្នុងលោក ។

ទាន់ពេលដែលឮសំឡេង ក៏នឹកគិតដល់សំឡេងអ្វីៗ មានសេចក្ដីថាដូចម្ដេច ។ បញ្ញាកំណត់ដឹងសំឡេងជាធម៌ដែលមានពិតប្រាកដត្រង់សោតប្បសាទ សំឡេងមិនមែនជារឿងអ្វីទាំងអស់ រឿងអ្វីៗ ស្រេចហើយតែចិត្តគិត ។ ពេលខ្លះយើងខឹងនឹងរឿងដូចជា កូនចៅធ្វើសំឡេងខ្លាំងៗ រកសម្រាន្តមិនបាន ទាំងដែល

ពេលនោះក៏មានធម៌ពិតកំពុងប្រាកដដែរ ព្រោះថា បើមិនមានធម៌-ពិតទេ បានអ្វីឮ តែនេះទៅជាខឹងក្រោធក្នុងរឿង ដោយបោះបង់ធម៌ពិតចោល ព្រោះមិនមានសតិរលឹកដឹងសភាវៈដែលមានពិត ។ ចូរកុំភ្លេចថា ឮសំឡេងអ្វីក៏ដោយ ពេលណាក៏ដោយ គឺចិត្តឮជាធម៌ដែលមានពិត ធ្វើកិច្ចជំនួសយើងក្នុងលោក ដូច្នេះ ពេលដែលសម្រាន្តមិនលក់ បានឱកាសសិក្សាធម៌ពិត រំដោះខ្លួនចេញចាកលោក ។

កុំភ្លេចថា របស់ដែលមានពិតនោះ គឺមានត្រឹមតែជាធម៌ពិត ជាសភាវៈផ្សេងៗគ្នាក្នុងទ្វារទាំង ៦ ឯរឿងក្នុងលោកនៃគំនិត មិនមែនជាសភាវៈដែលមានពិតនោះទេ គ្រាន់តែជារឿងទៅតាមការចាំ និង ទៅតាមការគិតប៉ុណ្ណោះ ។

ដូចឃ្មុំក្រេបផ្កា

សតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិ រស់នៅជាមួយធម៌ពិត ក្រេបយករសជាតិនៃធម៌ពិត ដូចជាឃ្មុំក្រេបផ្កា ឯក្បាលទឹកឃ្មុំដ៏ផ្អែមជាឈ្មោះនៃអរិយមគ្គ ។

១០~ ព្រះនិព្វានមានក្នុងជីវិត

ក្នុងបិដកលេខ ៥៤ , ទំព័រ ២៦១ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អារម្មណ៍ទាំង ៦ ប្រការ មានរូបារម្មណ៍ជាដើមណា ដែលលោកព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និង មនុស្សដ៏សេស ពិនិត្យឃើញថា នេះជាសុខ ឯអារម្មណ៍នោះ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ឃើញច្បាស់ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃតាមពិតថា នេះជាទុក្ខទៅវិញ នេះជាអនុបស្សនាទី ១ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះនិព្វានណាដែលលោកព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណ-ព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និង មនុស្សដ៏សេស ពិនិត្យឃើញថា នេះជាទុក្ខ ឯព្រះនិព្វាននោះ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយឃើញច្បាស់ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃតាមពិតថា នេះជាសុខ នេះជាអនុបស្សនា ទី ២ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុអ្នកពិចារណាឃើញរឿយៗ នូវសភាវធម៌ដែលជាគូគ្នា ដោយប្រពៃយ៉ាងនេះហើយ ជាអ្នកមិនប្រមាទ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅ

កាន់ព្រះនិព្វាន បណ្តាផលទាំងពីរ ផលណាមួយនឹងកើតប្រាកដ គឺនឹងបាននូវអរហត្តផលក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឬមួយបើខន្ធដ៏សេសដែលគប្បីកើតតទៅទៀត នៅមាន នឹងបានដល់នូវអនាគាមិផល ។ ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះ លុះព្រះសុគតជាព្រះបរម-សាស្តាទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះហើយ ទើបទ្រង់ត្រាស់គាថាព័ន្ធ តទៅទៀតថា

រូប សំឡេង ក្លិន រស សម្ផស្ស ធម្មារម្មណ៍ ទាំងអស់ ជាទីប្រាថ្នា ជាទីស្រឡាញ់និងជាទីពេញចិត្ត លោកពោលថា មាននៅដរាបណា អារម្មណ៍ទាំងនោះ សត្វលោកព្រមទាំងទេវលោកសន្មតថាជាសុខ ដរាបនោះ ។ អារម្មណ៍ទាំងនោះ តែងរលត់ទៅក្នុងព្រះនិព្វានណា ព្រះនិព្វាននោះ ពួកសត្វលោកទាំងនោះ សន្មតថាជាទុក្ខទៅវិញ ។

ការរលត់នូវសក្កាយគឺបញ្ចក្ខន្ធ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ឃើញថាជាសុខពិត ការឃើញរបស់ព្រះអរិយៈដែលជាបណ្ឌិត ដូច្នេះរមែងជាទំនាស់នឹងសត្វលោកទាំងពួង ។

ពួកជនដទៃ ពោលនូវវត្ថុកាមណាថាជាសុខ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ពោលនូវវត្ថុកាមនោះថាជាទុក្ខ ។

ពួកជនដទៃ ពោលនូវព្រះនិព្វានណាថាជាទុក្ខ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ដឹងច្បាស់នូវព្រះនិព្វាននោះ ថាជាសុខ អ្នកចូរពិចារណាមើលធម៌គឺព្រះនិព្វាន ដែលដឹងបានដោយក្រ ដែលជនពាលទាំងឡាយជាអ្នកមិនដឹង វង្វេងហើយក្នុងលោកនេះ ។

សេចក្តីងងឹតធ្វើនូវភាពខ្វាក់ តែងប្រាកដដល់ពួកជនពាលដែលជាអ្នកត្រូវអវិជ្ជាបិទបាំង មើលមិនឃើញនូវព្រះនិព្វាន ដែលព្រះនិព្វានដូចជាពន្លឺ រមែងបើកបង្ហាញដល់ពួកសប្បុរស ដែលជាអ្នកមានបញ្ញាចក្ខុ ។

ពួកជនអ្នកស្វែងរក មិនឈ្លាសវៃក្នុងធម៌ រមែងមិនដឹងច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន សូម្បីមានក្នុងទីជិតឡើយ ។

ព្រះនិព្វាននេះ ពួកជនពាលដែលមានភវរាគៈគ្របសង្កត់ហើយ កំពុងអន្ទោលទៅតាមខ្សែតណ្ហា ត្រាច់ទៅក្នុងភព កើតហើយក្នុងកន្លែងនៃមារ មិនងាយនឹងត្រាស់ដឹងបានឡើយ ។

នរណាហ្ន៎ ដែលវៀរលែងព្រះអរិយៈចេញហើយ អាចត្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វានបាន ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ មិនមានអាសវធម៌ បរិនិព្វានហើយ ព្រោះបានត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃ នូវព្រះនិព្វាន ។

១១. ព្រះនិព្វានមានក្នុងជីវិត (ត)

ព្រះនិព្វានមានក្នុងទីជិត ឬ ឆ្ងាយ ? ព្រះនិព្វានមានក្នុងទីជិត , ក្នុងទ្វយតានុបស្សនាសូត្រ សម្ដែងថាជិត គឺជិតតាមព្រះពុទ្ធដីកា ប៉ុន្តែថា ព្រះនិព្វានជិតសម្រាប់បុគ្គលណា ឆ្ងាយសម្រាប់បុគ្គលណា នេះជាធម៌ល្អិត ។

ដែលថា ព្រះនិព្វានមានក្នុងទីជិតនោះ តើឥឡូវនេះ ព្រះនិព្វាននៅទីណា ? គឺនៅក្នុងទីនេះឯង ។ កំពុងតែនៅទីនេះ ឃើញរូប ឮសំឡេង ធុំក្លិនជាដើម តើជិតឬឆ្ងាយ ? មិនមែនជាសភាវធម៌ម្សិលមិញ ហើយក៏មិនមែនជាសភាវធម៌ក្នុងថ្ងៃស្អែកដែរ គឺកំពុងប្រាកដក្នុងខណៈនេះ ដូច្នេះ មិនអាចពោលថាឆ្ងាយបានឡើយ ។ សតិរលឹកសិក្សានូវលក្ខណៈរបស់នាមធម៌ និង រូបធម៌មួយប្រភេទៗ មួយលក្ខណៈៗ ក្នុងលោក ៦ លោកណាមួយ ។ កិច្ចបដិបត្តិអប់រំរហូតដល់បញ្ញាចម្រើនឡើង ដឹងច្បាស់នូវលក្ខណៈនៃនាមរូប ដែលកំពុងប្រាកដក្នុងទីដ៏ជិតបំផុត ព្រោះកំពុងប្រាកដក្នុងខណៈនេះ តាមសេចក្ដីពិត ជាសភាវៈដែលមានពិត ហើយក៏រមែងលះបង់នូវភាពងងឹតព្រមដោយសេចក្ដីប្រកាន់ រហូតដល់បានប្រ-

ចក្សុនូវលក្ខណៈនៃព្រះនិព្វាន ដែលជាទីអស់ទៅនៃទុក្ខទាំងពួង ។

កាលណាបើមានធម៌បដិបត្តិអប់រំចម្រើនបញ្ញាដូច្នេះ ព្រះ-និព្វានគឺនៅមិនឆ្ងាយឡើយ ព្រោះព្រះនិព្វានមិនមែននៅលើមេឃ មិនមែននៅក្នុងព្រៃភ្នំ ឯណា១ ដែលនឹងត្រូវធ្វើដំណើរទៅរកនោះទេ គឺព្រះនិព្វាន ឋិតនៅលើការឃើញច្បាស់នូវលក្ខណៈនៃសភាវ-ធម៌ដែលមានពិត១ ប្រាកដឱ្យឃើញពិត១ជាទុក្ខសច្ច ឯការអស់ទៅនៃទុក្ខគឺព្រះនិព្វាន ។

ការស្ដាប់ ការសិក្សានូវព្រះធម៌ ព្រះវិន័យ ដែលព្រះដ៏-មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងទុក រឹតតែច្រើនប៉ុនណា គឺរឹតតែជាប្រយោជន៍ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះដោយព្រះហឫទ័យអនុគ្រោះ ឱ្យអ្នកស្ដាប់យល់អំពីធម៌ពិត ។ បញ្ញាដែលជាការយល់ត្រឹមត្រូវនោះ មានច្រើនលំដាប់ថ្នាក់ បើត្រឹមតែថ្នាក់ស្ដាប់ ហាក់ដូចជាជាក់ច្បាស់ហើយ តែដល់មានសតិកើតឡើង ទើបជ្រាបថា ជាការលំបាកដ៏ក្រៃលែង ក្នុងការដឹងច្បាស់នូវលក្ខណៈនៃធម៌ពិត ។

សភាវធម៌ជាធម៌ពិត ជាធម្មតា ជាធម្មជាតិ ជាប្រក្រតីសុទ្ធ១ ប៉ុន្តែ បុគ្គលអ្នកព្យាយាមធ្វើវិបស្សនា ក៏មានការរៀបចំចាត់ចែង ទៅឯណោះទៅឯណោះ គគ្រឹកគគ្រេង ឬទាល់តែនៅម្នាក់ឯង ដើម្បីព្យាយាមដឹងរូបដឹងនាមដទៃពីប្រក្រតី ។ ការ

ចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ត្រូវតែជាប្រក្រតីធម្មតា ព្រោះធម៌ទាំងឡាយកើតឡើងដោយសារមានហេតុ សុទ្ធតែជាសភាវៈមានពិត ជារូបជានាម គ្រាន់តែថា ម្នាក់ៗមិនដូចគ្នា មកអំពីសន្សំហេតុនោះៗផ្សេងគ្នា ជាគ្រហស្ថ ជាបព្វជិត មានវិហារធម៌នៅម្នាក់ឯង នៅទីស្ងាត់ ។ល។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលជាអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្ងប់ចិត្ត រលត់ការប្រកាន់ គឺរបស់ដែលមានពិត ជាធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ នេះជាផ្លូវតែមួយក្នុងដំណើរចេញចាកលោក ។

ការព្យាយាមធ្វើអ្វីៗឱ្យដូចគ្នា ក្នុងការធ្វើធម៌ នេះមិនមែនជាបដិបត្តិធម៌ទេ ។ ខំធ្វើតាមបុគ្គលនេះ បុគ្គលនោះ ព្រោះមិនយល់ធម៌ពិតក្នុងខ្លួនឯង ដែលធម៌ពិតនេះ មិនមែនជាតួខ្លួនយើងហើយស្រេច ។

គ្រប់អង្គគ្រប់គ្នា ទាំងមនុស្សទាំងសត្វ ទាំងទេវតាឥន្ទព្រហ្មសុទ្ធតែមានធម៌ពិតក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែខ្វះការអប់រំនូវបញ្ញាទើបមិនស្គាល់តាមពិតនូវធម៌ពិត ។ ព្រោះមិនស្គាល់នូវធម៌ពិតនេះឯង ទើបសត្វលោកមានសេចក្តីលំបាកសព្វបែបសព្វយ៉ាង ។

ការអប់រំចម្រើនសតិវិបស្សនា គឺអប់រំទាល់តែជំនាញស្គាល់ធម៌ពិតច្បាស់ កំណត់បាន ដឹងថាជាទុក្ខសច្ច ឯការអស់ទុក្ខព្រោះអស់ហេតុ គឺជាទុក្ខនិរោធ បានដល់ព្រះនិព្វានដែលមានពិត

ជាបរមត្ថ មិនមានសមុទយៈ មិនមានទុក្ខ ជាអសង្ខតធាតុ មាន ក្នុងទីជិត ដូចជាពន្លឺភ្លឺស្វាងសម្រាប់អ្នកមានចក្ខុ ។

ព្រោះសោតាបត្តិមគ្គកើតឡើង ក៏មានការរលត់ភព គឺ កម្មភព និង ឧបបត្តិភព លើកលែង ៧ ភពចេញ ។ ការរលត់ទៅ នៃភពនេះឯង គឺជាព្រះនិព្វាន ឯចំណែក ៧ ភព គឺជាសង្ខារលោក ជាទុក្ខ ប្រព្រឹត្តទៅព្រោះមានបច្ច័យ ។

បញ្ញា ឃើញការកើតឡើងនៃសង្ខារលោក និង ឃើញការ អស់ទៅនៃសង្ខារលោក តាមពិត ។ សង្ខារលោក ប្រព្រឹត្តទៅតាម បច្ច័យ ឯការអស់ទៅនៃសង្ខារលោក ព្រោះអស់បច្ច័យ ។ បញ្ញា នេះ ឈ្មោះថា ត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ។

យើងមិនអាចពោលថា ព្រោះមានទុក្ខ ទើបមានការរលត់ ទុក្ខ គឺព្រះនិព្វាន ដូច្នេះឡើយ ព្រោះព្រះនិព្វានមិនមែនជាទុក្ខ ដែលរលត់ទៅជា **អតីតា ធម្មា** នោះទេ ។ ព្រះនិព្វានគឺរលត់ទុក្ខ ដោយហេតុអរិយមគ្គលះតណ្ហា ដូច្នេះ ព្រះនិព្វានជាអសង្ខតធាតុ ដែលមានអរិយមគ្គទាំង ៤ ជាហេតុ ។

១២. ក្រោមម្លប់នៃព្រះធម៌

ព្រះនាគសមាលៈ ចម្រើនវ័យហើយក៏មានសទ្ធាបួសក្នុងព្រះសាសនា លោកធ្លាប់ជាភិក្ខុឧបដ្ឋាកព្រះបរមសាស្ដាក្នុងបឋមពោធិកាលផងដែរ ។ ថ្ងៃមួយ លោកចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងព្រះនគរត្រូតមើលថ្នល់ដើម្បីការពារអន្តរាយ ក៏បានឃើញស្រីរបាំម្នាក់ប្រដាប់តាក់តែងរាងកាយ និង កំពុងតែរាំទៅតាមចង្វាក់ភ្លេង ។ ព្រះថេរៈបានឃើញការកើត និង ការរលត់ទៅនៃសង្ខារ ដែលគួរអស្ចារ្យ សង្ខារទាំងពួងមិនទៀង វាយោធាតុដែលធ្វើឱ្យវិចិត្រនេះរមែងផ្លាស់ប្ដូរនូវករជកាយឱ្យទៅជាប្រការនោះៗ ដោយអំណាចនៃការផ្សាយទៅនៃវាយោធាតុហ្នឹងឯង ។ ព្រះថេរៈបានសម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រោះកម្លាំងនៃវិបស្សនានៅនឹងផ្លូវក្នុងដំណើរនិមន្តបិណ្ឌបាតនោះ ។

ក្រោយមក ព្រះនាគសមាលៈ លោកបានពោលគាថាបញ្ជាក់ពីការបដិបត្តិរបស់លោក ដែលនាំឱ្យលោករួចផុតចាកទុក្ខមាន ៤ គាថា :

ស្រីរបាំម្នាក់ មានខ្លួនស្អិតស្អាងហើយ មានសំពត់ស្លៀកល្អ

ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រង ប្រោះព្រំដោយខ្លឹមចន្ទន៍ វាំតាមភ្លេងនៅនឹងកណ្តាលផ្លូវធំ ។ អាត្មាអញកំពុងដើរចូលទៅកាន់ក្រុងដើម្បីបិណ្ឌ-បាត បានក្រឡេកមើលទៅឃើញស្រីរបាំនោះ ដែលមានខ្លួនស្អិត-ស្អាងហើយ មានសំពត់ស្លៀកល្អ ហាក់ដូចជាអន្ទាក់នៃមច្ចុ ដែលមច្ចុដំឡើងហើយ ។ លំដាប់នោះ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយឧបាយនាំឱ្យកើតបញ្ញា ក៏កើតឡើងដល់អាត្មាអញ អាទីនវគឺទោសបានប្រាកដដល់បញ្ញា និព្វិទាញាណគឺបញ្ញានឿយណាយក្នុងសង្ខារទាំងពួង ក៏តាំងនៅព្រម ។ ចិត្តរបស់អាត្មាអញ ក៏រួចស្រឡះចាកកិលេស ព្រោះវិបស្សនាញាណនោះ អ្នកចូរមើលនូវសភាពនៃធម៌ដែលជាធម៌ល្អ វិជ្ជា ៣ អាត្មាអញបានដល់ដោយលំដាប់ហើយសាសនានៃព្រះពុទ្ធ អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ។

មិនមែនថា ព្រះនាគសមាលៈ ឃើញហើយ លោកមិនដឹងអ្វីនោះឡើយ លោកឃើញថាជាស្រីរបាំម្នាក់ ហើយឃើញថាស្រីនោះមានខ្លួនស្អិតស្អាង មានសំពត់ស្លៀកល្អ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងប្រោះព្រំដោយខ្លឹមចន្ទន៍ រាំតាមភ្លេងនៅនឹងកណ្តាលផ្លូវធំ ។ ព្រះ-ថេរៈលោកដឹងរឿងជាធម្មតា ប៉ុន្តែនៅពេលដឹងរឿងអ្វីៗក៏ដោយបើមិនមានសភាវធម៌ជាធម៌ពិតទេ បានអ្វីដឹងរឿង គឺមានចិត្តឃើញរូបារម្មណ៍ ហើយមានចិត្តគិត មានចិត្តឮហើយមានចិត្តគិត ។ល។

នេះសុទ្ធតែជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន ទាំងក្នុងស្រីរបាំនោះ ក៏គ្មានអ្វីក្រៅអំពីចិត្ត ចេតសិក រូប ។

ព្រះនាគសមាលៈ លោកពិចារណានាម និង រូបគ្រប់ប្រការ សង្ខារធម៌ទាំងអស់ តាំងតែពីកើតដល់ស្លាប់ មិនថាខណៈណាជាខណៈណា មានការកើតហើយរលត់ទៅ។ នៅពេលដែលព្រះថេរៈឃើញស្រីរបាំនោះ លោកឃើញហាក់ដូចជាអន្ទាក់នៃមច្ចុរាជដែលបានដាក់ដំឡើងហើយ ជាអន្ទាក់ដែលសត្វលោកដឹងបានដោយក្រ។ ជំនួសការពេញចិត្ត រីករាយត្រេកត្រអាល សតិប្បដ្ឋានដែលព្រះ-ថេរៈបានអប់រំចម្រើនរឿយៗមក ពិចារណាដឹងលក្ខណៈនៃបរមត្ថជាធម៌ដែលមានពិត ដូច្នេះបញ្ញាទើបឃើញអន្ទាក់ក្នុងវដ្តសង្សារដែលជាអន្ទាក់នៃមច្ចុរាជ ។

ព្រះថេរៈបានពោលថា អ្នកចូរមើលនូវសភាពនៃធម៌ ដែលជាធម៌ល្អ (បស្ស ធម្មសុធម្មតំ) គឺសតិប្បដ្ឋាន កាលដែលបុគ្គលបានអប់រំចម្រើនហើយ ក៏ជាធម៌ដ៏សែនល្អក្រៃលែង ព្រោះមិនចំពោះថាពេលដែលជួបប្រសព្វរឿងអ្វីៗឡើយ គឺធម៌ពិតបានប្រាកដជាអារម្មណ៍ឱ្យឃើញច្បាស់ ឱ្យស្ងប់ ឱ្យសុខចិត្ត មិនត្រូវការរបស់អ្វីទៀត នឿយណាយនឹងរបស់ទាំងពួង ព្រោះអាទីនវគឺទោសបានប្រាកដដល់បញ្ញា ។

ធម៌ពិត មានគ្រប់ទ្វារទាំង ៦ សត្វលោកទាំងអស់សុទ្ធតែមានធម៌ពិត ប៉ុន្តែ ទាល់តែមានសតិប្បដ្ឋាន ទើបអុជប្រទីបបញ្ញាឃើញធម៌ពិតនោះៗ គ្រប់ពេលវេលា សុទ្ធតែជាធម៌ពិត ជាអារម្មណ៍នៃការសិក្សា ។

លោកស្រាត់សូន្យចាកសត្វ

លោកសូន្យចាកសត្វបុគ្គលអ្នករស់នៅ ទាំងលោកដែលជាតួធម៌ពិត ក៏រលត់បាត់ទៅដោយខ្លួនឯង ។

មិនមែនសំខាន់នៅត្រង់យើងបានអ្វីៗក្នុងលោកនេះទេ ព្រោះបើយើងសម្គាល់ថា យើងបានអ្វី មានអ្វី នៅក្នុងលោកនេះ គឺឈ្មោះថាជាប់ចំណងរបស់មច្ចុរាជ ។ សេចក្ដីសំខាន់គឺសិក្សាធម៌ពិត ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដ ជាប្រក្រតី មានសេចក្ដីស្ងប់ប្រណីត ព្រោះមិនខ្វល់នឹងអ្វីថាជាតួខ្លួនឯង ។

១៣. ក្រោមម្លប់សំពត់កាសាវៈ

នៅក្នុងធម្មបទដ្ឋកថា ព្រាហ្មណវគ្គ មានសម្តែងអំពីដំណើរជីវិតរបស់កុលបុត្រមួយរូប ឈ្មោះ **សុន្ទរសមុទ្ទកុមារ** កើតក្នុងត្រកូលសេដ្ឋីក្រុងសាវត្ថីមានសម្បត្តិ ៤០ កោដិ ។

ថ្ងៃមួយ សុន្ទរសមុទ្ទកុមារមានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវត្តស្តាប់ធម៌ជាមួយនឹងមហាជន ។ ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ជ្រាបអធ្យាស្រ័យរបស់គេ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងឱ្យគេមានសទ្ធាក្នុងផ្នួស ។ សុន្ទរសមុទ្ទកុមារ ប្រឹងប្រែងខ្លាំងណាស់ ទម្រាំតែមាតាបិតាអនុញ្ញាតឱ្យបួស របៀបដូចកុលបុត្រឈ្មោះរដ្ឋបាល ដូច្នោះដែរ ។

កាលដែលបានបួសហើយ មិនជាប់ជំពាក់នឹងត្រកូល មិនជាប់ជំពាក់នឹងទីកន្លែង លោកបានចេញពីក្រុងសាវត្ថីទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះ ប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាត ញុំាងកាលឱ្យកន្លងទៅដោយការរស់នៅក្រោមម្លប់កាសាវពស្ត្រ ។

ក្រោយមក ថ្ងៃមួយ មាតាបិតារបស់ព្រះសុន្ទរសមុទ្ទត្ថេរៈនោះ បានឃើញប្រុសៗដែលធ្លាប់ជាមិត្តសម្លាញ់របស់កូន កំពុងតែរីករាយដោយកាមគុណក្នុងគំនរនៃទ្រព្យសម្បត្តិ ក្នុងថ្ងៃមហោ-

ស្រព ក៏នឹករលឹកដល់កូន ប្រាថ្នាឱ្យកូនសប្បាយដូចគេដែរ ។ កាលនោះ មានស្រីសោភិនីម្នាក់ទៅកាន់ត្រកូលនោះ ឃើញមាតារបស់សុន្ទរសមុទ្ទត្ថេរៈកំពុងអង្គុយយំ ក៏បានសាកសួរ ៖

សោភិនី ៖ ម៉ែ ហេតុអ្វីបានជាម៉ែយំ ?

មាតា ៖ យើងគិតដល់កូន បានជាយើងយំ ។

សោភិនី ៖ ចុះកូនម៉ែ ទៅណា ?

មាតា ៖ បួសក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។

សោភិនី ៖ បើឱ្យលោកសឹកមកវិញ មិនគួរឬ ?

មាតា ៖ គួរ ប៉ុន្តែលោកមិនចង់សឹក លោកចេញពីសាវត្ថីនេះទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះហើយ ។

សោភិនី ៖ បើនាងខ្ញុំធ្វើឱ្យលោកសឹកបាន តើម៉ែឱ្យអ្វីខ្ញុំ ?

មាតា ៖ ពួកយើងនឹងឱ្យនាងបានជាម្ចាស់នៃកំណប់ទ្រព្យក្នុងត្រកូលនេះ ។

សោភិនី ៖ បើដូច្នោះ សូមម៉ែឱ្យប្រាក់មួយចំនួនដល់នាងខ្ញុំដើម្បីចាត់ចែងក្នុងរឿងនេះ ។

នាងសោភិនី បានទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះ ព្រមដោយបរិវារដ៏ច្រើន កំណត់ផ្លូវបិណ្ឌបាតនៃព្រះថេរៈហើយ ជួលប្រាសាទ ៧ ជាន់

ជាទីសម្នាក់ក្នុងទីនោះ រៀបចំអាហារប្រណីតទុកតាំងពីព្រលឹម ហើយប្រគេនដល់ព្រះថេរៈដែលនិមន្តបិណ្ឌបាត ។ ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក បាននិមន្តព្រះថេរៈឱ្យឆាន់នៅនឹងប្រាសាទតែម្តង ។ នាងបានធ្វើល្បិចឱ្យក្មេងមកលេងដី ហើយស្រែកលេងខ្លាំងៗ ហាមមិនស្តាប់ ដើម្បីបានកិច្ចនិមន្តលោកឡើងទៅជាន់លើបំផុត។ ព្រះថេរៈសូម្បីជាភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាតជាវត្តយ៉ាងឧក្រិដ្ឋ ក៏ត្រូវជាប់ជំពាក់នឹងរសនៃអាហារ ត្រូវរសតណ្ហាគ្របសង្កត់ ទើបព្រមឡើងទៅលើប្រាសាទជាន់ទី ៧ តាមពាក្យរបស់នាង ។

នាងសោភិនី បានប្រើមាយារបស់ខ្លួនជាស្ត្រី ដោយពាក្យសម្តី ដោយអាកប្បកិរិយាសព្វគ្រប់ នាងតាក់តែងខ្លួនប្រាណ ស្អាតដោយសម្លៀកបំពាក់ ស្អិតស្អាងដោយកម្រងផ្កា មានជើងលាប និង ដុសខាត់ដោយទឹកល័ក្ត ពាក់ស្បែកជើងមាស ។ លុះដោះស្បែកជើងចេញហើយ ក៏ធ្វើអញ្ជលីចំពោះមុខ ហើយពោលវាចាថៃចង់ ដោយសម្តីដ៏ទន់ពីរោះដូច្នេះថា : លោកនៅកំលោះហើយបួសយ៉ាងនេះសូមលោកជឿពាក្យរបស់នាងខ្ញុំម្ចាស់ចុះ សូមលោកបរិភោគកាមជារបស់មនុស្សសិន ខ្ញុំព្រះករុណា នឹងប្រគល់នូវសម្បត្តិដ៏ជាទីពេញចិត្តដល់លោក ។ បើលោកមិនជឿ ខ្ញុំសូមស្បថមុខភ្លើង ខ្ញុំព្រះករុណា និយាយនូវពាក្យពិត កាលណាយើង

ទាំងពីរនាក់ ជាមនុស្សចាស់កាន់ឈើច្រត់ហើយ យើងនឹងបួស ទាំងអស់គ្នា ដូច្នោះយើងនឹងកាន់យកបាននូវជ័យជម្នះក្នុងលោក ទាំងពីរ ។

គ្រានោះ សេចក្ដីសង្វេគបានកើតឡើងដល់ព្រះថេរៈថា : ឱហ្ន៎ ! អំពើដែលយើងធ្វើហើយដោយមិនបានពិចារណា នេះជាកម្មដ៏ធ្ងន់ ។

ក្នុងខណៈនោះ ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះ-ជេតពន ៤៥ យោជន៍ពីក្រុងរាជគ្រឹះ ទ្រង់ប្រារព្ធរឿងនោះ ហើយទ្រង់ព្រះញញឹមឱ្យប្រាកដ ។ កាលដែលព្រះអានន្ទក្រាបទូលសួរព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា សង្គ្រាមកើតមានដល់សុន្ទរសមុទ្ទភិក្ខុជាមួយនឹងនាងសោភិនី នៅលើប្រាសាទជាន់ទី ៧ នាក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ព្រះអានន្ទក្រាបទូលសួរជាបន្តថា នរណាឈ្នះព្រះអង្គ ? ព្រះអង្គត្រាស់ថា បុត្ររបស់តថាគតជាអ្នកឈ្នះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅនាព្រះជេតពនមហាវិហារនោះឯង ទ្រង់ផ្សាយព្រះ-រស្មីទៅ ហើយត្រាស់ថា : ម្នាលភិក្ខុ អ្នកចូរអស់អាល័យ ចូរលះនូវកាមទាំងពីរចេញ រួចត្រាស់នូវព្រះគាថា :

យោធ កាមេ បហន្ត្វាន អនាគារោ បរិព្វជេ
កាមភវបរិក្ខីណំ តមហំ ព្រូមិ ព្រាហ្មណំ ។

បុគ្គលណា លះកាមទាំងឡាយក្នុងលោកនេះហើយ ជាបុគ្គលមិនមានផ្ទះ គេចចេញចាកកាមបាន តថាគតហៅបុគ្គលនោះ ដែលជាអ្នកមានកាមអស់ហើយ និង ជាអ្នកមានភពអស់ហើយ ថាជាព្រាហ្មណ៍ ។

កាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ព្រះថេរៈសម្រេចព្រះអរហត្តព្រមដោយឫទ្ធិ លោកហោះចេញអំពីប្រាសាទ មកថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្ដា ។

ទុក្ខកង្វល់ព្រោះចង់ឱ្យខ្លួនឯងគ្រាន់បើ

គិតចង់ឱ្យខ្លួនឯងគ្រាន់បើ ប្រសើរយ៉ាងនេះ ប្រសើរយ៉ាងនោះ ព្រោះមិនមានសតិរលឹកដឹងធម៌ពិត ដែលកំពុងប្រាកដ ។ ចំណង់នេះវាជាទុក្ខកង្វល់ ជាមេរៀន នាំឱ្យមានទុក្ខព្រួយ ។

១៤. ឧបនិស្ស័យក្នុងផ្នួស ម្លប់ធម៌វិន័យ

ព្រះនាង **សុភាកម្មារធីតាថេរី** បានពោលជាមួយនឹងពួកញាតិដែលមកបបួលឱ្យព្រះនាងសឹកចាកសិក្ខាបទ ថា :

អ្នកទាំងឡាយជាញាតិរបស់យើង ដូចម្ដេចបានជាមកធ្វើដូចជាសត្រូវទៅវិញ បបួលយើងឱ្យរីករាយនៅក្នុងកាមទាំងឡាយ ទាំងដែលអ្នកទាំងឡាយ បានដឹងថាយើងជាអ្នកបួស ជាស្ត្រីឃើញភ័យក្នុងកាមទាំងឡាយ ។ អាសវៈទាំងឡាយមិនមែនអស់ទៅព្រោះមាសនិងប្រាក់ទេ កាមទាំងឡាយមិនមែនជាមិត្តឡើយ ជាសភាវៈសម្លាប់នូវប្រយោជន៍ ជាសត្រូវ ជាព្រួញសរដែលដោតមុតជាប់នៅ ។

ព្រះថេរីដាស់តឿនពពួកញាតិ ព្រោះថាញាតិគប្បីមានបំណងល្អដល់គ្នា ទំនុកបម្រុងគ្នា ជួយគ្នា មិនមែនតែទ្រព្យសម្បត្តិប៉ុណ្ណោះទេ គឺគប្បីជួយទំនុកបម្រុងគ្នាតាមផ្លូវព្រះធម៌ទៀតផង ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ការរួចផុតចាកទុក្ខផ្សេងៗបាន ។ ប៉ុន្តែចំពោះព្រះនាងសុភាកម្មារថេរី ព្រះនាងមាននូវឧបនិស្ស័យខ្ពស់បានចូលកាន់ផ្នួស ក្នុងកាលដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគង់ព្រះជន្មនៅ

ដូច្នេះ ពពួកញាតិមិនគប្បីយកទ្រព្យសម្បត្តិមកលួងលោមព្រះនាងនោះទេ ទោះជាមានចិត្តស្មោះត្រង់ តែនេះជាសេចក្តីល្ងង់ ទើបព្រះនាងពោលថា ធ្វើដូចជាសត្រូវ ។

ព្រះថេរីអង្គនេះ បានបំពេញបារមីមកក្នុងសាសនាព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗ សាងសន្សំបុណ្យកុសលជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វានក្នុងភពនោះៗ ។ ក្នុងជាតិនេះ នាងកើតជាធីតានៃជាងមាសក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ព្រោះអាស្រ័យរូបសម្បត្តិនាងស្រស់ស្អាត ទើបបានឈ្មោះថា សុភា ។ នាងធំដឹងក្តីជាលំដាប់ ហើយនាងមានសេចក្តីជ្រះថ្លានឹងព្រះសាស្តា ក្នុងកាលដែលព្រះអង្គទ្រង់យាងចូលក្រុងរាជគ្រឹះជាដំបូង ។ ថ្ងៃមួយ នាងចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបនាងមានឥន្ទ្រិយចាស់ក្លា ទើបទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអរិយសច្ច ៤ ដ៏សមគួរដល់អធ្យាស្រ័យ ទាន់ពេលនោះឯង នាងក៏តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ប្រដាប់ដោយន័យមួយពាន់ ។ ក្រោយមកនាងឃើញទោសក្នុងឃរាវាសវិស័យ ក៏បួសក្នុងសម្នាក់ព្រះនាងបជាបតិគោតមី តាំងនៅក្នុងសីលភិក្ខុនី ប្រកបរឿយៗដោយភាវនាដើម្បីអរិយមគ្គជាន់លើ ។ ពួកញាតិនាំគ្នាចូលទៅរកព្រះនាងគ្រប់វេលា ប្រកាសអំពីទ្រព្យសម្បត្តិចំនួនច្រើន និងលួងលោមដោយកាមទាំងឡាយ ។

ក្នុងបិដកលេខ ៥៧ ទំព័រ ២០៦ ព្រះនាងបានពោលថា កាលពីដើម ខ្ញុំនៅក្រមុំ មានគ្រឿងស្លៀកពាក់ដ៏ស្អាត តាក់តែងខ្លួនប្រាណ បានស្តាប់ធម៌ក្នុងសម្នាក់ព្រះសាស្តា ការត្រាស់ដឹងសច្ចធម៌បានកើតមានដល់ខ្ញុំ ដែលជាស្រីមិនប្រមាទ ។ ព្រោះការត្រាស់ដឹងនូវសច្ចធម៌នោះឯង ទើបខ្ញុំមិនស្ងួវជាមានសេចក្តីត្រេក-អរក្នុងកាមារម្មណ៍ឡើយ ខ្ញុំឃើញភ័យក្នុងសក្កាយគឺឧបាទានក្ខន្ធ ៥ ហើយពេញចិត្តនឹងការសាងផ្នួសតែម្យ៉ាង ។

ខ្ញុំលះបង់ពួកញាតិ ទាសកម្មករ ស្រុកស្រែទាំងឡាយដ៏ស្តុកស្តម្ភ និង គំនរនៃទ្រព្យទាំងឡាយ ដែលគួរឱ្យត្រេកអររីករាយ ខ្ញុំលះបង់សម្បត្តិដ៏ច្រើនហើយបួស ។ ខ្ញុំចេញចាកផ្ទះដោយសទ្ធាយ៉ាងនេះហើយ បួសក្នុងព្រះសទ្ធម្មដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ត្រាស់សម្តែងហើយដោយប្រពៃ ខ្ញុំប្រាថ្នានូវការមិនមានកង្វល់ ឯការត្រឡប់មករកកាមវិញនោះ មិនសមគួរដល់ខ្ញុំទេ ។ ប្រាក់ក្តី មាសក្តីរបស់បុគ្គលនោះៗ មិនមែនមានដើម្បីព្រះនិព្វានជាទីស្ងប់នោះឡើយ ។ ការទទួលមាសប្រាក់ មិនសមគួរដល់សមណៈ ព្រោះមាសប្រាក់មិនមែនជាទ្រព្យដ៏ប្រសើរទេ ។ ការទទួលមាសប្រាក់សុទ្ធតែជាគ្រឿងឱ្យកើតលោភៈ ជាគ្រឿងស្រវឹង ជាគ្រឿងវង្វេង ជាគ្រឿងព័ន្ធព័ទ្ធដោយធូលីគឺកិលេស ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស

មានការចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ឯភាពទៀងទាត់ឋិតថេរក្នុងទ្រព្យនេះ មិនមានទេ ។ ពួកនរជនដែលត្រេកអរនឹងទ្រព្យ ឈ្មោះថាជាអ្នកប្រមាទ ជាអ្នកមានចិត្តសៅហ្មង កើតជាសត្រូវនឹងគ្នា រមែងធ្វើនូវជម្លោះជាច្រើនទៅវិញទៅមក ។ សេចក្ដីវិនាសច្រើនប្រការ គឺការសម្លាប់ ការចង ការសៅហ្មង ទាំងសេចក្ដីសោក ខ្សឹកខ្សួល រមែងកើតប្រាកដដល់ពួកជនដែលដេកត្រាំក្នុងកាម ទាំងឡាយ ។

ព្រះគាថារបស់ព្រះនាង សុភាកម្មារធីតាថេរី នៅមានបន្តទៀត ។ ព្រះនាងមានឥន្ទ្រិយចាស់ក្លា មិនថាកំពុងឃើញ កំពុងឮ ឬកំពុងគិត សុទ្ធតែជាធម៌ពិតប្រាកដដល់បញ្ញារបស់ព្រះនាង ។ ក្នុងលោកនេះ មិនមានការបានអ្វីឱ្យប្រសើរដូចជាការបានដឹងនូវធម៌ពិតនោះឡើយ ។ ព្រះថេរីបានពោលពាក្យជាសុភាសិត ឱ្យអ្នកដទៃបានដឹងពីអធ្យាស្រ័យ ដែលព្រះនាងបានសន្សំអប់រំមក ជាការសម្ដែងឱ្យឃើញថា អ្វីៗគឺជាសេចក្ដីពិតទៅតាមបច្ច័យ គឺមិនមែនចេះតែទាមទារបានទេ ផ្ទុយមកវិញ បើបានដឹងធម៌ពិតគឺមិនមានការទាមទារអ្វីទាំងអស់ ព្រោះសេចក្ដីពិតជាអារម្មណ៍នៃការរលត់តណ្ហា ។

១៥. ឧបនិស្ស័យក្នុងផ្នួស ម្លប់ធម៌វិន័យ (ត)

ព្រះនាងសុភាកម្មារធីតាថេរី បានពោលពាក្យជាសុភាសិត បញ្ជាក់អំពីវិហារធម៌របស់ព្រះនាង និង ពោលអំពីទោសរបស់កាមទាំងឡាយដ៏ច្រើន មានជាអាទិ៍គឺ

ដុំបាយតាមលំដាប់ផ្ទះ បានមកដោយការនិមន្តបិណ្ឌក្តី ចីវរបង្សុកូល និង បរិក្ខារដែលជាទីអាស្រ័យនៃអ្នកបួសក្តី ប៉ុណ្ណេះជាការសមរម្យសម្រាប់អាត្មាភាពដែលជាអ្នកមិនមានផ្ទះ ។ លោកអ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំទាំងឡាយ បានខ្ជាក់ចោលនូវកាមទាំង-ឡាយ ទាំងដែលជាកាមរបស់មនុស្ស ទាំងដែលជារបស់ទិព្វលោកទាំងនោះ មានចិត្តឱនទៅក្នុងព្រះនិព្វានដ៏ក្សេម សម្រេចបាននូវសេចក្តីសុខដែលឥតកម្រើក ។ ទីជម្រករមែងមិនមានក្នុងកាមទាំងឡាយណា អាត្មាមិនសេពគប់ជាមួយនឹងកាមទាំងឡាយនោះទេ កាមទាំងឡាយជាអមិត្ត ជាអ្នកសម្លាប់ នាំមកនូវការភ័យព្រួយ ដូចជាត្រូវឆេះក្នុងគំនរភ្លើង ។ ពួកជនទាំងឡាយដែលជាប់ជំពាក់ក្នុងកាម រមែងជួបនូវសេចក្តីទុក្ខក្នុងលោកនេះ ទាំងដែលមិនបានដឹងច្បាស់នូវទីបំផុតនៃជាតិជរាមរណៈ ។ មនុស្សទាំង-

ឡាយជាច្រើនតែងដើរទៅតាមផ្លូវនៃទុគ្គតិ មានកាមជាហេតុ ... កាមទាំងឡាយ ជាចំណងរបស់មច្ចុរាជ ។

ព្រះថេរីបួសហើយ ក្នុងថ្ងៃទី ៨ ក៏បានសម្រេចនូវព្រះ-អរហត្ត គង់ចូលផលសមាបត្តិនាគល់ឈើមួយដើម ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សរសើរព្រះនាង ៣ គាថាដូច្នេះថា

អ្នកទាំងឡាយចូរមើលនូវនាង សុភាកម្មារធីតានេះ ជាស្ត្រីឋិតនៅក្នុងធម៌ នាងបានចូលកាន់ឈានសមាបត្តិ ឥតមានសេចក្តីញាប់ញ័រ នាងបានចូលដល់ធម៌ដ៏ស្ងប់ អង្គុយក្បែរគល់ឈើ ។ នាងសុភាកម្មារធីតា បួសបាន ៨ ថ្ងៃនឹងថ្ងៃនេះហើយ ជាភិក្ខុនីមានសទ្ធាល្អ នាងបានសម្រេចនូវព្រះសទ្ធម្ម ដែលមានឧប្បលវណ្ណាថេរីជាអ្នកទូន្មានហើយ ជាស្ត្រីមានវិជ្ជា ៣ លះបង់នូវមច្ចុបាន ។ ភិក្ខុនីនេះ ជាអ្នកឥតមានបំណុល មានឥន្ទ្រិយចម្រើនហើយប្រាសចាកកិលេសជាគ្រឿងប្រកបទាំងពួង មានកិច្ចធ្វើរួចហើយ មិនមានអាសវៈ ។

គ្រានោះ សក្កទេវរាជ ទ្រង់ជ្រាបរឿងនោះហើយ ទ្រង់តម្រិះថា ព្រោះហេតុនៃព្រះថេរីអង្គនេះ មានគុណគួរឱ្យជ្រះថ្លាក្រៃលែង ទើបព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់សរសើរដូច្នេះ ។ ទាន់ពេលនោះឯង សក្កទេវរាជ ព្រមទាំងទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស បាន

យាងមក ទ្រង់អភិវាទ ហើយផ្គងអញ្ជលី ទ្រង់ប្រថាប់ឈរសំពះព្រះថេរី ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបព្រះសង្គីតិកាចារ្យទាំងឡាយពោលថា

ទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ជាម្ចាស់នៃពួកសត្វ ព្រមទាំងពួកទេវតា ចូលទៅនមស្ការចំពោះភិក្ខុនីឈ្មោះសុភាកម្មារធីតានោះដោយឫទ្ធិរបស់ខ្លួន ។

បញ្ចក្ខន្ធជាភារៈធ្ងន់

សត្វលោកយើង អត់មានអ្វីឱ្យខ្វល់ខ្វាយសោះ តែនេះព្រោះអវិជ្ជា ទើបចាប់ប្រកាន់នូវបញ្ចក្ខន្ធយកមកធ្វើជាតួខ្លួនឯង រួចតាំងស្រឡាញ់អ្វីស្មើនឹងស្រឡាញ់ខ្លួនមិនមាន ម្ល៉ោះហើយ សកម្មភាពជាអភិសង្ខារក៏ប្រព្រឹត្តទៅមិនដាច់ នេះឯងឈ្មោះថា សត្វលោកទទួលនូវភារៈធ្ងន់ ។

ការអប់រំចម្រើនអរិយមគ្គអង្គ ៨ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធ ហើយដាក់នូវភារៈដ៏ធ្ងន់នេះ ។

១៦_ ជីវិតស្ងប់ពិត

ក្នុងសំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ សក្កសូត្រ បិដកលេខ ៣០ , ទំព័រ ២០៨ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅលើភ្នំគិជ្ឈកូដ ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ គ្រានោះឯង យក្សឈ្មោះសក្កៈ បានចូលទៅរកព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបពោលគាថា នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា

ការប្រៀនប្រដៅបុគ្គលដទៃណាៗ មិនសមគួរដល់សមណៈដូចជាលោក ដែលជាអ្នកលះបង់នូវកិលេសជាគ្រឿងដោតក្រងមានចិត្តផុតស្រឡះ ជាអ្នកស្ងប់រំងាប់ហើយនោះទេ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសក្កៈ ការនៅជាមួយគ្នាបានកើតឡើងដោយហេតុណា បុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញាមិនគប្បីអនុគ្រោះនូវហេតុនោះ ដោយត្រឹមតែចិត្តទេ បើបុគ្គលមានចិត្តជ្រះថ្លា ប្រៀនប្រដៅបុគ្គលដទៃ ដោយពាក្យណា ទុកជាបុគ្គលដទៃនោះ មិនប្រកបខ្លួនតាមពាក្យនោះក៏ដោយ ការប្រៀនប្រដៅនោះ ក៏ឈ្មោះថាការអនុគ្រោះដោយការអាណិតអាសូរដែរ ។

នៅក្នុងព្រះសូត្រមួយនេះ បានបញ្ជាក់ប្រាប់ឱ្យយើងយល់

អំពីគំនិតរបស់យក្ស ដែលគិតថា បុគ្គលអស់កិលេសហើយ ចាំបាច់មករវល់ប្រដៅអ្នកដទៃធ្វើអ្វីទៀត ត្រូវតែជាបុគ្គលស្ងប់ៗម្នាក់ឯង មិនគប្បីមកធ្វើកិច្ចទូន្មានប្រៀនប្រដៅអ្នកណាៗឡើយ ។ នេះគឺជាគំនិតល្ងង់ខ្លៅរបស់យក្សឈ្មោះសក្កៈនោះ ដោយយក្សនោះ អត់បានដឹងឡើយថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អស់កិលេស ហើយទ្រង់ប្រកបដោយព្រះញាណគ្រប់យ៉ាង ព្រះអង្គត្រាស់ទេសនាប្រោសសត្វតាមអធ្យាស្រ័យនៃអ្នកស្តាប់ រហូតដល់អ្នកស្តាប់ដឹងច្បាស់នូវធម៌ពិត តាមដោយព្រះហឫទ័យមហាករុណារបស់ព្រះអង្គ ។ យក្សល្ងង់ខ្លៅនោះ អត់ជ្រាបអំពីសេចក្តីស្ងប់ពិតប្រាកដទេ ចេះតែថាព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យផុតស្រឡះហើយ ចាំបាច់មករវល់ជាមួយនឹងអ្នកដទៃធ្វើអ្វីទៀត ។

មានតែបុគ្គលអ្នកអប់រំចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចជ្រាបដឹងអំពីការស្ងប់នូវអភិសង្ខារពិតប្រាកដ ព្រោះការស្ងប់នេះ គឺជាផលនៃសតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិ ។ មិនមែននៅត្រង់មិននិយាយ មិនធ្វើការងារអ្វីៗ ឬព្រោះនៅព្រៃម្នាក់ឯងនោះទេ ហើយក៏មិនមែនការបានសម្រេចនូវរូបជ្ឈាន និង អរូបជ្ឈាននោះដែរ ការស្ងប់នូវអភិសង្ខារព្រោះបានលះបង់នូវអវិជ្ជា ។ ការស្ងប់នូវអភិសង្ខារតាមលំដាប់ និង ជារៀងរហូតនោះ គឺចាប់ពីព្រះសោ-

តាបន្នបុគ្គលទៅ។ ទោះជាព្រះសោតាបន្នបុគ្គលនោះ មានគ្រួសារជាឃរាវាស មានការងារជាមុខរបរ រហូតដល់ត្រូវមានរឿងយំសោកយ៉ាងណា ក៏អភិសង្ខារដែលលះបានហើយនោះ មិនត្រឡប់មកជាការមិនស្ងប់វិញនោះឡើយ ព្រោះថា ព្រះនិព្វានមានសេចក្តីស្ងប់ដ៏ទៀងទាត់ អត់ប្រែប្រួល ។

ការស្ងប់នូវអភិសង្ខារនេះ មិនមានវិធីរៀបចំចាត់ចែងធ្វើយ៉ាងណា ឬត្រូវតែទៅរស់នៅយ៉ាងណានោះឡើយ ព្រោះការស្ងប់នូវអភិសង្ខារដោយការលះបង់នូវអវិជ្ជា ។ អវិជ្ជាខណៈនេះឯង គឺខណៈដែលមានសភាវធម៌ ជាធម៌ដែលមានពិត ហើយអត់ឃើញ អត់ដឹងនូវធម៌ពិតដែលមិនមែនជាសត្វបុគ្គលតួខ្លួន ត្រឹមតែជាបរមត្ថ ។

នៅពេលខ្លះ អាចពោលថា ពួកឯងនេះធ្វើឱ្យយើងលំបាកណាស់ អញមិនចេះនៅជាមួយឯងទេ អញទៅរកស្ងប់ស្ងាត់តែម្នាក់ឯងវិញ ... ។ បដិបត្តិធម៌មិនឃាត់អធ្យាស្រ័យនោះឡើយ ព្រោះធ្លាប់សន្សំជាឧបនិស្ស័យមកហើយ តែជីវិតរស់នៅគ្រប់ពេលវេលា គឺមិនមានអ្វីក្រៅអំពីរូបធម៌ និង នាមធម៌ក្នុងលោកទាំង ៦ ទេ លោកទាំង ៦ សុទ្ធតែជាលោកស្ងាត់គ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ គ្រាន់តែថា លោកដ៏ស្ងប់ស្ងាត់នេះ ត្រូវទៅដល់ដោយបញ្ញា ។

ព្រោះមិនបានស្តាប់ឱ្យយល់ សត្វលោកត្រូវឃ្វាង ឬ ត្រូវគេចចេញអំពីធម៌ពិត ហើយក៏មិនបានដល់នូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ពិតប្រាកដឡើយ។

ពិតមែនតែលោកនេះកំពុងរឹករវរ ដោយគ្រោះធម្មជាតិ ដោយកិលេសក្នុងខ្លួនម្នាក់ៗ ទាំងដែលរឹករវរដោយជរា ព្យាធិ មរណៈ និង អកុសលវិបាកផ្សេងៗ ប៉ុន្តែ នេះវាជាលោកនៃគំនិតប៉ុណ្ណោះ កាលដែលពុទ្ធបរិស័ទបានចូលដល់លោកក្នុងអរិយវិន័យដោយបញ្ញា ពុទ្ធបរិស័ទនឹងបានក្រេបនូវរសនៃការមិនរឹករវរដោយពិត ។ ការដែលមិនរឹករវរក្នុងចិត្តមិនមានកង្វល់ មិនមានសេចក្តីប្រកាន់ នេះឯងជាទីពឹង ជាព្រះនិព្វាន ជាទីអស់ទៅនៃជរា និង មរណៈ ។

រស់នៅជាមួយធម៌ពិត

រស់នៅជាមួយនឹងធម៌ពិត គឺស្ងប់ចិត្តចំពោះអ្វីៗដែលកើតឡើង មិនទាស់ចិត្តចំពោះការពិត ។ របស់ដែលប្រាថ្នាកាលដែលមិនបាន ក៏ខកចិត្ត ប៉ុន្តែការពិតមានគ្រប់ពេល ។

១៧_ សូចិលោមយក្ស អ្នកមានសំណាង

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅជិតស្រុកគយា ជាលំនៅនៃយក្សឈ្មោះសូចិលោមៈ ។ កាលពីសាសនាព្រះពុទ្ធកស្សបទសពល យក្សនេះជាព្រះភិក្ខុមួយអង្គ សន្សំឧបនិស្ស័យក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវរាវរកធម៌ពិត ។ សូចិលោមយក្ស បានទូលសួរធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា

រាគៈ និង ទោសៈ មានអ្វីជាហេតុ ការអផ្សុកសេចក្តីត្រេកអរ និង សេចក្តីព្រឺព្រួចរោម កើតអំពីទីណា មនោវិតក្កតាំងឡើងអំពីទីណា ហើយលែងចោលនូវចិត្តទៅវិញ ដូចក្មេងចងជើងក្អែកនឹង ខ្សែហើយ ឱ្យក្អែកហើរទៅ ។

សូចិលោមយក្ស ចង់ចេះដឹងអំពីជីវិតពិតៗ តើហេតុអ្វីបានជាមានរាគៈ ទោសៈជាដើមនេះ ។ មនោវិតក្ក គឺការត្រិះរិះរបស់ចិត្ត ទោះជាគិតទៅឆ្ងាយយ៉ាងណា រឿងនេះ រឿងនោះ ក៏ត្រឹមតែជាចិត្តគិតប៉ុណ្ណោះ បើមិនមានចិត្តទេ ការគិតក៏មិនមានដែរ ដូចក្អែកជាប់ខ្សែ ទោះជាហើរទៅណា ក៏ត្រូវតែមកដល់ក្មេងវិញដដែល ។ ចិត្តដូចក្មេង ឯមនោវិតក្ក ដូចក្អែកជាប់ខ្សែ វិតក្ក ជា

ចេតសិក ទោះជាគិតដូចមានស្លាបហើរទៅដល់ណា ក៏ជាធម៌កើតរលត់ជាមួយនឹងចិត្ត មិនអាចអត់ចិត្តបានទេ ។

តាមពិត អ្វីៗដែលកើតឡើង មានត្រឹមតែចិត្ត ចេតសិក រូបប៉ុណ្ណោះ មិនមានអ្វីកើតលើសពីបរមត្ថ ៣ យ៉ាងនេះឡើយ ។ អ្វីដែលកើតឡើង ទើបមាន អ្វីដែលអត់កើត គឺអត់មាន ដូច្នេះ អ្វីដែលមាន គឺអ្វីដែលកើតឡើង អ្វីដែលកើតឡើង គឺជាបរមត្ថអាស្រ័យបច្ច័យ ជាធម៌ពិត យ៉ាងណាយ៉ាងហ្នឹង ជាអនត្តា ជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន អប់រំចិត្ត រលត់ការហួងហែង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា

រាគៈ និង ទោសៈ មានអត្តភាពនេះជាហេតុ ការអផ្សុកសេចក្តីត្រេកអរ និង សេចក្តីព្រឺព្រួចរោម ក៏កើតអំពីអត្តភាពនេះមនោវិតក្ក ក៏តាំងឡើងអំពីអត្តភាពនេះដែរ ហើយលែងចោលនូវចិត្តទៅវិញ ដូចក្មេងចងជើងក្អែកនឹងខ្សែហើយ ឱ្យក្អែកហើរទៅ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់បន្តទៀតថា

អកុសលវិតក្កដ៏ច្រើន កើតពីស្នេហា ពោលគឺតណ្ហា កើតព្រមក្នុងខ្លួនហើយផ្សាយទៅក្នុងវត្ថុកាមទាំងឡាយ ដូចពួរជ្រៃកើតពីដើមជ្រៃហើយរួបរឹតដើមឈើក្នុងព្រៃដែលខ្លួនអាស្រ័យ ដូច្នោះឯង ។ ពួកបុគ្គលណា ដឹងច្បាស់នូវអត្តភាពនោះថា មានរបស់

ណាជាហេតុ ពួកបុគ្គលនោះ ក៏បន្ទោបង់នូវអត្តភាពនោះបាន ។ ម្នាលយក្ស អ្នកចូរស្ដាប់ចុះ ពួកបុគ្គលនោះ រមែងឆ្លងនូវអន្លង់នេះ ដែលឆ្លងបានដោយកម្រ ទាំងដែលមិនធ្លាប់បានឆ្លង ដើម្បីមិនមាននូវភពថ្មីតទៅទៀត ។

ព្រះសូត្រនេះ នៅក្នុងបិដកលេខ ៣០ , ទំព័រ ២១០ សូចិ-លោមយក្សបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ដោយការបញ្ជូនញាណទៅតាមព្រះធម៌ទេសនា នៅពេលដែលកំពុងឈរស្ដាប់ នោះឯង។

បុគ្គលដែលសន្សំអប់រំបញ្ញាមក កាលដែលពិចារណាតាមសេចក្ដីនៃព្រះធម៌ទេសនា ក៏បានឃើញថា ការស្រឡាញ់ស្អប់គាប់ទាស់ ព្រមទាំងការរវល់ក្នុងចិត្ត គិតខ្វល់ គិតព្រួយ ភ័យខ្លាចអ្វីៗទាំងអស់ ក៏ព្រោះការត្រេកអរប្រកាន់ចំពោះអត្តភាពគឺតួខ្លួននេះឯង ។

បុគ្គលដែលមិនដឹងអត្តភាពគឺបញ្ចក្ខន្ធនេះ កើតអំពីរបស់ណា ក៏ចាប់យកមកធ្វើជាតួខ្លួន ហើយរវល់មួយសង្សារវដ្ដរហូតមក ការរវល់នេះជាតួអភិសង្ខារតាក់តែងភពថ្មី ។

អភិសង្ខារមិនមាន ព្រោះលះអវិជ្ជាដោយវិជ្ជា បញ្ញាឃើញការកើតឡើងនៃសង្ខារលោកតាមពិត ទាំងបានឃើញការរលត់អស់ទៅនៃសង្ខារលោកតាមពិតផងដែរ ។

១៨. អ្វីដែលកើតគឺត្រូវតែមាន

អ្វីដែលកើតគឺត្រូវតែមាន នេះជាប្រធានបទនៃការសុខចិត្ត ។ យើងតែងតែទាស់ចិត្តនឹងរឿងនេះ រឿងនោះ ដោយគិតថាអ្នកដទៃជាអ្នកធ្វើ តែតាមពិត អ្វីដែលកើតមាននោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រឹងប្រែងសម្តែងអស់ ៤៥ ព្រះវស្សា ដើម្បីឱ្យដឹងថាជាធម៌ពិត ។ ក្នុងលោកនេះ ជីវិតនេះ តើយើងធ្វើអ្វីបាន ធ្វើភ្នែក ធ្វើត្រចៀក ធ្វើវិញ្ញាណដឹងអារម្មណ៍ ធ្វើសុខ ធ្វើទុក្ខ តើធ្វើបានទេ ? ម្យ៉ាងទៀត រហូតមកនេះ យើងទាមទារអ្វីបានខ្លះ អត់ចាស់ អត់ឈឺ អត់ស្លាប់ អត់ព្រាត់ពីអ្វីជាទីពេញចិត្ត រស់នៅមានតែសេចក្តីសុខ ។ល។ តើទាមទារបានទេ ? ព្រះពុទ្ធត្រាស់ដឹងសម្តែងព្រះធម៌ តើយើងនៅមិនដឹងការពិតនៃលោកនេះដល់ណាទៀត ទាមទារអ្វីពីលោកនេះទៀត ។

រាល់ពេលដែលទាស់ចិត្ត សុទ្ធតែកើតអំពីការទាមទារ ការជាប់ជំពាក់ និង ការសម្គាល់ថាខ្លួនឯងគ្រាន់បើទាំងអស់ ។ បុគ្គលដែលស្គាល់លោកនេះតាមពិត គឺមិនប្រកាន់អ្វីថាជាខ្លួន ថាជារបស់ខ្លួន ការមិនប្រកាន់នេះជាទីពឹងនៃបុគ្គលនោះ ម្ល៉ោះហើយ

បុគ្គលនោះ រមែងជាបុគ្គលស្ងួត មិនមានពិសកំណាចគឺការប្រកាន់ មានតែចិត្តអនុគ្រោះ សន្តោសប្រោសប្រណី ។

លោកនេះជាអនត្តា មិនស្តាប់បង្គាប់អ្នកណា មិនតាមអ្នកណាទាមទារអ្វីទាំងអស់ លោកនេះ ប្រព្រឹត្តទៅតាមតែបច្ច័យរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។ បើយើងមិនប្រកាន់ជាមួយនឹងលោកនេះទេ លោកនេះក៏អត់មកធ្វើអ្វីយើងដែរ តែបើយើងប្រកាន់វាជាទុក្ខកង្វល់ ចង្អៀតចង្អល់ អផ្សុក ព្រោះតែការប្រកាន់ខ្លួនឯង លោកនេះនៅតែប្រព្រឹត្តទៅតាមបច្ច័យរបស់ខ្លួន និង ជាសង្ខារលោក កើតហើយវិនាសបាត់ទៅវិញជាធម្មតា ។

បើលោកនេះ ប្រព្រឹត្តទៅតាមតែបច្ច័យដូច្នេះ តើត្រូវទាមទាររកយុត្តិធម៌យ៉ាងដូចម្តេចទៀត ? លោកនេះ មិនដែលលំអៀងពីការពិតឡើយ ។

ធម៌ពិតទាំងអស់មានប្រាកដក្នុងលោក ៦ ដាច់ដោយឡែកអំពីគ្នា ជាបរមត្ថផ្សេងគ្នា សូន្យចាកសត្វបុគ្គលតួខ្លួន ។ ក្នុងបិដកលេខ ៥៤,ទំព័រ ៥៦ ហេមវតយក្ស ទូលសួរធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រោះអ្វីកើតឡើង ទើបលោកកើត លោកធ្វើសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលក្នុងអ្វី លោកប្រកាន់នូវអ្វី ព្រោះមានអ្វីទើបលោកលំបាក ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា

ឆសុ លោកោ សមុប្បន្នោ ឆសុ កុព្វតិ សន្ថវំ
ឆន្នមេវ ឧបាទាយ ឆសុ លោកោ វិហញ្ញតិ។

ព្រោះអាយតនៈ ៦ កើតឡើង ទើបលោកកើត លោកធ្វើសេចក្ដីស្និទ្ធស្នាលក្នុងអាយតនៈ ៦ លោកប្រកាន់នូវអាយតនៈ ៦ ព្រោះអាយតនៈ ៦ មាន ទើបលោកលំបាក ។

ទោះជាពោលថា សត្វលោក ឫសម្បត្តិទាំងពួង ផ្ទះសំបែង ដីធ្លីស្រែចម្ការ មានលាភ មានយសជាដើមយ៉ាងណា កាលបើរលឹកដល់អ្វីដែលមានពិត គឺអ្វីដែលកើតក្នុងអាយតនៈ ៦ ប៉ុណ្ណោះ ទោះជាសប្បាយនឹងសម្បត្តិ លាភយសយ៉ាងណា មិនផុតពីការឃើញរូប ឮសំឡេងជាដើមឡើយ ទោះជាប្រកាន់ក្នុងរឿងអ្វី ក្នុងបុគ្គលណា ពេលនោះ ភ្លេចចោលធម៌ពិត មិនមានសតិរលឹក មិនបានសិក្សា ទើបលំបាកចិត្ត ក្ដៅក្រហាយ ទុក្ខព្រួយ ។

បដិបត្តិធម៌ គឺសតិរលឹកដឹងបាននូវធម៌ដែលមានពិត កំពុងប្រាកដក្នុងលោក ៦ ។ ធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ នេះ ត្រូវបានបិទបាំងដោយអវិជ្ជាអស់មួយសង្សារវដ្ដមកហើយ គឺចក្ខុវិញ្ញាណកើតឡើង យើងឃើញ សោតវិញ្ញាណកើតឡើង យើងឮ ឃានវិញ្ញាណកើតឡើង យើងធុំក្លិន ជិវ្ហាវិញ្ញាណកើតឡើង យើងដឹងរស កាយ-វិញ្ញាណកើតឡើង យើងដឹងផោដ្ឋព្វៈ មនោវិញ្ញាណកើតឡើង

យើងដឹង យើងគិត យើងយល់ ម៉្លោះហើយ មានតែការវង្វេងក្នុងលោកប៉ុណ្ណោះ វង្វេងស្រឡាញ់ វង្វេងស្អប់ ចោលធម៌ពិតដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែង ៤៥ ព្រះវស្សា ។

ស្តាប់ហើយគិតពិចារណា

ស្តាប់ហើយគិតតាម តើយើងឃើញ ឬត្រឹមតែចិត្តឃើញ ហើយអ្វីដែលប្រាកដឱ្យឃើញ ។ ត្រូវកុំឱ្យច្រឡំរូបារម្មណ៍ដែលជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុវិញ្ញាណ និង វត្ថុ មនុស្ស សត្វ រឿង ដែលជាអារម្មណ៍នៃចិត្តគិតក្នុងមនោទ្វារ ។ មិនមែនហាមឃាត់ចិត្តគិតឡើយ ទោះជាគិតថា មនុស្ស សត្វ វត្ថុអ្វីក៏ដោយ តែត្រូវកំណត់សភាវៈដែលមានពិតក្នុងលោកភ្នែក គឺត្រឹមតែវណ្ណរូប ដូចរូបគំនូរ ឬ ដូចរូបថតដូច្នោះឯង ។ សំឡេង គឺជាសភាវរូប ដែលមានពិតមួយបែបទៀត ផ្សេងពីវណ្ណរូប ។ ការសិក្សារបស់ពិត ធម៌ពិត ដែលកំពុងប្រាកដតាមទ្វារ ៦ ទើបកម្ចាត់អវិជ្ជា ដកនូវកង្វល់នឹងខ្លួនឯងបាន ។

១៩_ ព្រហ្មយានពិតប្រាកដ

វីតសោកត្ថេរៈ បានសន្សំបុណ្យទុកមកតាំងពីភពមុនៗ ក្នុងព្រះសាសនានៃព្រះពុទ្ធសិទ្ធត្ថៈបានកើតក្នុងត្រកូលព្រាហ្មណ៍ សិក្សាសម្រេចក្នុងវិជ្ជា និង សិល្បសាស្ត្ររបស់ព្រាហ្មណ៍ ហើយលះបង់កាមទាំងឡាយ បួសជាតាបសនៅក្នុងព្រៃ ។ ពេលមួយ បានដឹងដំណឹងអំពីការត្រាស់ដឹងរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ក៏មានចិត្តរំភើបរីករាយ ហើយគិតថា ការបានចូលគាល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាការក្រណាស់ ដូច្នេះយើងគួរចូលគាល់ព្រះអង្គក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ នៅសល់តែមួយយោជន៍កន្លះទៀតប៉ុណ្ណោះ នឹងបានគាល់ព្រះពុទ្ធអង្គស្រាប់តែកើតខ្យល់ចាប់ធ្វើកាលកិរិយា នៅតាមផ្លូវនោះឯង ។ ដោយសញ្ញាដែលបញ្ជូនទៅហើយក្នុងព្រះពុទ្ធ ព្រះតាបសបានកើតក្នុងទេវលោក ។ ចុះឡើងក្នុងទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ជាច្រើនជាតិ ទើបជាតិចុងក្រោយនេះ កើតជាប្អូនប្រុសពៅបង្អស់របស់ព្រះបាទធម្មាសោក មានព្រះនាមថា វីតសោកៈ ។

វីតសោករាជកុមារ ចម្រើនវ័យហើយ ក៏បានដល់នូវសេចក្តីសម្រេចក្នុងវិជ្ជា និង សិល្បសាស្ត្រ ដោយបានសិក្សារួមគ្នានឹង

ខត្តិយកុមារទាំងឡាយ ថែមទាំងបានសិក្សានូវព្រះសុត្តន្តបិដក និង ព្រះអភិធម្មបិដក ទាំងដែលខ្លួននៅជាគ្រហស្ថ ដោយអាស្រ័យ ព្រះគិរិទត្តត្ថេរៈ ។ ថ្ងៃមួយបានទទួលកញ្ចក់អំពីដៃនៃជាងកាត់សក់ ក្នុងវេលាដាក់ព្រះមស្សុ (កោរពុកមាត់ពុកចង្កា) បានសម្លឹងមើល ព្រះវរកាយ ឃើញមានស្បែកជ្រួញ សក់ស្កូវជាដើម ក៏ស្តុតសង្វេគ ញ៉ាំងចិត្តឱ្យធ្លាក់ចុះក្នុងវិបស្សនា លើកឡើងកាន់ភាវនាជាព្រះ-សោតាបន្ន លើអាសនៈនោះឯង បន្ទាប់មកក៏ចូលកាន់ផ្នួសក្នុង សម្នាក់ព្រះគិរិទត្តត្ថេរៈ ហើយសម្រេចព្រះអរហត្តក្នុងកាលមិនជា យូរប៉ុន្មានឡើយ ។

ក្នុងបិដកលេខ ៥៦,ទំព័រ ១៨៣ ព្រះវីតសោកត្ថេរៈ បាន សម្តែងថា

កាលដែលកប្បកបុរស (ជាងកាត់សក់) ចូលមករកយើង ដោយគិតថា នឹងកាត់សក់របស់យើង ទើបយើងទទួលយកកញ្ចក់ អំពីដៃនៃកប្បកបុរសនោះ ហើយឆ្លុះមើលសរីរៈ ។ រាងកាយ ប្រាកដជារបស់ទទេ ភាពងងឹតគឺអវិជ្ជាក្នុងកាយនេះ ដែលជាដើម-ហេតុនៃអំពើល្ងង់ខ្លៅ បានប្រាសចេញហើយ កិលេសដូចជាសំពត់ ចាស់ដែលដាច់ដាច ឬដូចជាពួកចោរ ដោយសេចក្តីថាលួចប្លន់នូវ កុសល យើងបានផ្តាច់ចោលហើយ ឥឡូវនេះ ភពថ្មីមិនមានទេ ។

ព្រះថេរគាថា អស់ត្រឹមប៉ុណ្ណេះ រឿងរ៉ាវនៃជីវិតរបស់ព្រះវីតសោកត្ថេរៈ បង្ហាញឱ្យយល់ថា កំពុងឆ្លុះកញ្ចក់ សតិប្បដ្ឋានក៏កើតឡើងបាន ព្រហ្មយានដ៏ប្រសើរបានមកដល់ក្នុងខណៈនោះ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកប្រាជ្ញ អាស្រ័យព្រហ្មយានចេញចាកលោក ។

នៅសង្ស័យទៀតទេ អ្វីជាតួបដិបត្តិ ?

មិនមែនត្រង់នៅស្រុក ឬនៅព្រៃ ឬក៏នៅត្រង់ធ្វើអ្វីៗដែលជាការខុសប្រក្រតីនៃជីវិតនោះទេ ។ បដិបត្តិធម៌ គឺបានដល់ បានដឹង បានឃើញ នូវធម៌ពិតជាបរមត្ថ ជាសភាវធម៌នៅក្នុងលោក ៦ លោកឯណានីមួយ មានលោកភ្នែកជាដើម ។ បដិបត្តិធម៌បានឃើញលោកសូន្យចាកមនុស្ស សត្វ វត្ថុ និង កន្លែងណាៗទាំងអស់ រូបារម្មណ៍ជាសភាវរូបក្នុងលោកភ្នែក ទោះជាចិត្តក្នុងមនោទ្វារគិតថាជាមនុស្ស ឬវត្ថុនេះនោះ ឬក៏ជាទីក្រុង ជាវាលស្រែ ជាព្រៃ ជាអ្វីក៏ដោយ តែរូបជាសភាវៈប្រាកដក្នុងលោកភ្នែក មិនមែនសំឡេង មិនមែនក្លិន មិនមែនរស មិនមែនផោដ្ឋព្វៈ និង មិនមែនជាចក្ខុ-វិញ្ញាណដែលជាតួឃើញរូបនោះឡើយ ។

បដិបត្តិធម៌ដំបូង គឺកម្ចាត់អត្តសញ្ញា នៅពេលដែលបរមត្ថ-ធម៌ប្រាកដដល់បដិបត្តិធម៌នោះ ។ បដិបត្តិធម៌គឺ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មា-សង្កប្បៈ សម្មាវាយាមៈ សម្មាសតិ និង សម្មាសមាធិ ។

២០. សម្រេចមគ្គផលក្នុងភ្លើង

ព្រះនាងសាមាវតី ជាមួយនឹងស្ត្រីជាបរិវារ បានសម្រេចធម៌ទីណា ក្នុងព្រៃដែរឬទេ ? មិនមែនទេ គឺសម្រេចក្នុងព្រះរាជវាំងព្រះបាទឧទេន ក្រុងកោសម្ពី ។ នៅពេលភ្លើងឆេះប្រាសាទ ព្រះនាងព្រមទាំងបរិវារ ៥០០ នាក់ ត្រូវអស់ជីវិត ប៉ុន្តែមុននឹងអស់ជីវិត ព្រះនាងសាមាវតីបានឱ្យឱវាទដល់ស្ត្រីទាំងនោះថា ការកំណត់អត្តភាព ដែលត្រូវភ្លើងឆេះយ៉ាងនេះ សម្រាប់ពួកយើងដែលជាអ្នកត្រាច់រង្គាត់ក្នុងសង្សារវដ្ត ដែលមានទីបំផុតមិនប្រាកដឡើយ សូម្បីពុទ្ធញ្ញាណ ក៏មិនអាចកំណត់ទីបំផុតនៃសង្សារវដ្តបាន អ្នកទាំងឡាយ ចូរជាបុគ្គលមិនប្រមាទ ។ ស្ត្រីទាំងនោះកាលដែលប្រាសាទត្រូវភ្លើងឆេះ បានមនសិការនូវវេទនាបរិគ្គហកម្មដ្ឋាន គឺកាន់យកនូវទុក្ខវេទនាជាដើមក្នុងគ្រានោះជាអារម្មណ៍ ពួកស្ត្រីខ្លះសម្រេចផលទី ២ ពួកស្ត្រីខ្លះទៀតសម្រេចផលទី ៣ ។

កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងឧបាសិកាទាំងនោះ ឧបាសិកាខ្លះជាសោតាបន្នបុគ្គល ខ្លះទៀតជាសកទាគាមិបុគ្គល

និង ខ្លះទៀតជាអនាគាមិបុគ្គល ឧបាសិកាទាំងអស់នោះ មិនជាបុគ្គលប្រាសចាកផល ហើយធ្វើកាលកិរិយានោះឡើយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវសេចក្តីនោះហើយ ទើបទ្រង់បន្លឺនូវឧទាននេះ ក្នុងវេលានោះថា (បិដក ៥២,ទំព័រ ៣១៨)

មោហសម្ពន្ធនោ លោកោ ភព្វរូបោវ ទិស្សតិ
ឧបធិពន្ធនោ ពាលោ តមសា បរិវារិតោ
សស្សតោរិវ ខាយតិ បស្សតោ នត្ថិ កិញ្ចនន្តិ។

សត្វលោក មានមោហៈជាចំណង ប្រាកដដូចជាមានរូបចម្រើន បុគ្គលពាល មានឧបធិក្កិលេសជាចំណង ត្រូវងងឹតគឺអវិជ្ជាចោមរោមហើយ ប្រាកដដូចជាទៀងទាត់ ចំណែកបុគ្គលអ្នកពិចារណាដឹងច្បាស់ រមែងមិនមាននូវកង្វល់ឡើយ ។

អដ្ឋកថា ពន្យល់សេចក្តីត្រង់ដែលថា សត្វលោកមានមោហៈជាចំណង ប្រាកដដូចជាមានរូបចម្រើន គឺខ្លួនរបស់សត្វលោកនោះ ប្រាកដដូចជាមានរូប ដូចជាមានសភាវៈទៀង គឺប្រាកដដូចជាមិនចាស់មិនស្លាប់ ដែលជាហេតុឱ្យប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនគួរធ្វើ មានបាណាតិបាតជាដើម ព្រោះតែមោហៈរួបរឹត ។

ត្រង់ដែលថា បុគ្គលពាល មានឧបធិក្កិលេសជាចំណងជាដើមនោះ គឺសត្វលោកនេះមិនមែនមានតែមោហៈជាចំណង

ប៉ុណ្ណោះទេ គឺមានឧបធិជាគ្រឿងចងទៀត ត្រូវអវិជ្ជាចោមរោមងងឹតបិទបាំងសភាវធម៌ពិត ដូច្នោះ បុថុជ្ជនល្ងង់ខ្លៅ ទើបមានឧបធិជាចំណង ។ ឧបធិគឺកាម ឧបធិគឺកិលេស ឧបធិគឺខន្ធ ឧបធិទាំងអស់សុទ្ធតែជាគ្រឿងទ្រទ្រង់នូវទុក្ខ ព្រោះភាពងងឹតគឺអវិជ្ជាបិទបាំង សេចក្តីប្រកាន់ក៏ទទួលយកបញ្ចក្ខន្ធមកធ្វើជាតួខ្លួន ម្ល៉ោះហើយត្រូវស្វែងរកកាម និងត្រូវខ្វល់ព្រោះកិលេសផ្សេងៗ នេះឯងដែលថា បុគ្គលពាលមានឧបធិជាចំណង (**ឧបធិពន្ធនោ ពាលោ**)។ ព្រោះមានឧបធិជាចំណង ក៏ប្រាកដដូចជាមានសភាវៈទៀង ជាអត្តា រមែងកើត រមែងមាន គ្រប់កាលទាំងពួង ។

បស្សតោ នត្ថិ កិញ្ចនំ ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលណាកំណត់សង្ខារទាំងឡាយ ពិចារណាឃើញនូវលក្ខណៈមានអនិច្ចលក្ខណៈជាដើម បុគ្គលនោះ ចាក់ធ្លុះតាមសេចក្តីពិត ដោយមគ្គប្បញ្ញា ដែលអាស្រ័យវិបស្សនា ទើបកិលេសជាគ្រឿងកង្វល់មានរាគៈជាដើម ជាហេតុចងសត្វទុកក្នុងវដ្តៈ រមែងមិនមាន ។

សិក្សាអំពីការបានសម្រេចនូវមគ្គផល របស់បុគ្គលផ្សេងៗ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីតួធម៌បដិបត្តិ ។ តួធម៌បដិបត្តិ គឺភាពភ្លឺស្វាងកម្ចាត់អវិជ្ជា ហើយធម៌ដែលមានពិតជាបរមត្ថ ក៏បានប្រាកដក្នុងពន្លឺភ្លឺស្វាងនោះ យ៉ាងនេះ ទើបជាបុព្វភាគនៃអរិយមគ្គ ។

២១. ផ្លូវតែមួយគត់

វិសាខា ជាបញ្ចពិធកល្យាណី សម្រេចធម៌ជាព្រះសោតាបន្នា តាំងពីអាយុ ៧ ឆ្នាំ ។ នាងជាបុត្ររបស់សុមនាទេវី ជាមួយនឹងធនញ្ជ័យសេដ្ឋី ហើយត្រូវជាចៅស្រីសម្លាញ់នៃមេណ្ឌកសេដ្ឋី ក្នុងភទ្ទិយនគរ ដែនអង្គៈ ។ ក្នុងកាលនោះ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបនូវឧបនិស្ស័យនៃអ្នកដែលត្រូវបានសម្រេចមគ្គផល ក្នុងភទ្ទិយនគរ ទើបព្រះអង្គស្ដេចយាងទៅកាន់នគរនោះ ព្រមដោយព្រះភិក្ខុសង្ឃជាច្រើនអង្គ ។ កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់យាងទៅដល់ហើយ មេណ្ឌកសេដ្ឋីក៏បានឱ្យចៅស្រីសម្លាញ់ទៅទទួលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាមួយនឹងគាត់ ព្រមដោយកុមារីជាបរិវាររបស់ចៅ ៥០០ នាក់ ។ ក្នុងកាលនោះ វិសាខាបានឡើងកាន់យានរបស់នាង ចំណែកកុមារីដទៃទាំង ៥០០ នាក់ សុទ្ធតែមានយានរៀងៗខ្លួន ឆ្ពោះទៅរកព្រះដ៏មានព្រះភាគទាល់តែអស់ផ្លូវយាន ទើបនាំគ្នាដើរចូលទៅ ថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្ដា ហើយនាំគ្នាឈរក្នុងទីដ៏សមគួរ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងធម៌ ដោយអំណាចនៃបុព្វចរិយារបស់នាង ។ ក្នុងពេលចប់ធម៌ទេសនា នាងព្រមទាំងកុមារី ៥០០

នាក់ តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។ ចំណែកមេណ្ឌកសេដ្ឋី ចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ស្តាប់ធម្មកថាហើយសម្រេចសោតាបត្តិផល ទើបបាននិមន្តព្រះភិក្ខុសង្ឃមានព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាប្រមុខ ទទួលចង្ហាន់ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។

នេះជាការសម្តែងដល់បារមី និង ឥន្ទ្រិយដែលបានអប់រំចម្រើនហើយ មិនមែននៅត្រង់សម្មាក់បដិបត្តិ កន្លែងនេះឬកន្លែងនោះឡើយ ។ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកម្ចាត់អវិជ្ជា ឃើញធម៌ដែលកើតឡើង ដែលមានពិត ដែលកំពុងប្រាកដ ជាបរមត្ថ នេះជាបដិបត្តិធម៌ ជាបដិបទាចូលទៅរកការអស់សេចក្តីប្រកាន់ ។

ពុទ្ធបរិស័ទ ជាប់ចិត្តនឹងការធ្វើធម៌ តើធ្វើធម៌អ្វី ? ធ្វើចិត្តឱ្យស្ងប់ ។ ឥឡូវនេះ ចិត្តមានហើយតើ ជារបស់ដែលមានពិតប្រាកដមិនមែនជាខ្លួនយើងហើយស្រេច រស់នៅសប្បាយៗជាមួយធម៌ពិត នេះជាការអប់រំចិត្ត លះសេចក្តីប្រកាន់ ជាដំណើរចេញចាកលោក ។ បើនិយាយពីធ្វើវិញ តើយើងធ្វើអ្វីបានខ្លះ ព្រោះធម៌ទាំងពួងអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ។ បដិបត្តិធម៌ មិនមែនធ្វើធម៌អ្វីទាំងអស់ បដិបត្តិធម៌ គឺយល់ត្រូវ ឃើញត្រូវ តាមសេចក្តីពិត នៃធម៌ដែលមានពិត ។

ឧបាសិកាខុជ្ជុត្តរា លួចប្រាក់រាល់ថ្ងៃ ក្នុងតម្លៃទិញផ្កា ពេល

ស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនាសម្រេចសោតាបត្តិផល ដូច្នេះ តើអ្វីជាតួបដិបត្តិធម៌ ? បដិបត្តិធម៌ចេញចាកទុក្ខ មានតែម្យ៉ាងគត់ ទោះជាបែបព្រះចក្ខុបាលត្ថេរៈ នាំគ្នាលោកទៅនៅព្រៃក្តី ឬបែបបណ្ឌិតសាមណេរ លាព្រះឧបជ្ឈាយ៍ពេលកំពុងនិមន្តបិណ្ឌបាត ត្រឡប់មកប្រព្រឹត្តសមណធម៌ក្នុងកុដិក្តី បដិបត្តិធម៌គឺកំណត់ដឹងធម៌ដែលមានពិត គឺគ្រប់ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងអស់ ទាំងគ្រហស្ថ ទាំងបព្វជិត ទាំងមនុស្ស ទាំងទេវតាឥន្ទ្រព្រហ្ម ទាំងក្នុងអតីតកាល ទាំងក្នុងអនាគតកាល ទាំងក្នុងបច្ចុប្បន្នកាល ពោលគឺផ្លូវតែមួយគត់ សូម្បីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ស្តេចយាងតាមផ្លូវនេះដែរ ។

នៅក្នុងបុណ្ណោវាទសូត្រ បិដកលេខ ២៨ , ទំព័រ ២៦១ ព្រះបុណ្ណៈដ៏មានអាយុ ចូលគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ សូមឱវាទទូន្មាន ។ ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់អំពីរូប សំឡេង ក្លិន រស ផោដ្ឋព្វៈ និង ធម្មារម្មណ៍ បើបុគ្គលមានតណ្ហាឧបាទានរីករាយក្នុងអារម្មណ៍នោះៗហើយ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ការកើតឡើងនៃសេចក្តីទុក្ខ ព្រោះការកើតឡើងនៃសេចក្តីរីករាយ ឯការរលត់សេចក្តីទុក្ខព្រោះការរលត់សេចក្តីរីករាយ រួចហើយព្រះអង្គត្រាស់សួរព្រះ-បុណ្ណៈដូច្នេះថា ម្នាលបុណ្ណៈ តថាគតទូន្មានអ្នក ដោយឱវាទយ៉ាងសង្ខេបនេះហើយ តើអ្នកនឹងទៅនៅជនបទណា ?

អ្នកដែលចូលទៅគាល់ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គតែងតែប្រទាននូវព្រះធម៌ទេសនា រំលឹកដាស់តឿន ទូន្មានប្រៀនប្រដៅប្រាប់ពន្យល់ ឯចំណែកវិហារធម៌ រស់នៅយ៉ាងណា នៅកន្លែងណា គឺទៅតាមអធ្យាស្រ័យ បើជាបព្វជិត ក៏ឱ្យសមរម្យតាមព្រះវិន័យរបស់អ្នកបួស ។

ទៅក្តី នៅក្តី ទីណាៗ ក៏មានភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្តាតកាយ និង មានចិត្តដែរ ធម៌ពិតមានក្នុងលោក ៦ បើមិនដឹងធម៌ក្នុងលោក ៦ ទេ ឈ្មោះថា រកធម៌ពិតមិនឃើញឡើយ ឬថា ជាបុគ្គល ខ្វាក់ភ្នែក ពោលគឺមិនមានបញ្ញាចក្ខុ ។

ជ្រៅព្រោះដឹងបានដោយក្រ

ជ្រៅពេកទៅហាក់ដូចជារាក់ អ្នកណាមិនឃើញ អ្នកណាមិនឮ ធុំក្លិន ដឹងរស ដឹងផោដ្ឋព្វៈ នឹកគិត សុខ ទុក្ខ ។ល។ មានគ្រប់តែគ្នា ។ គប្បីជ្រាបថា ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូសម្តែងប្រាប់ឱ្យដឹងនូវធម៌ទាំងអស់នេះ ជាសច្ចធម៌ ។

២២. សម្រេចមគ្គផលពេលជិតមរណៈ

សម័យមួយនោះ ព្រះសរកានិសក្យរាជ ទ្រង់ទិវង្គតទៅ ព្រះអង្គជាបុគ្គលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករហើយថា ជាសោតាបន្នបុគ្គល មានសភាពមិនធ្លាក់ទៅក្នុងអបាយ ជាបុគ្គលទៀង មានការត្រាស់ដឹងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាងមុខ ។ ក្នុងកាលនោះ ពួកសក្យរាជជាច្រើនអង្គមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនោះហើយ ពោលទោសតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា អើហ្ន៎ អស្ចារ្យណាស់តើ អើហ្ន៎ មិនដែលកើតមានទេ បើយ៉ាងហ្នឹង អ្នកណានឹងមិនបានជាសោតាបន្នបុគ្គលនៅក្នុងសាសនានេះ ។ ព្រះសរកានិសក្យរាជ ដែលទ្រង់ទិវង្គតទៅហើយនោះ មិនសមបើព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករថា ជាសោតាបន្នបុគ្គលសោះ ព្រោះព្រះសរកានិសក្យរាជ ដល់នូវភាពនៃខ្លួនជាអ្នកមានកម្លាំងខ្សោយដោយសិក្ខា ព្រោះថាព្រះអង្គសោយទឹកស្រវឹង ។

នៅក្នុងសេចក្តីនេះ ព្រះសក្យមហានាម បានចូលគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនៅឯនិគ្រោធារាម ហើយក្រាបទូលនូវសេចក្តីនោះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់អំពី

ការដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរលឹកអស់រាត្រីវែង ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងអំពីគុណធម៌របស់ព្រះអរិយៈ តាំងអំពីព្រះ-អរហន្ត ចុះបន្តបន្ទាប់មកដល់ព្រះសោតាបន្នបុគ្គល រហូតដល់បុគ្គលនោះ គ្រាន់តែមាននូវសទ្ធា និង សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងព្រះ-តថាគត បុគ្គលនោះឯង ជាអ្នកមិនទៅកាន់នរក មិនទៅកាន់កំណើតតិរច្ឆាន មិនទៅកាន់កំណើតប្រេត មិនទៅកាន់អបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត ។

ជាបន្ត ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់បញ្ជាក់អំពីព្រះធម៌ដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង ដូចជាស្រែល្អ និងមានភ្លៀងល្អ ចំណែកសាវ័កដែលប្រតិបត្តិនូវធម៌តាមធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរគ្រប់ឥរិយាបថ ដូចជាពូជដ៏ល្អ ។

សរកានិសូត្រនេះមានក្នុងបិដកលេខ ៣៩,ចាប់ពីទំព័រ ១៤០ ដល់ ទំព័រ ១៥៥ នៅក្នុងទំព័រ ១៤៦ ព្រះអង្គត្រាស់ថា បពិត្រព្រះមហានាម បើពួកមហាសាល[១] អម្បាលនេះ គប្បីដឹងច្បាស់នូវពាក្យជាសុភាសិត និង ពាក្យជាទុព្ភាសិត តថាគតគប្បីព្យាករនូវពួកមហាសាលអម្បាលនេះថា ជាសោតាបន្ន មានសភាពមិនធ្លាក់ទៅក្នុងអបាយភូមិ ជាបុគ្គលទៀង មានការត្រាស់ដឹងប្រព្រឹត្ត

១-ព្រះអង្គសំដៅយកដើមឈើធំៗមានខ្លឹម ៤ ដើម ដែលមាននៅជិតព្រះអង្គ។ អដ្ឋកថា ។

ទៅក្នុងខាងមុខ ចាំបាច់ពោលថ្វី ដល់សរកានិសក្យរាជ បពិត្រព្រះមហានាម ដ្បិតព្រះសរកានិសក្យរាជ បានសមាទាននូវសិក្ខា[១] ក្នុងកាលជិតមរណៈ ។

បើមិនមានព្រះដ៏មានព្រះភាគទេ កុំថាតែពួកសក្យៈទាំង-ឡាយនោះដែលយល់ខុស មនុស្សយើងសម័យនេះរឹតតែយល់ខុសក្នុងបដិបត្តិធម៌ណាស់ទៅទៀត ។ ព្រះសរកានិសក្យរាជ សោយគ្រឿងស្រវឹង ជាបុគ្គលមានសិក្ខាបទទុព្វល ប៉ុន្តែការបានដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរលឹកអស់កាលយូរ ការដែលបានស្តាប់ព្រះធម៌ដ៏ល្អ ឥន្ទ្រិយក៏បានអប់រំឱ្យចាស់ក្លា ជាបច្ច័យឱ្យព្រះសរកានិសក្យរាជ សម្រេចសោតាបត្តិផលក្នុងពេលជិតអស់ព្រះជន្ម ។

ការអប់រំចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន មិនមានរបៀបរៀបចំធ្វើយ៉ាងម៉េច ឱ្យអ្នកដទៃមើលដឹងថា កំពុងតែបដិបត្តិនោះឡើយ ព្រោះសតិជានាមធម៌ ជាសភាវៈដែលដឹងលក្ខណៈនៃបរមត្ថដែលកំពុងប្រាកដ ។ ប្រៀបដូចជាការនឹកគិតដែរ នឹងឱ្យអ្នកដទៃដឹងថាខ្លួនកំពុងតែគិតអ្វីនោះមិនបានឡើយ ព្រោះជានាមធម៌ មិនមែនជារូបដែលត្រូវមើលឃើញនោះទេ ។

១-ជាបុគ្គលធ្វើឱ្យបរិបូណ៌ក្នុងត្រៃសិក្ខា ។ អដ្ឋកថា ។

ក្នុងខណៈដែលសតិកើត អ្នកមានសតិដឹងខ្លួនឯង ដូច្នោះ បុគ្គលដែលចម្រើនសតិ រមែងអប់រំចម្រើនបានតាមប្រក្រតី មិនថាក្នុងឥរិយាបថណា ឬពេលណា កន្លែងណានោះឡើយ អារម្មណ៍របស់សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន គឺជាលោកដែលស្ងាត់ចាកសត្វបុគ្គល និង វត្ថុផ្សេងៗគ្រប់ពេលវេលា ។

មានតែធម៌សុទ្ធៗ

បើចក្ខុវិញ្ញាណមិនកើតឡើងទេ ធ្វើដូចម្ដេចនឹងមានពាក្យថា បុគ្គលមើលឃើញរូប យ៉ាងណាមិញ បើវិបស្សនាមិនមានបច្ច័យឱ្យកើតឡើងទេ តើធ្វើដូចម្ដេចនឹងមានពាក្យថា បុគ្គលចម្រើនវិបស្សនា ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ការស្ដាប់ព្រះធម៌ឱ្យយល់អំពីធម៌ពិត រហូតកំណត់ដឹងនូវធម៌ដែលមានពិត ជាជីវិតប្រក្រតីគ្រប់ពេល គឺពេលណាក៏មានធម៌ពិតដែរ ។

២៣. ឧបនិស្ស័យនៃបដិបត្តិធម៌

ក្នុងខណៈដែលព្រះសារីបុត្តបក់ផ្លិតថ្វាយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគកំពុងតែសម្តែងព្រះធម៌ដល់ទីឃនខបរិព្វា-ជក នៅសុករខាតា នាភ្នំគិជ្ឈកូដ ព្រះថេរៈសម្រេចព្រះអរហត្តក្នុងខណៈនោះ គឺកំពុងបក់ផ្លិត មិនមានអាការខុសប្រក្រតីអ្វីទាំងអស់។ យើងគ្រប់គ្នាក៏ធ្លាប់បក់ផ្លិត នៅពេលនោះគិតរឿងអ្វីៗបានទាំងអស់ គិតធ្វើបុណ្យយ៉ាងនេះ យ៉ាងនោះ ឬគិតដោយអកុសលវិតក្កផ្សេងៗ ក៏បាន តាមតែបច្ច័យនៃការគិតនោះមាន ។ ជំនួសការគិតផ្សេងៗ សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានកើតឡើងក៏បានដែរ រលឹកដឹងលក្ខណៈនៃធម៌ពិតដែលកំពុងកើត កំពុងមាន ដោយអ្នកដទៃមិនបានដឹងឡើយ ព្រោះតាំងនៅដោយអាកប្បកិរិយាជាប្រក្រតី រហូតដល់សម្រេចមគ្គផល ។

នៅពេលបរិភោគអាហារ សតិកើតក៏ជាប្រក្រតី នៅពេលនិយាយ ពេលស្តាប់ សតិកើតជាប្រក្រតីបានទាំងអស់ ។ នៅក្នុងសំយុត្តនិកាយ ខន្ធវារវគ្គ ខេមកសូត្រ ព្រះខេមកៈកំពុងមានអាពាធសម្តែងធម៌ដល់ភិក្ខុ ៦០ អង្គ សម្រេចព្រះអរហត្តគ្រប់អង្គ។

ព្រះអដ្ឋកថាបានបញ្ជាក់ថា ព្រះថេរៈ ៦០ អង្គនោះ ចម្រើនវិបស្សនាក្នុងទីនោះ ទាំងដែលព្រះថេរៈកំពុងសម្តែងធម៌ ពិចារណាខ្ពស់ឡើងៗ ពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ក៏បានសម្រេចជាព្រះ-អរហន្ត ។ ចំណែកព្រះខេមកៈមិនមែនពោលដោយទំនងដទៃ តែពោលដោយចិត្តប្រព្រឹត្តទៅដោយវិបស្សនានោះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបលោកបានសម្រេចព្រះអរហត្តក្នុងពេលនោះដែរ ។

ការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន មិនមែនសាងអារម្មណ៍ឱ្យសតិ ឬសាងបព្វៈនេះ បព្វៈនោះក្នុងសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ដើម្បីចម្រើនសតិប្បដ្ឋាននោះឡើយ ហើយក៏មិនមែនជាបែបបង្គាប់សតិឱ្យចម្រើនពេលនេះ ពេលនោះ ទីនេះ ទីនោះ ដូច្នោះដែរ ព្រោះសតិជាអនត្តា អ្នកឱ្យសតិកើតមិនមានទេ គឺមានបច្ច័យគ្រប់គ្រាន់ សតិទើបកើតឡើង ។

ការស្តាប់យល់អំពីធម៌ពិតជាប្រក្រតី ទើបជាបច្ច័យនៃសតិប្បដ្ឋាន ឯការបានដឹងលក្ខណៈរបស់សតិ ទើបអាចសតិចម្រើនទៅបាន ។

ការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន មិនមែនធ្វើបែបនេះ បែបនោះតាមអ្នកណានោះឡើយ ព្រោះអារម្មណ៍របស់សតិជាបរមត្ថធម៌រៀងៗខ្លួន គ្រប់ឥរិយាបថ ៤ ពេលណាក៏មានធម៌ពិតដែរ ។ តួធម៌

បដិបត្តិ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីឱ្យខ្លួនឯងបានអ្វីនោះទេ តួធម៌បដិបត្តិ គឺដឹងបរមត្ថធម៌ជាធម៌ពិត ដែលធម៌ពិតនោះ មិនមែនជាសត្វបុគ្គល តួខ្លួនហើយស្រេច ។

នៅក្នុងអដ្ឋកថាធម្មបទ ភិក្ខុវគ្គ សម្តែងអំពីព្រះវក្កលិបាន នូវបីតិដ៏ខ្លាំងក្លា ហោះទៅតាមអាកាសពិចារណាព្រះពុទ្ធគាថា ដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងថា

បាមោជ្ជពហុលោ ភិក្ខុ បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ
អធិគច្ឆេ បទំ សន្តំ សង្ខារូបសមំ សុខំ ។

ភិក្ខុដែលច្រើនទៅដោយសេចក្តីរីករាយជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធ-សាសនា គប្បីបានសម្រេចនូវសន្តិបទគឺព្រះនិព្វាន ដែលស្ងប់នូវសង្ខារទាំងពួង ជាសុខ ។

ព្រះវក្កលិ សម្រេចព្រះអរហត្តនៅក្នុងអាកាសនោះឯង ហើយហោះចុះមកថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តា នៅនាព្រះវេឡុវន័-មហាវិហារ ។ តើយើងបដិបត្តិធម៌ ដោយធ្វើតាមព្រះវក្កលិ ហោះទៅតាមអាកាសដូច្នោះឬ ?

ព្រះសប្បទាសត្ថេរៈ លោកមិនចង់មានជីវិតនៅក្នុងផ្នួស តែលោកក៏មិនចង់សឹក ម្ល៉ោះហើយលោកសម្រេចចិត្តធ្វើអត្តឃាត ដោយយកកាំបិតកោរទៅអារបំពង់ក ប៉ុន្តែសំណាងល្អ កាំបិត

បញ្ញាលឿនជាង កាត់អាសវក្កិលេសដាច់អស់ មុននឹងដាច់បំពង់ក សម្រេចព្រះអរហត្តក្នុងទីនោះឯង ។ មានភិក្ខុអង្គខ្លះ កាត់ដាច់បំពង់កស្រេចហើយ ទើបសម្រេចព្រះអរហត្តបរិនិព្វានក្នុងពេលនោះទៅ ។

ដើម្បីសម្រេចព្រះអរហត្ត តើយើងត្រូវបដិបត្តិដោយអារកាត់ផ្តាច់បំពង់កខ្លួនឯងតាមលោកដូច្នោះឬ ?

បិដកលេខ ៣៨ ទំព័រ ១០១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែលបុគ្គលណាមួយ មិនប្រារព្ធហើយ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលញ៉ាំងសត្វឱ្យដល់នូវការអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ក៏ឈ្មោះថា បុគ្គលទាំងនោះមិនប្រារព្ធហើយដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែលបុគ្គលណាមួយប្រារព្ធហើយ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយអង្គ៨ ដែលញ៉ាំងសត្វឱ្យដល់នូវការអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ក៏ឈ្មោះថា បុគ្គលទាំងនោះ ប្រារព្ធហើយដែរ ។

២៤. សរសើរព្រះធម៌ទេសនា ឧបមា ៤ យ៉ាង

ក្នុងព្រះត្រៃបិដក យើងបានអានជួបត្រង់កន្លែងអ្នកស្ដាប់ព្រះធម៌យល់ហើយ បានពោលសរសើរព្រះធម៌ដូច្នេះថា

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ច្បាស់ពេកណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ច្បាស់ពេកណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដូចបុគ្គលផ្ងារនូវរបស់ដែលផ្កាប់ ឬបើកនូវរបស់ដែលកំបាំង ពុំនោះសោតដូចបុគ្គលប្រាប់ផ្លូវដល់មនុស្សអ្នកវង្វេងទិស ឬទ្រោលនូវប្រទីបបំភ្លឺក្នុងទីងងឹត ដោយគិតថា មនុស្សអ្នកមានភ្នែក រមែងឃើញរូបទាំងឡាយបាន យ៉ាងណាមិញ ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងហើយ ដោយអនេកបរិយាយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

បទថា **អភិក្កន្តំ** ដែលប្រែថា ច្បាស់ពេកណាស់ ព្រោះបញ្ជាក់ប្រាប់ហេតុនៃសេចក្ដីត្រេកអរ សេចក្ដីពេញចិត្តដ៏ក្រៃលែងកាលដែលបានស្ដាប់យល់ហើយ ជាការបានទទួលនូវព្រះធម្មរតនៈជារតនៈដ៏វិសេសអស្ចារ្យ ។ ព្រះធម៌ទេសនារបស់ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ គួរស្ដាប់ពិតៗ អ្នកដែលបានស្ដាប់ព្រះធម៌ទេសនារបស់

ព្រះដ៏មានព្រះភាគយល់ច្បាស់ហើយ រមែងមានសេចក្តីរីករាយជ្រះថ្លាក្នុងចិត្តឥតឧបមា ព្រោះថា មួយសង្សារវដ្តមកហើយ មិនដែលបានដឹងការពិតដូច្នេះឡើយ ។

អ្នកដែលភ្លឺស្វាងឃើញធម៌ពិត រមែងពោលសរសើរព្រះ-ធម៌ទេសនា ដោយឧបមា ៤ យ៉ាង មានសេចក្តីអធិប្បាយដូចតទៅ

១. **និក្កុជ្ជិតំ វា ឧក្កុជ្ជេយ្យ** ដូចបុគ្គលផ្ងារនូវរបស់ដែលផ្កាប់ ។

និក្កុជ្ជិតំ = របស់ដែលផ្កាប់មុខចុះក្រោម ។

ឧក្កុជ្ជេយ្យ = គប្បីធ្វើមុខឱ្យផ្ងារឡើងលើ ។

បុគ្គលដែលមិនទាន់បានស្តាប់ធម៌យល់ រមែងផ្កាប់មុខក្នុងធម៌របស់អសប្បុរស ផ្កាប់ក្នុងបាបធម៌ ផ្កាប់មុខក្នុងភព ។ ដល់ពេលបានស្តាប់យល់អំពីធម៌ពិត ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែង រមែងតាំងនៅក្នុងព្រះសទ្ធម្មគឺពោធិបក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការ មានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាដើម ។

២. **បដិច្ឆន្នំ វា វិវរេយ្យ** ឬដូចជាបុគ្គលបើកនូវរបស់ដែលកំបាំង ។

បដិច្ឆន្នំ = របស់ដែលបិទទុកយ៉ាងកំបាំង ។

វិវរេយ្យ ៖ បើកនូវរបស់ដែលបិទទុកនោះ ។

តាំងអំពីព្រះសាសនានៃព្រះពុទ្ធកស្សបៈអស់ទៅ ធម៌ពិតក្នុងលោកទាំង ៦ មានលោកភ្នែកជាដើម ត្រូវបិទដោយអត្តានុទិដ្ឋិជិតឈឹង ។ លុះដល់ព្រះពុទ្ធបានត្រាស់ ប្រកាសធម៌ពិត គឺជីវិតរាល់ថ្ងៃនេះឯង ជាធម៌ដែលអាស្រ័យបច្ច័យ ជាបរមត្ថ ជាអនត្តាធម៌ ជាធម៌ដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ឱ្យដឹង ។

៣. **មូឡ្ហស្ស វា មគ្គំ អាចិក្ខេយ្យ** ពុំនោះសោត ដូចបុគ្គលប្រាប់ផ្លូវដល់មនុស្សអ្នកវង្វេងទិស ។

សតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាផ្លូវតែមួយចេញពីដែនដីរបស់មារ អ្នកបដិបត្តិដឹងគ្រប់អង្គគ្រប់គ្នា ដោយខ្លួនឯង ។ ក្រៅអំពីផ្លូវនោះសុទ្ធតែជាផ្លូវមារ ចេញមិនរួចជាដាច់ខាត គឺថា បើក្នុងលោកទាំង ៦ មានលោកភ្នែកជាដើម មិនមានធម៌ពិតជាបរមត្ថប្រាកដទេ តើដូចម្ដេចនឹងដឹងថា លោកសូន្យ ហើយធ្វើដូចម្ដេចដើម្បីអាចដកអត្តានុទិដ្ឋិចេញបាន ។

អត្តានុទិដ្ឋិ គឺជាតួនាមធម៌មួយបែប ដែលតែងតែប្រកាន់ថាខ្លួនយើងឃើញ ខ្លួនយើងឮ ខ្លួនយើងធុំក្លិន ខ្លួនយើងដឹងរស ខ្លួនយើងដឹងផោដ្ឋព្វៈ ដឹងក្ដៅដឹងត្រជាក់ គឺប្រកាន់ជាខ្លួនឯងម្នាក់

ប្រកាន់ទាំងចិត្តគិត ប្រកាន់ទាំងរូបរាង ប្រកាន់ទាំងធាតុដឹង គឺសុទ្ធតែជាខ្លួនឯងទាំងអស់ ។

ផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋាន ៤ បានធ្វើឱ្យរលត់រលាយនូវអត្តានុទិដ្ឋិ ដោយអាស្រ័យការរលឹកដឹង ការសិក្សារឿយៗនូវបរមត្ថសុទ្ធៗ ជាធម៌ដែលមានពិតៗ តាមទ្វារទាំង ៦ ។ អត្តានុទិដ្ឋិ ត្រូវដកដាច់ទាំងឫសដោយសោតាបត្តិមគ្គ ។

៤- **អន្ធការេ វា តេលបជ្ជោតំ ធារេយ្យ ចក្ខុមន្តោ រូបានិ ទក្ខន្តីតិ** ឬទ្រោលនូវប្រទីបបំភ្លឺក្នុងទីងងឹត ដោយគិតថា មនុស្សអ្នកមានភ្នែក រមែងឃើញរូបទាំងឡាយបាន ។

មោហៈគឺអវិជ្ជា មានសភាពងងឹតដ៏ក្រៃលែង បិទបាំងព្រះ-សាសនា បិទបាំងនូវព្រះធម៌ពិត និង បិទបាំងគុណព្រះរតនត្រៃ ។

ព្រះធម៌ទេសនា របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានកម្ចាត់បង់នូវភាពងងឹត ធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់ស្គាល់ព្រះសាសនារបស់ព្រះអង្គ បានដឹងតាមព្រះអង្គនូវធម៌ពិត ដែលព្រះអង្គសម្តែងឱ្យដឹង បានឃើញច្បាស់នូវរតនៈទាំង ៣ ។ (សូមអ្នកសិក្សាត្រួតមើលក្នុងបិដកលេខ ២៩, ទំព័រ ១៩០ ព្រមដោយអដ្ឋកថា) ។

២៥. សម្លាក់បដិបត្តិធម៌

នៅក្នុងព្រះត្រៃបិដកមិនមានសម្នាក់បដិបត្តិធម៌ទេ មានតែវត្តព្រះសង្ឃ និង កន្លែងផ្សេងៗទៀតដែលព្រះសង្ឃគង់ចាំវស្សា ។

ឧបាសក ឧបាសិកាសុទ្ធតែនៅផ្ទះទាំងអស់ ដោយច្រើនជាព្រះអរិយបុគ្គល ដូចជានៅនគរមគធៈ អង្គៈ សាវត្ថី ពារាណសីជាដើម ។ គ្រហស្ថទាំងនោះ ទៅវត្តថ្វាយទានដល់សង្ឃ និងស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនាតាមកាល បើថ្ងៃឧបោសថសីល ឧបាសកខ្លះនៅវត្តមួយយប់ស្តាប់ព្រះថេរៈសន្ទនាធម៌ ។

យើងមិនអាចនឹកច្រឡំថា បុថុជ្ជនមានសទ្ធា សីល សុតៈ ចាគៈ បញ្ញា ស្មើនឹងព្រះអរិយបុគ្គលឡើយ កុំចាំបាច់ពោលដល់ថាគ្រាន់បើជាងនោះ ។ សម័យសព្វថ្ងៃ ជាសម័យនៃព្រះសទ្ធម្មធ្លាក់ចុះ បុថុជ្ជនយកការបដិបត្តិខុស មកសម្គាល់ថាខ្លួនឯងប្រសើរយ៉ាងនេះមួយ យ៉ាងនោះមួយ ។

គ្រហស្ថអាចមករស់នៅជុំគ្នាតាមកន្លែងណាមួយ ក្នុងវត្ត ឬក្នុងអាស្រម ដោយម្យ៉ាងដើម្បីរៀនធម៌ និងម្យ៉ាងទៀតគឺជាចំណូលចិត្តក្នុងកន្លែងនោះៗ ឯចំណែកទីតាំងនៃធម៌បដិបត្តិពិតប្រាកដ គឺ

សភាវធម៌ដែលកើតមាន ដែលកំពុងប្រាកដក្នុងលោក ៦ មាន លោកភ្នែកត្រចៀកជាដើម ។

ស្រុកខ្មែរយើងជាដើម គ្រហស្ថនិយមស្លៀកពាក់ពណ៌ស កោរសក់ កោរពុកមាត់ ពុកចង្កា នៅក្នុងសម្មាក់បដិបត្តិធម៌ នេះ ជាការនិយមកាន់យករបស់ប្រើប្រាស់ ឬសម្លៀកបំពាក់ដែលសៅ-ហ្មងជាប្រមាណ (លូខប្បមាណ) ប៉ុន្តែបើកាន់យកធម៌ជាប្រមាណ វិញ (ធម្មប្បមាណ) គឺដឹងធម៌ពិតដែលជាជីវិតប្រក្រតី ចប់រឿង ទាំងអស់ នេះជាធម៌បដិបត្តិចេញចាកលោក ។

សម្មាក់បដិបត្តិធម៌សព្វថ្ងៃ ឱ្យតម្លៃ ឬឱ្យអត្ថន័យខ្លឹមសារ ចំពោះសមាធិ ដែលជាប្រមុខនៃវិបស្សនា ទាំងមានការអះអាង ថា បើមិនធ្វើសមាធិទេ ចម្រើនវិបស្សនាមិនបានឡើយ ។ ពាក្យ អះអាងនេះ មិនមានក្នុងព្រះត្រៃបិដកទេ ពុទ្ធបរិស័ទសិក្សាហើយ យល់ច្រឡំខ្លួនឯង ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទជ្រាបអំពីប្រយោជន៍នៃសមាធិ :

- សមាធិ ជាបទដ្ឋានរបស់បញ្ញា គឺសមាធិដូចជាជីដាក់ ដំណាំ ចំណែកបញ្ញាដឹងនាមរូប ដូចជាដំណាំ ដែលមានពូជដុះអំពី សតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

- បញ្ញាដែលអប់រំដោយសមាធិ រមែងមានផលច្រើន មាន

អានិសង្សដ៏ច្រើន គឺមានន័យដូចពាក្យថា សមាធិជាបទដ្ឋានរបស់បញ្ញាដែរ ។ សូមកុំភ្លេចថា ជាមួយនឹងសតិប្បដ្ឋាន ក៏មាននូវសម្មាសមាធិដែរ សមាធិនេះ រមែងអប់រំឱ្យចម្រើននូវវិបស្សនាខ្ពស់ឡើងៗដោយពិត ។

- សីល សមាធិ បញ្ញាក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គ គឺជាការប្រមូលរួបរួមធម៌ដែលជាផ្លូវដ៏បរិសុទ្ធក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា មានលោកិយមានលោកុត្តរ ។

- សមថវិបស្សនា គឺជាការសង្គ្រោះអរិយមគ្គអង្គ ៨ បានដល់ សម្មាទិដ្ឋិ និង សម្មាសង្កប្បៈ សង្គ្រោះក្នុងវិបស្សនា នៅអង្គមគ្គ ៦ ទៀត សង្គ្រោះក្នុងសមថៈ ។ ម្យ៉ាងទៀត សមថៈ អង្គធម៌គឺឯកគ្គតាចេតសិក សម្បយុត្តជាមួយនឹងបញ្ញាលោកិយ និងបញ្ញាលោកុត្តរជាដើម ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សតិប្បដ្ឋាន មិនមែនសមាធិប្បដ្ឋានទេ ដែលជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វាននោះ ។ អារម្មណ៍នៃសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន គឺធម៌ដែលមានពិតស្រាប់ៗ អាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង អត់សាងអារម្មណ៍អ្វីផ្សេងទៀតទាំងអស់ គ្រាន់តែបញ្ច្រាសពីតណ្ហាត្រឡប់មកដល់ធម៌បច្ចុប្បន្ន ក៏ត្រូវបញ្ចប់ភារកិច្ចពោលគឺលះនូវអភិសង្ខារ តាមលំដាប់នៃអរិយមគ្គ ។

សមាធិ ម្យ៉ាង មានអានិសង្សឱ្យនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដោយអំណាចនៃឈានសមាបត្តិ ។ សមាធិម្យ៉ាងទៀត ឱ្យសម្រេចឫទ្ធិអភិញ្ញាផ្សេងៗ ។ ម្យ៉ាងទៀត ជាឧបការៈឱ្យចូលនិរោធសមាបត្តិ សម្រាប់ព្រះអនាគាមី និង ព្រះអរហន្ត ។ បើមិនមែនជាព្រះអរហន្តទេ សមាធិឱ្យបដិសន្ធិក្នុងព្រហ្មលោក ដោយអំណាចរូបជ្ឈាន និង អរូបជ្ឈាន ។

សមាធិ ដែលរៀបរាប់មកខាងលើនេះ គឺសម្មាសមាធិជាមហគ្គតកុសល ។ នៅក្នុងបិដក មានសម្តែងមិច្ឆាសមាធិផងដែរ ដែលជាមិច្ឆាមគ្គ បានដល់ឯកគ្គតាចេតសិកដែលកើតក្នុងអកុសលចិត្ត មានលោភមូលចិត្តជាដើម ។ ការចម្រើនសម្មាសមាធិទៅបាន គឺអាស្រ័យសតិសម្បជញ្ញៈថ្នាក់សមថៈ ដឹងលក្ខណៈនៃចិត្តស្ងប់រាគៈ ទោសៈ មោហៈ បើមិនដឹងលក្ខណៈនៃចិត្តស្ងប់ទេ ចម្រើនសម្មាសមាធិមិនបានឡើយ ។

សម្មាសមាធិជាបទដ្ឋាននៃវិបស្សនា គឺសម្មាសមាធិនៃបុគ្គលដែលមានប្រក្រតីចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ។

២៦. សម្លាក់បដិបត្តិធម៌ (ត)

ទាក់ទងនឹងរឿងរ៉ាវខ្លះ ដូចជារឿងព្រះភិក្ខុតុច្ឆបោដ្ឋិលៈ លោកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក ព្រមទាំងអដ្ឋកថា ក្នុងសាសនានៃព្រះពុទ្ធ ៧ អង្គ គឺតាំងអំពីព្រះពុទ្ធវិបស្សីមក ។ លោកបង្រៀនដល់ភិក្ខុ ៥០០ អង្គ រហូតដល់ទៅ ១៨ គណៈធំៗ ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ព្រះបរមសាស្តា នៅត្រាស់ហៅលោកថា ភិក្ខុគម្ពីរទទេ ។ លោកកើតសង្វេគ ទើបចូលទៅកាន់ព្រៃហើយធ្វើសមណធម៌...។

ព្រោះហេតុមានរឿងដូចជាព្រះភិក្ខុតុច្ឆបោដ្ឋិលៈ ជាដើមយ៉ាងនេះ ទើបពុទ្ធបរិស័ទយើង ដែលមិនបានពិចារណាសព្វគ្រប់ក៏ចាត់ចែងចែកកន្លែង និង ចែកពេលគ្នា ចំពោះធម៌ទាំងពីរ គឺបរិយត្តិធម៌ និង បដិបត្តិធម៌ ។ ពុទ្ធបរិស័ទបានជាភ្លេចគិតថា នេះជាឧបនិស្ស័យនៃបុគ្គលរៀងៗខ្លួន ព្រះខេមកៈ ព្រះសារីបុត្តជាដើម សម្រេចព្រះអរហត្តនៅទីណា ពេលណា គឺពុទ្ធបរិស័ទត្រូវសិក្សាឱ្យសព្វគ្រប់ ទើបអាចស្រាវជ្រាវរកឃើញនូវតួបដិបត្តិធម៌ពិតប្រាកដ ។

ក្នុងបិដកលេខ ២៩ ទំព័រ ៨៤ ជេតវនសូត្រ អនាថបិណ្ឌិក-

ទេវបុត្រពោលថា

វត្តជេតពននេះ ជាវត្ត មានប្រយោជន៍ ដែលពួកឥសីគឺភិក្ខុសង្ឃគង់នៅមិនដាច់ ជាវត្តដែលព្រះសម្ពុទ្ធជាធម្មរាជ ទ្រង់គង់នៅ ជាទីញុាំងបីតិឱ្យកើតដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

សត្វទាំងឡាយ រមែងបរិសុទ្ធដោយគុណធម៌ទាំង ៥ ពួកនេះ គឺ **កម្ម**បានដល់មគ្គចេតនា **វិជ្ជា** បានដល់សម្មាទិដ្ឋិ និង សម្មាសង្កប្បៈ **ធម្ម** បានដល់សម្មាវាយាមៈ សម្មាសតិ និង សម្មា-សមាធិ **សីល** បានដល់សម្មាវាចា និង សម្មាកម្មន្តៈ **ជីវិតមុត្តមំ** (ជីវិតដ៏ឧត្តម) បានដល់សម្មាអាជីវោ សត្វទាំងឡាយ មិនមែនបរិសុទ្ធដោយត្រកូល ឬដោយទ្រព្យឡើយ ។

ព្រោះហេតុនោះ បុរសជាបណ្ឌិត កាលបើឃើញច្បាស់នូវប្រយោជន៍របស់ខ្លួន គួរតែពិចារណានូវធម៌ទាំង ៥ ពួកខាងដើមនោះ ដោយយោនិសោ ព្រោះកាលបើពិចារណាហើយ រមែងបរិសុទ្ធក្នុងធម៌ទាំង ៥ ពួកនោះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ព្រះសារីបុត្តតែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ ជាបុគ្គលប្រសើរដោយបញ្ញាផង ដោយសីលផង ដោយការស្ងប់រំងាប់ផង ភិក្ខុណា ជាអ្នកដល់នូវត្រើយ ភិក្ខុនោះ ក៏មានព្រះសារីបុត្តហ្នឹងឯង ជាកំពូល ។

ទេវបុត្ត ជាព្រះអរិយបុគ្គល បានពោលអំពីប្រយោជន៍ពិតៗ

គឺ អរិយមគ្គអង្គ ៨ ដែលគប្បីពិចារណាដោយឧបាយ (យោនិសោ វិចិនេ ធម្មំ) ។ កាលដែលពិចារណាដោយឧបាយនាំឱ្យកើតបញ្ញា ហើយ រមែងបរិសុទ្ធក្នុងអរិយមគ្គនោះ យ៉ាងនេះឯង (ឯវំ តត្ថ វិសុជ្ឈតិ) ។

មិនមែនស្តាប់ហើយ ត្រូវតែជឿដោយឥតពិចារណានោះទេ ត្រូវមានហេតុមានផល ពិចារណាធម៌ដោយយោនិសោ ដែលជាឧបាយនាំឱ្យឃើញការពិត ។

ផល ត្រូវតែត្រង់ជាមួយហេតុ បើថាផល គឺជាការលះបង់កិលេស លះបង់ការមិនដឹង លះបង់ការយល់ខុស លះបង់ការសង្ស័យក្នុងនាមរូបដែលកំពុងប្រាកដ គឺត្រូវលះបង់ព្រោះហេតុដឹងច្បាស់លក្ខណៈនៃធម៌ពិត ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដក្នុងទ្វារទាំង ៦ ទ្វារណាមួយហ្នឹងឯង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា សតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាផ្លូវតែមួយ ដែលឱ្យសម្រេចនូវអរិយមគ្គអង្គ ៨ (ញាយស្ស អធិគមាយ) នេះជាហេតុជាផលដែលត្រូវពិចារណាឱ្យជាក់ច្បាស់ខ្លួនឯង ។

សតិរលឹកដឹងលក្ខណៈនៃសភាវធម៌ជាធម៌ពិត មិនមែនរង់-ចាំពេលនេះ ពេលនោះ ហើយក៏មិនរើសអារម្មណ៍ផងដែរ ស្រេចហើយតែបច្ចុប្បន្នជាធម៌ពិត កុសល អកុសល អព្យាក្រឹត ធម៌

ទាំងអស់នោះៗ ប្រាកដជាបរមត្ថ ជាអារម្មណ៍នៃការមិនខ្វល់នឹងខ្លួនឯង ។

ពុទ្ធបរិស័ទ សិក្សាពុទ្ធប្បវត្តិ ជ្រាបអំពីភិក្ខុ ៥ អង្គជាដំបូង បន្ទាប់មកគឺ ព្រះយស សម្លាញ់ព្រះយស ភទ្ទវគ្គិយ ៣០ អង្គ បុរាណ-ជដិលភិក្ខុ ១ ពាន់អង្គ គ្រហស្ថដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃមុនគេ និង គ្រហស្ថជាង ១០ ម៉ឺននាក់ជាមួយនឹងព្រះបាទពិម្ពិសារ នៅតាលវ័នជិតក្រុងរាជគ្រឹះ សុទ្ធតែសម្រេចមគ្គផលក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ទាំងអស់ ។

ព្រហ្ម ១៨ កោដិ ជាមួយនឹងព្រះអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈ នៅព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន ។ ក្នុងពេលចប់អនុមោទនាដោយតិរោកុឌ្ឍ-សូត្រ សត្វ ៨៤ ពាន់ ។ ក្នុងសមាគមរបស់នាយសុមនមាលាការក្រុងរាជគ្រឹះ សត្វ ៨៤ ពាន់ ។ ក្នុងរឿងដីវិនាឡាគីរី សត្វ ១០ ពាន់ ។ ក្នុងសមាគមនៃខទិរង្គារជាតក សត្វ ៨៤ ពាន់ ។ ក្នុងសមាគមនៃជម្ពុកាជីវក សត្វ ៨៤ ពាន់ ។ នៅក្នុងសមាគមនៃអានន្ទសេដ្ឋី សត្វ ៨៤ ពាន់ ។ ក្នុងថ្ងៃសម្តែងបារាយនសូត្រ នៅបាសាណកចេតិយ សត្វ ១៤ កោដិ ។ ក្នុងថ្ងៃសម្តែងយមកប្បា-ដិហារ្យ សត្វ ២០ កោដិ ។ កាលព្រះបរមសាស្តា គង់ប្រថាប់លើបណ្ឌុកម្ពលសិលាសនៈ ក្នុងភពតាវត្តិង្ស ទ្រង់ញ៉ាំងព្រះវរមាតា

ឱ្យជាកាយសក្ខី សម្ដែងព្រះអភិធម្ម ៧ គម្ពីរ សត្វ ៨០ ពាន់កោដិ ។ ក្នុងថ្ងៃស្ដេចយាងចាកអំពីទេវលោក សត្វ ៣០ កោដិ ។ ក្នុងសក្កបញ្ហសូត្រ ទេវតា ៨០ ពាន់អង្គ ។ ក្នុងរតនសូត្រ នាក្រុងវេសាលី សត្វ ៨៤ ពាន់ រាល់ៗថ្ងៃ រហូត ៧ ថ្ងៃ ព្រះអង្គទ្រង់គង់នៅក្រុងវេសាលីអស់កន្លះខែ ។ ក្នុងព្រះសូត្រទាំង ៤ នេះ គឺ មហាសមយសូត្រ ១ មង្គលសូត្រ ១ ចូឡរាហុលោវាទសូត្រ ១ និង សមចិត្តបដិបទាសូត្រ ១ ក្នុងព្រះសូត្រមួយៗ សុទ្ធតែកំណត់ចំនួនសត្វដែលសម្រេចមគ្គផលមិនបាន ។

ចំនួនសត្វគឺទាំងមនុស្ស ទាំងទេវតា ទាំងព្រហ្ម រៀបរាប់មកជាដើមប៉ុណ្ណេះ គឺសុទ្ធតែបានសម្រេចមគ្គផលក្នុងពេលស្ដាប់ព្រះធម៌ទេសនាទាំងអស់។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដល់ពពួកជនច្រើន ព្រះអង្គទ្រង់អនុគ្រោះដល់មនុស្ស និង ទេវតាទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯង ។

២៧~ ធុរៈ ២ យ៉ាងក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

ព្រះចក្ខុបាលត្ថេរៈ មានប្រវត្តិខាងដើម ក្នុងការចូលកាន់ផ្នួស គឺនៅពេលដែលប្អូនកំពុងតែយំនោះឯង ក៏បានទៅកាន់សម្នាក់ព្រះបរមសាស្តាហើយទូលសូមបួស ។ កាលបានបព្វជ្ជាឧបសម្បទាហើយ នៅក្នុងសម្នាក់ព្រះអាចារ្យ និង ព្រះឧបជ្ឈាយ៍គ្រប់ ៥ វស្សា បានទូលសួរព្រះបរមសាស្តាថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក្នុងព្រះសាសនានេះ មានធុរៈប៉ុន្មានយ៉ាង ព្រះអង្គ ?

ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ធុរៈមានត្រឹមតែ ២ យ៉ាង គឺ គន្ថធុរៈ និង វិបស្សនាធុរៈ តែប៉ុណ្ណោះ។

ព្រះមហាបាល[១] បានទូលសួរជាបន្តថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន តើគន្ថធុរៈនោះដូចម្តេច ហើយវិបស្សនាធុរៈនោះ ដូចម្តេចដែរ ?

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធុរៈនេះ គឺ ការរៀននិកាយមួយក្តី និកាយពីរក្តី ឬចប់នូវព្រះពុទ្ធវចនៈ (ព្រះត្រៃបិដក)ក្តី តាមសមគួរដល់បញ្ញារបស់ខ្លួនហើយទ្រទ្រង់ចាំទុក សម្តែងប្រាប់

១- មុនដំបូងព្រះនាម មហាបាល ក្រោយមកទើបមានព្រះនាមថា ចក្ខុបាល ។ ធម្មបទដ្ឋកថា ។

បង្រៀនបាននូវព្រះពុទ្ធវចនៈនោះ នេះឈ្មោះថា គន្ថធុរៈ ។ ចំណែកការចម្រើនឡើងហើយនូវវិបស្សនារឿយៗ ដោយអំណាចនៃការជាប់តគ្នា តាំងទុកហើយក្នុងការអស់ទៅ សូន្យទៅនៃអត្តភាព កាន់យកនូវព្រះអរហត្តនៃភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តស្រាល មានការត្រេកអរដ៏ក្រៃលែងហើយក្នុងសេនាសនៈដ៏ស្ងាត់ នេះឈ្មោះថា វិបស្សនាធុរៈ (សល្លហុកវុត្តិនោ បន បន្តសេនាសនាភិរតស្ស អត្តភាវេ ខយវយំ បដ្ឋបេត្វា សាតច្ចកិរិយាវសេន វិបស្សំ វឌ្ឍេត្វា អរហត្តគ្គហណន្តិ ឥទំ វិបស្សនាធុរំ នាមាតិ) ។

ពុទ្ធបរិស័ទយើងជាទូទៅ ព្រោះកាន់យកនូវវិបស្សនាធុរៈដូច្នេះហើយ ទើបបង្កើតកន្លែងធ្វើវិបស្សនា ដោយច្រើន គឺធ្វើបែបសមាធិនាំមុខ ។ បើពុទ្ធបរិស័ទ ត្រូវការធ្វើវិបស្សនា គឺត្រូវទៅកន្លែងនោះៗ ហើយត្រូវរៀបចំអ្វីៗ តាមរបៀបរបបក្នុងកន្លែងនីមួយៗនោះឯង ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទពិចារណាដូចតទៅ :

១. តើទៅធ្វើវិបស្សនានោះដោយចិត្តអ្វី ។

២. តើអ្វីជាវិបស្សនា ។

៣. អ្វីដែលនាំឱ្យសម្រេចនូវអរិយមគ្គអង្គ ៨ ប្រការ ។

ចំណុចទី ១ - សូមពុទ្ធបរិស័ទជ្រាបថា ការណ៍ដែលព្រះបរម-

សាស្តាត្រាស់វិបស្សនាធុរៈ ដល់ព្រះមហាបាល អំពីការប្រព្រឹត្តស្រោល និង ការនៅក្នុងទីសេនាសនៈដ៏ស្ងាត់ ព្រោះព្រះមហាបាលជាអ្នកបួសស្រាប់ ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបឧបនិស្ស័យព្រះអរហត្តផលរបស់លោក ទើបទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះ ។

មិនមែនទាល់តែនៅព្រៃ ឬទីនេះ ទីនោះ ទើបចម្រើនវិបស្សនាបាននោះឡើយ ។ ព្រះមេឃិយត្ថេរៈនៅបម្រើព្រះអង្គ មានចិត្តចង់ទៅបំពេញព្យាយាមនៅព្រៃស្វាយ ដ៏ស្ងប់ស្ងាត់មួយកន្លែងក្បែរមាត់ស្ទឹងកិមិកាឡា ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ហាម ២ ដងហើយនៅតែមិនស្តាប់ លុះដល់លើកទី ៣ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតព្រោះកុំឱ្យមានគំនិតយល់ខុសមករកព្រះអង្គថា « ព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគមិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងទៅ ព្រោះបំណងឱ្យយើងជាអ្នកបម្រើ » គំនិតនេះ នាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខអស់កាលជាអង្វែងដល់ព្រះមេឃិ-យត្ថេរៈ ។

ពុទ្ធបរិស័ទ មើលក្នុងបិដកលេខ ៥២ គម្ពីរឧទាន មេឃិ-យវគ្គ មេឃិយសូត្រ កាលដែលព្រះមេឃិយត្ថេរៈ និមន្តទៅកាន់ទីស្ងប់ស្ងាត់ដើម្បីបំពេញសេចក្តីព្យាយាម លោកត្រឡប់ទៅជាមានអកុសលវិតក្កសន្ធឹកសន្ធាប់គ្របសង្កត់ចិត្ត លោកមិនអាចទប់ទល់បាន ទើបត្រឡប់មករកព្រះដ៏មានព្រះភាគវិញ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ជ្រាបឧបនិស្ស័យសត្វ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ចំពោះព្រះមេឃិយត្ថេរៈ នូវធម៌ ៥ ប្រការ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីញ៉ាំងចេតោវិមុត្តិឱ្យចាស់ក្លា ។ ៥ ប្រការនោះ គឺ

(១)- ជាអ្នកមានមិត្តល្អក្នុងធម៌វិន័យ ។

(២)- មានសីល សង្រួមក្នុងព្រះបាតិមោក្ខ ដល់ព្រមដោយអាចារ និង គោចរ មានប្រក្រតីឃើញភ័យក្នុងទោសទាំងឡាយសូម្បីមានប្រមាណតិចតួច សមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំង-ឡាយ ។

(៣)- បានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយងាយ នូវកថាដែលមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺ ពោលពីការប្រាថ្នាតិច ពោលពីសន្តោស ពោលពីវិវេក ពោលពីការមិនច្រឡូកច្របល់ ពោលពីព្យាយាម ពោលពីសីល ពោលពីសមាធិ ពោលពីបញ្ញា ពោលពីការរួចផុត និង ពោលពីញាណទស្សនៈដឹងពីការរួចផុត ។ កថាទាំង ១០ យ៉ាងនេះ ជាកថាផ្លូវផង់ ជាទីសប្បាយទូលាយចិត្តប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីនឿយណាយតែម្យ៉ាង ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក ដើម្បីរលត់ ដើម្បីស្ងប់រំងាប់ ដើម្បីដឹងចំពោះ ដើម្បីត្រាស់-ដឹង ដើម្បីព្រះនិព្វាន។

(៤)- ជាអ្នកប្រារព្ធព្យាយាម ដើម្បីលះអកុសលធម៌ទាំង-

ឡាយ ដើម្បីញុំាងកុសលធម៌ទាំងឡាយឱ្យកើតឡើង ជាអ្នកមាន កម្លាំង មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងមាំមួន មិនដាក់ធុរៈក្នុងកុសលធម៌ ទាំងឡាយ ។

(៥)- មានបញ្ញា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសេចក្តីដឹងការកើតឡើង និង សូន្យទៅ ជាបញ្ញាដ៏ប្រសើរ ជាគ្រឿងទម្លុះទម្លាយកិលេស ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ។

ធម៌ទាំង ៥ ប្រការនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ធម៌ ទី ១ គឺការមានមិត្តល្អ មានសម្លាញ់ល្អ បែរទៅរកមិត្តល្អ ថាជា ប្រមុខ ជាហេតុនាំឱ្យមានធម៌ ៤ ប្រការតមកក្រោយទៀត ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តថា

ម្នាលមេឃិយៈមួយទៀត ភិក្ខុនោះ តាំងនៅក្នុងធម៌ ៥ យ៉ាងនេះហើយ គប្បីចម្រើនធម៌ ៤ ប្រការ ឱ្យក្រៃលែងឡើងទៀត គឺចម្រើនអសុភ ដើម្បីលះរាគៈ ១ ចម្រើនមេត្តា ដើម្បីលះព្យាបាទ ១ ចម្រើនអានាបាណស្សតិ ដើម្បីផ្តាច់បង់វិតក្ក ១ ចម្រើនអនិច្ច-សញ្ញា ដើម្បីដកអស្មិមានៈ ១ ។ ម្នាលមេឃិយៈ ព្រោះថា កាល ភិក្ខុណាមានសេចក្តីសម្គាល់ថា មិនទៀងហើយ អនត្តសញ្ញារមែង តាំងនៅក្នុងភិក្ខុនោះ ភិក្ខុដែលមាននូវអនត្តសញ្ញា រមែងដកនូវ អស្មិមានៈ ឈ្មោះថា ដល់ព្រះនិព្វានក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។

ក្នុងបិដកលេខ ៥៦, ទំព័រ ១៥៧ ព្រះមេឃិយត្ថេរៈបាន ពោល ១ គាថាកន្លះដូច្នេះថា

អនុសាសិ មហាវីរោ សព្វធម្មាន បារគូ

តស្សាហំ ធម្មំ សុត្វាន វិហាសឹ សន្តិកេ សតោ

តិស្សោ វិជ្ជា អនុប្បត្តា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ព្រះសម្ពុទ្ធជាមហាវីរបុរស ព្រះអង្គដល់នូវត្រើយនៃធម៌ទាំងពួង ទ្រង់ប្រៀនប្រដៅហើយ ខ្ញុំបានស្តាប់ធម៌របស់ព្រះអង្គជាអ្នកត្រេកអរនៅក្នុងសម្នាក់របស់ព្រះអង្គ ត្រៃវិជ្ជាខ្ញុំបានដល់ហើយ ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្ញុំក៏បានធ្វើហើយ ។

ព្រះអដ្ឋកថាពន្យល់សេចក្តីក្នុងបាទនៃគាថា **វិហាសឹ សន្តិកេ សតោ** ដូច្នេះថា យើងត្រូវមិច្ឆាវិតក្កគ្របសង្កត់ចិត្តហើយក្នុងអម្ពវ័ន បានត្រឡប់មកកាន់ចាលិកាវិហារ សម្នាក់នៅក្នុងទីជិតព្រះបរមសាស្តានោះឯង ។ បទថា **សតោ** អដ្ឋកថា ថា **សតោ** ប្រែថា មានសតិ អធិប្បាយថា មិនប្រមាទហើយ ដោយការចម្រើនសមថៈ និង វិបស្សនា ។

ពុទ្ធបរិស័ទ ស្តាប់ព្រះធម៌យល់អំពីទីតាំងរបស់វិបស្សនា គឺធម៌ពិតជាបរមត្ថក្នុងលោក ៦ ឯចំណែកវិបស្សនាចម្រើនឡើង

រឿយៗ ព្រោះសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានរលឹកបាន ទល់គ្នានឹងធម៌ដែលមានពិតកំពុងប្រាកដ មិនមានតួខ្លួនក្នុងលោកនេះទេ ដូច្នេះ គំនិតដែលគិតថានឹងទៅធ្វើវិបស្សនាទីនេះ ទីនោះ មិនមានឡើយ។ ការដែលនៅជាគ្រហស្ថ ឬចូលកាន់ផ្នួស បំណងទៅនៅកន្លែងណាៗ សុទ្ធតែរឿងអធ្យាស្រ័យមួយដោយឡែក រៀងៗខ្លួន។

ពុទ្ធបរិស័ទ ទៅធ្វើវិបស្សនាបានមែនឬ ? តើមួយសង្សារ-វដ្តនេះ យើងធ្វើអ្វីបានខ្លះ? ធ្វើឃើញធ្វើឮបានទេ ? ធ្វើកុសលធម៌ធ្វើសុខឱ្យខ្លួនឯងបានមែនឬ ? ចុះអកុសលធម៌ និង ទុក្ខវេទនាខ្លួនឯងធ្វើឱ្យខ្លួនឯង ឬអ្នកណាធ្វើឱ្យ ? ម្យ៉ាងទៀត ដែលគិតថាខ្លួនយើងអ្នកធ្វើនោះ តើខ្លួនយើងហ្នឹងជាអ្វីដែរ ?

តាមពិត ព្រោះមិនបានជ្រាបថា ធម៌ពិតមានជាប្រក្រតី និង ព្រោះមិនបានដឹងអំពីធម៌ទាំងឡាយកើតឡើង ដោយអាស្រ័យបច្ច័យ ទើបខ្វល់នឹងខ្លួនឯងដូច្នេះ ។

មានពុទ្ធបរិស័ទម្នាក់ គាត់ពោលជំទាស់តាមបែបចំអកថា «មិនចាំបាច់ទៅធ្វើវិបស្សនាឡើយ ចាំឱ្យហេតុនាំមគ្គផលមកឱ្យ»។ វាជារឿងបិទបាំងដោយភាពងងឹតដ៏ក្រៃលែង សម្រាប់សត្វលោកយើងដែលមិនទាន់ចេះដឹង និយាយចុះ និយាយឡើង វានៅតែជាការខ្វល់នឹងខ្លួនឯងដដែល ដូចពាក្យដែលថា « ចាំឱ្យហេតុនាំ

មគ្គផលមកឱ្យ »។

ការបានដឹងធម៌ពិតដែលជាជីវិតប្រក្រតី ដឹងថាអ្វីៗសុទ្ធតែមានហេតុ មានបច្ច័យ បង្គាប់បញ្ជាមិនបាន ទាមទារមិនបាន ទាំងដែលជាធម៌មិនគួរប្រកាន់ខ្វល់អ្វីទាំងអស់ ព្រោះថា ធម៌ដែលកើតអំពីហេតុមិនមានខ្លួនឯងទេ គ្រាន់តែជាផលរបស់ហេតុប៉ុណ្ណោះ។ ការដែលបានដឹងច្បាស់ដូច្នេះ ពិតជាមិនខ្វល់នឹងខ្លួនឯង ដោយការរង់ចាំហេតុនាំមគ្គផលមកប្រគល់ឱ្យនោះឡើយ។ ការដែលមិនខ្វល់នឹងខ្លួនឯងនេះ ជាការស្ងប់សេចក្តីប្រកាន់ ជាធម៌ល្អិត មិនងាយនឹងយល់ដឹងតាមពិតបានទេ។

ព្រះសារីបុត្តបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ព្រោះបានស្តាប់ពាក្យថា ធម៌ទាំងឡាយណា កើតឡើងអំពីហេតុ ព្រះតថាគតទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវហេតុនៃធម៌ទាំងឡាយនោះ។

ពុទ្ធបរិស័ទ អាចគិតថា «បើមិនធ្វើវិបស្សនាទេ ធ្វើម៉េចបានដឹងថា ធម៌ទាំងឡាយកើតអំពីហេតុ »។ គំនិតនេះ ដោយសារមិនបានដឹងថា អ្វីជាតួវិបស្សនា ដូច្នេះ សូមពុទ្ធបរិស័ទពិចារណាតទៅចំណុចទី ២ ទៀត ។

ចំណុចទី ២ - តើអ្វីជាវិបស្សនា ។ វិបស្សនា គឺភាពភ្លឺស្វាងកម្ចាត់មោហៈ ដឹងច្បាស់នូវអ្វីដែលកើតមាន កំពុងប្រាកដ ទាំង

ដឹងការកើតឡើង និង ការរលត់ទៅវិញនៃសង្ខារលោកតាមពិត ។ សមដូចព្រះគាថា ក្នុងភទ្ទេករត្តសូត្រ[១] ព្រះអង្គសម្តែងនៅទេវលោក ជាចន្លោះៗនៃព្រះអភិធម្ម ញុំាងទេវតាឱ្យសម្រេចមគ្គផលដ៏ច្រើន ព្រះគាថានោះគឺ

បច្ចុប្បន្នញ្ច យោ ធម្មំ តត្ថ តត្ថ វិបស្សតិ
អសំហិរំ អសង្កុប្បំ តំ វិទ្វា មនុព្រូហយេ។

បុគ្គលណា ឃើញច្បាស់នូវធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយការមិនរសេមរសាម មិនកម្រើកក្នុងធម៌នោះៗបាន បុគ្គលនោះ គប្បីចម្រើននូវវិបស្សនានោះឯងរឿយៗ រហូតដល់មានព្រះនិព្វានជាអារម្មណ៍នៃផលសមាបត្តិ ។

បទថា **តត្ថ តត្ថ** ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលចូលដល់ធម៌ជាបច្ចុប្បន្នក្នុងធម៌ណាៗ ឃើញច្បាស់នូវធម៌នោះ ដោយអនុបស្សនា ៧ យ៉ាង មានអនិច្ចានុបស្សនាជាដើម ក្នុងធម៌នោះៗ។ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលឃើញច្បាស់នូវធម៌នោះៗ ក្នុងទីទាំងពួង ទោះជានៅក្នុងព្រៃក៏ដោយ ក្នុងស្រុកក៏ដោយ ឋានមនុស្សក៏ដោយ ឋានទេវតាក៏ដោយ ឋានព្រហ្មក៏ដោយ ។

១- បិដកលេខ ២៨ ទំព័រខាងដើម។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែង **អសំហិរំ** គឺបុគ្គលមិនរសេមរសាមក្នុងធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយការមិនមាននូវសក្កាយទិដ្ឋិក្នុងខន្ធ ៥ ។

ពុទ្ធបរិស័ទ ប្រហែលជាមិនយល់ច្រឡំថា ទេវតា ៨០ ពាន់កោដិអង្គ ស្តាប់ធម៌អភិធម្មនៅឋានតាវត្តិង្ស គឺរៀនតែបរិយត្តិ អត់បដិបត្តិ អត់ចម្រើនវិបស្សនា នោះឡើយ ព្រោះទេវតាទាំងនោះ បានសោយអម្រឹតរស ក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ដ៏អស្ចារ្យនោះឯង ។

ពុទ្ធបរិស័ទយើង រវល់តែបាក់ចិត្តជឿតាមៗគ្នា ឬយល់ខុសដោយខ្លួនឯងថា ចម្រើនវិបស្សនា គឺទាល់តែយើងទៅធ្វើ មានកន្លែង មានពេល ហើយទាល់តែស្ងាត់ ចម្រើនសមាធិពិចារណានាមរូបកើតរលត់ ដូច្នេះជាដើម ។ ពុទ្ធបរិស័ទ មិនបានដឹងទាល់តែសោះថា វិបស្សនាចម្រើនបានគ្រប់ពេលវេលា ពេលនិយាយគ្នា ពេលស្តាប់ធម៌ ឬពេលកំពុងសម្តែងធម៌ ទាំងដែលជាពេលសម្រេចមគ្គផលបានទៀតផង ព្រោះអ្វីដែលឱ្យវិបស្សនាចម្រើននោះ គឺសតិរលឹកដឹងទាន់នូវធម៌ដែលមានពិត ដែលកំពុងប្រាកដ មិនមែនដូចគំនិតដែលគិតខុសថា ខ្លួនយើងជាអ្នកចម្រើនវិបស្សនានោះទេ ។ ចាប់តាំងពីស្តាប់ព្រះធម៌យល់អំពីការពិតមក

សតិប្បដ្ឋានមានឱកាសកើតគ្រប់ពេលវេលា ស្រេចហើយតែការអប់រំឥន្ទ្រិយទន់ខ្ចី ឬចាស់ក្លា ដែលនឹងឱ្យអរិយមគ្គអង្គ ៨ ប្រការកើតឡើង ។

ចំណុចទី ៣ - អ្វីដែលនាំឱ្យសម្រេចនូវអរិយមគ្គអង្គ ៨ ។ គឺការចម្រើនឡើងរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋានវិបស្សនា ទោះជាពោលថា ចម្រើនសមថវិបស្សនាក៏បាន ឬពោលថា អប់រំសីលសមាធិបញ្ញាក៏បានដែរ ប៉ុន្តែត្រូវឱ្យយល់ថាសមថវិបស្សនាក្តី សីលសមាធិបញ្ញាក្តី អាស្រ័យការចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទាំងអស់ ព្រោះក្នុងព្រះសាសនានេះ អត់មានអ្នកណាបានសម្រេចមគ្គផល ដោយមិនបានដឹងធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ ឡើយ ឯធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ នេះ គឺជាសតិប្បដ្ឋាន ៤ បានដល់ កាយ វេទនា ចិត្ត ធម៌ ហ្នឹងឯង។

មានមតិដោះស្រាយដោយការផ្សងព្រេងមួយថា សម័យព្រះអង្គគង់ព្រះជន្មនៅ គេគ្រាន់តែស្តាប់ធម៌បានសម្រេចមគ្គផលមែនហើយ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបើយើងមិនខំធ្វើធម៌ទេ តើបដិបត្តិធម៌យ៉ាងម៉េចទៅ ។

នេះជាគំនិតផ្សងព្រេងប្រថុយប្រថាន ស្មានៗ និង តាមៗគ្នា។ ការអប់រំអរិយមគ្គ ដូចជាការដើរផ្លូវ មិនមែនស្មានៗទៅនោះទេ ត្រូវតែឱ្យច្បាស់លាស់ បើព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា

សតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាផ្លូវមូលតែមួយ ដើម្បីជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន គឺត្រូវតែខំរៀន ខំស្តាប់ឱ្យយល់ តើសតិប្បដ្ឋាន ៤ មាននៅពេលណា។ កាលបើសិក្សាយល់ច្បាស់ថានេះជាផ្លូវចេញចាកទុក្ខ ហើយមានតែផ្លូវមួយនេះឯង សូម្បីតែព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏ព្រះអង្គទ្រង់យាងតាមផ្លូវនេះដែរ គ្រាន់តែព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អាស្រ័យនូវយោនិសោមនសិការតែម្យ៉ាង ចំណែកសាវ័កត្រូវអាស្រ័យការស្តាប់ឱ្យយល់អំពីផ្លូវមួយនេះ ទើបបដិបត្តិធម៌ចម្រើនឡើងបានដូច្នេះហើយ រឿងរស់នៅទីណា កន្លែងណា ជារឿងអធ្យាស្រ័យ និង ឧបនិស្ស័យដោយឡែក អត់មានប្រកាន់ក្នុងកិច្ចបដិបត្តិទេ។

មានពុទ្ធបរិស័ទយើង យល់ខុសក្នុងប្រធានបទគឺធុរៈ ២ យ៉ាងនេះឯង គឺតែងយល់ថា រវល់តែរៀនបរិយត្តិ ពេលណាទើបបដិបត្តិ ។ ការយល់នេះ ដោយសារមានរឿងរ៉ាវខ្លះ ដូចជារឿងព្រះចក្ខុបាល រឿងព្រះតុច្ឆបោដ្ឋិលៈ ឬក៏រឿងព្រះមហាសីវៈដែលមានសិស្សមួយអង្គជាព្រះអរហន្ត បានពោលដល់លោកថា លោកអាចារ្យរវល់ រកតែពេលស្លាប់គ្មាន ជាដើម។ រឿងទាំងអស់នេះយកមកប្រកាន់ថា ទាល់តែឈប់សិក្សាបរិយត្តិ ឬឈប់បង្រៀនបរិយត្តិដល់អ្នកដទៃ ទើបអាចបំពេញវិបស្សនាធុរៈបាន ការប្រកាន់ដូច្នេះឯង ដែលនាំឱ្យព្រះសទ្ធម្មសាបសូន្យ ។

ក្នុងរឿងព្រះឧបាលី ឯតទគ្គៈខាងព្រះវិន័យ [១] ពុទ្ធបរិស័ទគប្បីជ្រាប គឺកាលដែលលោកបព្វជ្ជាឧបសម្បទាហើយ បានទទួលយកនូវព្រះកម្មដ្ឋានក្នុងសម្នាក់នៃព្រះបរមសាស្ដា ហើយពោលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំព្រះអង្គទៅនៅក្នុងព្រៃ (សោ បព្វជិត្វា ឧបសម្បន្នោ សត្ថុ សន្តិកេ កម្មដ្ឋានំ គហេត្វា មយ្ហំ ភន្តេ អរញ្ញវាសំ អនុជានាថាតិ អាហ)។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **ភិក្ខុ តវ អរញ្ញេ វសន្តស្ស ឯកមេវ ធុរំ វឌ្ឍិស្សតិ អម្ហាកំ បន សន្តិកេ វសន្តស្ស គន្ថធុរញ្ច វិបស្សនាធុរញ្ច បរិបូរេស្សតីតិ ។**

ម្នាលភិក្ខុ កាលបើអ្នកទៅនៅព្រៃ ធុរៈតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះនឹងចម្រើន ប៉ុន្តែកាលបើបដិបត្តិនៅក្នុងសម្នាក់នៃយើងទាំងឡាយ គឺគន្ថធុរៈផង វិបស្សនាធុរៈផង នឹងបរិបូណ៌។

ព្រះថេរៈ ទទួលព្រះពុទ្ធតម្រាស់ហើយ បំពេញវិបស្សនាកម្មដ្ឋាន ដោយមិនជាយូរឡើយ ក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្តផល (ថេរោ សត្ថុ វចនំ សម្បដិច្ឆិត្វា វិបស្សនាយ កម្មំ ករោន្តោ ន ចិរស្សេវ អរហត្តំ បាបុណិ)។

នៅក្នុងអដ្ឋកថា បាបិច្ឆតានិទ្ទេស ខុទ្ទកវិភង្គ គម្ពីរព្រះ-

១- អដ្ឋកថាថេរគាថា តិកនិបាត ។

អភិធម្ម មានសេចក្ដីដែលគួរសិក្សា :

បុគ្គលដែលខ្សត់បញ្ញា អង្គុយកណ្ដាលឧបដ្ឋាកទាំងឡាយ ពោលថា « យើងរមែងលះបង់នូវបរិយត្តិ » ដូច្នេះជាដើម ដោយពាក្យថា « កាលដែលយើងពិនិត្យមើលធម៌ពួកបីគឺបបញ្ចធម៌ដែលញុាំងសត្វឱ្យយឺតយូរក្នុងសង្សារវដ្ដ មានក្នុងគម្ពីរមជ្ឈិមនិកាយ មគ្គនោះឯងមកហើយព្រមដោយបុទ្ធិ ។ ឈ្មោះថាបរិយត្តិ មិនជាអ្វីដែលធ្វើបានដោយលំបាក សម្រាប់យើងនោះទេ តែការធ្ងន់ចិត្តទៅក្នុងបរិយត្តិ រមែងមិនផុតចាកទុក្ខឡើយ » ។ បុគ្គលនេះ រមែងសម្ដែងនូវភាពនៃខ្លួនជាបុគ្គលខ្សត់បញ្ញា ថាជាអ្នកមានបញ្ញាច្រើន ។ ក៏កាលដែលភិក្ខុនោះ ពោលដូច្នេះ ឈ្មោះថា **រមែងទម្លាយព្រះសាសនា** ។ ឈ្មោះថា មហាចោរដូចជាបុគ្គលនេះទៀត គឺមិនមានទេ ព្រោះថា បុគ្គលអ្នកទ្រទ្រង់បរិយត្តិ ឈ្មោះថា រមែងមិនរួចផុតចាកទុក្ខនោះ គឺមិនមានឡើយ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទ កុំភ្លេចថា មានការទ្រទ្រង់នូវព្រះបរិយត្តិមួយបែប គឺនិស្សរណបរិយត្តិ បានសេចក្ដីថា បរិយត្តិនាំឱ្យរួចផុតចាកទុក្ខទាំងពួង ។ សូមពុទ្ធបរិស័ទប្រយ័ត្នសម្ដី កុំចេះតែពោលដោយលម្អៀង អាស្រ័យការគាំទ្រនូវសកម្មភាពរបស់ខ្លួននោះ ។

២៨ ~ បលិពោធ ១០ យ៉ាង

១. អាវាសបលិពោធ	កង្វល់នឹងអាវាស
២. កុលបលិពោធ	កង្វល់នឹងត្រកូល
៣. លាភបលិពោធ	កង្វល់នឹងលាភ
៤. គណបលិពោធ	កង្វល់នឹងគណៈ
៥. កម្មបលិពោធ	កង្វល់នឹងការកសាង
៦. អទ្ធានបលិពោធ	កង្វល់នឹងដើរផ្លូវ
៧. ញាតិបលិពោធ	កង្វល់នឹងញាតិ
៨. អាពាធបលិពោធ	កង្វល់នឹងឈឺខ្លួនឯង
៩. គន្ថបលិពោធ	កង្វល់នឹងបរិយត្តិធម៌
១០. ឥទ្ធិបលិពោធ	កង្វល់នឹងឫទ្ធិ ។

នៅក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គ ក្នុងវគ្គនៃ **កម្មដ្ឋានគហណនិទ្ទេស** បានពន្យល់អំពីបលិពោធនីមួយៗគ្រប់ទាំង ១០ ជាចុងក្រោយបានបញ្ជាក់ថា បលិពោធ ៩ ខាងដើម អ្នកចម្រើនសមថៈគប្បីកាត់ចេញ ចំណែកឥទ្ធិបលិពោធ គឺអ្នកចម្រើនវិបស្សនាចាំបាច់ត្រូវកាត់ចោល ។ បានសេចក្តីថា បលិពោធ ៩ ខាងដើម មិនជាបលិពោធ

របស់វិបស្សនានោះទេ តែជាបលិពោធនៃសមថៈ ។ ចំណែកឫទ្ធិមិនជាបលិពោធរបស់សមថៈ ព្រោះចាំបាច់ត្រូវចម្រើនសមថៈទើបអាចសម្រេចឫទ្ធិទៅបាន ប៉ុន្តែ ព្រោះឫទ្ធិរបស់បុថុជ្ជន រក្សាបានដោយលំបាក ទើបជាបលិពោធចំពោះតែវិបស្សនា គឺថាបលិពោធខ្វាយខ្វល់ក្នុងការរក្សាឫទ្ធិរបស់ខ្លួន ទាំងការចម្រើនសមថៈក៏ដើម្បីឫទ្ធិ មិនអាចជាបាទនៃវិបស្សនាឡើយ ។

ដូច្នេះ ទោះជាមិនមានសមថៈថ្នាក់ឧបចារសមាធិ ឬ អប្បនាសមាធិក៏ដោយ ក៏វិបស្សនាចម្រើនឡើងបាន ព្រោះបលិពោធ ៩ ខាងដើម ជាបលិពោធរបស់សមថៈតែប៉ុណ្ណោះ ចំណែកវិបស្សនាចម្រើនឡើងដោយមិនចាំបាច់សមថៈដទៃឡើយ សមថៈដែលជាសម្មាសមាធិ ព្រមជាមួយនឹងវិបស្សនានោះ ក៏បានហើយ ពោលគឺអាចញ៉ាំងអរិយមគ្គអង្គ ៨ ឱ្យកើតឡើងបាន ។

ជាការផ្ទៀងផ្ទាត់នឹងមហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអកុសលធម៌ទាំងឡាយ កំពុងមានកំពុងប្រាកដ សតិរលឹកដឹង « បជានាតិ » នេះជាជីវិតប្រក្រតីសុទ្ធៗ ដែលមានបដិបត្តិធម៌កើតឡើង អាស្រ័យដែលបានយល់ដឹងនូវធម៌ពិតក្នុងទ្វារទាំង ៦ តាមដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងប្រាប់ ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទ មានព្រះធម៌ជាទីរលឹក អ្វីៗ គឺដូចជាព្រះ-

ពុទ្ធដីកាត្រាស់សម្តែងគ្រប់យ៉ាង ក្នុងដំណើរត្រាស់ដឹងនូវសច្ចធម៌។

សួរថា : សតិប្បដ្ឋានចម្រើនក្នុងមនោទ្វារ ហេតុអ្វីទើបដឹងអារម្មណ៍តាមបញ្ចទ្វារបាន ?

ឆ្លើយថា : វាជាការលឿនរហ័សនៃខណៈចិត្ត ។ បើយើងគិតតាមមេរៀន គឺឃើញថាអារម្មណ៍នោះរលត់ទៅហើយ កន្លងទៅហើយ មិនមានអ្វីដែលសតិរលឹកបាននោះទេ តែតាមភាពជាក់-ស្តែងនៃសតិរលឹក គឺសភាវធម៌ក្នុងបញ្ចទ្វារកំពុងប្រាកដហ្នឹងឯង ។ កំពុងឃើញនេះ យើងមិនអាចចែកចក្ខុទ្វារវិថីចិត្ត និង មនោទ្វារវិថីចិត្ត ដែលកំពុងដឹងនូវរូបារម្មណ៍នោះឡើយ ទាល់តែដឹងរឿងរ៉ាវបញ្ញត្តិ ទើបប្រាកដថា នេះជាមនោទ្វារវិថីចិត្ត ។ ពិតមែនហើយ អារម្មណ៍របស់សតិប្បដ្ឋាន មិនមែនជាខណៈកំពុងប្រាកដ ព្រោះខណៈរលត់ទៅហើយ តែឈ្មោះថាកំពុងប្រាកដ ដោយសតិរលឹកដឹងទាន់ នេះជាការលឿនរហ័សនៃខណៈចិត្ត ហួសពីការពិត ។ មិនចំពោះតែសភាវធម៌តាមបញ្ចទ្វារនោះទេ សូម្បីចិត្តក្នុងមនោ-ទ្វារហ្នឹងហើយក៏ដោយ ក៏វារលត់ទៅហើយដែរដោយខណៈច្រើនទៀតផង ដូចជាលោភៈ ឬ ទោសៈជាដើម គឺមិនបានឋិតនៅរួមខណៈជាមួយនឹងសតិប្បដ្ឋាននោះទេ តែសតិរលឹកដឹងលក្ខណៈនៃលោភៈ ឬ ទោសៈ កំពុងតែប្រាកដបាន ព្រោះតែខណៈរលត់ហើយ

កើតបន្តលឿនហួសពីគិតហ្នឹងឯង ដូចជាការគ្រវីភ្លើងធូបពេលយប់ដូច្នោះ ទាំងដែលភ្លើងចំណុចដើមប្រាកដនៅឡើយ ក៏មានចំណុចភ្លើងត១មកទៀត រហូតបានជារាងវង្វង់នេះនោះ។ ចំណែកនាមធម៌វិញគឺលឿនសម្បើមណាស់ ដូច្នេះទើបចិត្តប្រកបដោយទោសៈហាក់ដូចជារួមខណៈគ្នាជាមួយនឹងសតិប្បដ្ឋាន ពុំនោះសោត ដូចជាឃើញផងឮផងជាមួយគ្នាអ៊ីចឹង តែតាមពិត ពីខណៈឃើញមកខណៈឮ វារំលងខណៈចិត្តច្រើនណាស់ ទាំងវិថីចិត្តទាំងភវង្គចិត្តទៀតផង ។

យកការពិតជាក់ស្តែង គឺសភាវធម៌ជាធម៌ដែលមានពិត ជាបរមត្ថ ក្នុងទ្វារណាមួយ ប្រាកដជាធម៌មានពិត ជាអនត្តា កើតព្រោះហេតុ នេះគឺការដែលមានសតិរលឹកដឹងទាន់ ទើបការពិតប្រាកដដូច្នេះ ។

សួរថា : ចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន រលឹកដឹងនាមរូប នៅក្នុងកន្លែងស្ងាត់ៗ និង នៅក្នុងទីប្រជុំជន តើណាមួយល្អជាង ?

ឆ្លើយថា៖ ការនៅទីណាៗ វាជារឿង ជាបញ្ញត្តិដែលចិត្តគិត សេចក្តីសំខាន់នៅត្រង់ការយល់របស់ដែលមានពិតជាបរមត្ថ គ្រប់ពេលវេលាសុទ្ធតែជាធម៌ពិត លោកភ្នែក លោកត្រចៀក លោកច្រមុះ លោកអណ្តាត លោកកាយ និង លោកចិត្ត ។ ការដែលបាន

ស្តាប់យល់នូវរបស់ដែលមានពិតជាបរមត្ថ ព្រមទាំងបានដឹងច្បាស់នូវលក្ខណៈនៃនាមរូប គឺថាជីវិតរាល់ថ្ងៃ ជានាមរូបនោះឯង នាមរូបទាំងឡាយ ជាអនត្តា មិនមានជាសត្វជាបុគ្គលណាៗឡើយ ដូចជាកំពុងឃើញ ក្នុងខណៈនេះជាដើម ជាសភាវធម៌ដែលមានពិត បើមិនបានរលឹកដឹងទេនោះ ព្រោះមិនមានបច្ច័យនៃសតិ គឺយើងជាអ្នកឃើញ ដែលជាការយល់ខុស ។

ដូច្នេះ ចំពោះសតិប្បដ្ឋាន រលឹកបានពេលណា ក៏ជាការរលឹកពេលនោះហ្នឹងឯង អត់មានអ្វីជាបលិពោធទេ ពិតមែនតែថាក្នុងទីប្រជុំជន ប៉ុន្តែ មានអ្វីដែលមិនមែនជាធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ ។ ធម៌ពិតរឹតតែប្រាកដច្រើន ក៏ព្រោះមកអំពីសតិមានការចម្រើនឡើងៗ អវិជ្ជាព្រមដោយការយល់ខុសប្រកាន់តួខ្លួន រឹតតែត្រូវបានលះបង់ ។ សូមកុំភ្លេចថា អ្នកដែលបានសម្រេចមគ្គផលក្នុងទីប្រជុំជន គឺពេលស្តាប់ព្រះធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ច្រើនជាងការសម្រេចក្នុងទីណាៗទាំងអស់ ។

សម័យសព្វថ្ងៃ ពុទ្ធបរិស័ទច្រើនតែអែបទៅជាមួយនឹងការចម្រើនសមាធិ ទើបចេះតែបាក់ចិត្តគិតដល់កន្លែងស្ងាត់ៗក្នុងការបដិបត្តិធម៌ ។ ពុទ្ធបរិស័ទគួររលឹកដល់ព្រះពុទ្ធដីកា ដែលព្រះដ៏-មានព្រះភាគត្រាស់ចំពោះមោឃរាជក្នុងបារាយនវគ្គថា «ម្នាល

មោឃរាជ អ្នកចូរមានសតិសព្វកាល ចូរពិចារណានូវលោកដែលមានសភាពសូន្យទទេ ចូរដកចេញនូវអត្តានុទិដ្ឋិ ដូច្នេះ អ្នកនឹងឆ្លងរួចផុតអំពីមច្ចុរាជ ព្រោះថាមច្ចុរាជ មិនអាចរកឃើញនូវបុគ្គលណា ដែលពិចារណានូវលោក ឃើញថាសូន្យយ៉ាងនេះបានឡើយ » ។

ពុទ្ធបរិស័ទយើង តែងគិតថានៅម្នាក់ឯងស្ងាត់ស្រួល ប៉ុន្តែដរាបណា សេចក្ដីសម្គាល់ខុសថាជាខ្លួនយើង នៅមិនទាន់បានលះទេ ដរាបនោះ ឈ្មោះថានៅមានគ្នា ។ សេចក្ដីសម្គាល់ថាជាខ្លួនយើងនេះ វាប្រកបជាមួយនឹងតណ្ហា ដូច្នេះ ពិតជាមិនអាចនៅទីណាស្ងាត់ស្រួលបានយូរឡើយ ទាំងដែលដឹងខ្លួនថាស្រួលៗ ព្រោះស្ងាត់ល្អ នេះជាតួលោភៈក៏មានដែរ ។

ពុទ្ធបរិស័ទ នៅក្នុងទីណាក៏ដោយ ឱ្យតែបានសិក្សាធម៌ពិតក្នុងលោក ៦ ដកចេញនូវអត្តានុទិដ្ឋិ ពុទ្ធបរិស័ទ ពិតជាបានស្ងាត់ប្រាកដមែន គឺស្ងាត់ការខ្វាយខ្វល់ជាមួយនឹងខ្លួនឯង ជាមួយនឹងអ្នកដទៃ ។

២៩. ព្រះឧបាលីធ្វើសេចក្តីប្រៀបធៀប

ក្នុងបិដកលេខ ៧២, ទំព័រ ៨៤ មានគាថាព្រះឧបាលីដោយសេចក្តីពីរោះ ចាប់ពីទំព័រ ៩២ ទៅលោកបានពោលថា

យថា សូលាវុតោ បោសោ រាជទណ្ឌេន តជ្ជិតោ
សូលេ សាតំ អវិន្ទន្តោ បរិមុត្តឹវ ឥច្ឆតិ ។

បុរសជាប់ក្នុងដែកអណ្តោត ត្រូវរាជទណ្ឌគំរាមហើយ មិនបានស្រួលក្នុងដែកអណ្តោត ប្រាថ្នាចង់ឱ្យរួចវិញ ដូចម្តេចមិញ ។

តថេវាហំ មហាវីរ ភវទណ្ឌេន តជ្ជិតោ
កម្មសូលាវុតោ សន្តោ បិបាសាវេទនាដ្ដិតោ ។
ភវេ សាតំ ន វិន្ទាមិ ឌយ្ហន្តោ តីហិ អគ្គិហិ
បរិមុត្តឹ គវេសាមិ យថា ច រាជទណ្ឌិតោ ។

បពិត្រព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវអាជ្ញាគឺភពគំរាមហើយ ជាប់នៅហើយ ក្នុងដែកអណ្តោតគឺកម្ម ឋិតនៅហើយដោយកម្លាំងវេទនា គឺសេចក្តីស្រេកឃ្លាន ។ ខ្ញុំព្រះអង្គ មិនបានស្រួលក្នុងភព ត្រូវក្តៅក្រហាយដោយភ្លើងទាំង ៣ ទើបស្វែងរកឧបាយដើម្បីនឹងរួចស្រឡះ ដូចបុរសដែលប្រាថ្នាដើម្បីរួចចាក

រាជទណ្ឌ ដូច្នោះដែរ ។

អដ្ឋកថា

បពិត្រព្រះមហាវីរៈ គឺព្រះវីរៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតក្នុងរវាងវីរជនទាំងឡាយ ខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវគំរាម ត្រូវសង្កត់សង្កិនដោយអាជ្ញាគឺភពបានដល់អាជ្ញាគឺជាតិ ត្រូវចាក់ដោយដែកអណ្ដោតគឺកម្ម បានដល់ចាក់ដោយដែកស្រួច គឺកុសលកម្ម និង អកុសលកម្ម ត្រូវវេទនាគឺសេចក្ដីស្រេកឃ្លាន បានដល់ភាពរសាប់រសល់ក្រវល់ក្រវាយ ព្រោះការស្រេកឃ្លានបៀតបៀន គឺគ្របសង្កត់ធ្វើឱ្យមានទុក្ខ មិនបានជួបប្រសព្វ មិនបាននូវសេចក្ដីត្រេកអរក្នុងភព គឺមិនបានសេចក្ដីសុខដ៏ផ្អែមល្ហែមឆ្ងាញ់ក្នុងសង្សារ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវដុតដោយភ្លើង ៣ កង ពោលគឺភ្លើងរាគៈ ទោសៈ មោហៈ ឬ ភ្លើងក្នុងនរក ភ្លើងដែលតាំងឡើងក្នុងកប្ប និង ភ្លើងទុក្ខ ទើបស្វែងរកការរួចផុត គឺឧបាយជាគ្រឿងរួចផុតដូច្នោះឯង ។

ព្រះគាថាបន្ត

យថា វិសារទោ បុរិសោ វិសេន បរិបីឡិតោ
អគទំ សោ គវេសេយ្យ វិសឃាតាយុបាយនំ ។

គវេសមានោ បស្សេយ្យ   អគទំ វិសឃាតកំ
តំ បិវិត្វា សុខី អស្ស   វិសម្ហា បរិមុត្តិយា ។

ម្យ៉ាងទៀត បុរសអ្នកក្លៀវក្លា ត្រូវពិសបៀតបៀនហើយ គេគប្បីស្វែងរកនូវឱសថជាឧបាយដើម្បីបន្សាបនូវពិស ។ កាលស្វែងរក ក៏បានឃើញនូវឱសថ ដែលជាគ្រឿងបន្សាបនូវពិសយ៉ាងណាមិញ ។

តថេវាហំ មហាវីរ   យថា វិសគតោ នរោ
សម្បីឡិតោ អវិជ្ជាយ   សទ្ធម្មាគទមេសហំ ។
ធម្មាគទំ គវេសន្តោ   អទ្ទក្ខឹ សក្យសាសនំ
អគ្គសព្វោសថានន្តំ (១)   **សព្វសល្លវិនោទនំ ។**
ធម្មោសថំ បិវិត្វាន   វិសំ សព្វំ សមូហនឹ
អជរាមរំ សីតិភាវំ   និព្វានំ បស្សយឹ អហំ ។

បពិត្រព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ខ្ញុំព្រះអង្គ ក៏ដូចជាជនអ្នកត្រូវពិសដូច្នោះដែរ គឺខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រូវអវិជ្ជាបៀតបៀនហើយ បានស្វែងរកឱសថគឺព្រះសទ្ធម្ម ។ កាលស្វែងរកឱសថគឺធម៌ ក៏ប្រទះនូវសាសនារបស់ព្រះសក្យមុនីសម្ពុទ្ធ ជាឱសថគឺសច្ចៈដ៏ប្រសើរបំផុត ជាឱសថសម្រាប់បន្ទោបង់នូវសរទាំងពួង ។ ខ្ញុំព្រះអង្គ បាន

១- អដ្ឋកថា = **អគ្គំ សព្វោសធានំ តំ ។**

ផឹកធម្មោសថ ហើយដកនូវពិសទាំងពួងចោលចេញ ក៏បានឃើញនូវព្រះនិព្វាន ជាគុណឥតមានចាស់ស្លាប់ មានសភាពត្រជាក់ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **តថេវាហំ** ដោយសេចក្តីថា នរៈនោះត្រូវពិសបៀតបៀន គឺត្រូវពស់មានពិសខាំឬផឹកថ្នាំពិសចូលទៅ កាលដែលលេបនូវឱសថហើយ គប្បីមានសេចក្តីសុខដោយប្រការណា ខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវអវិជ្ជាគឺមោហៈគ្របសង្កត់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដោយប្រការនោះ។

បទថា **សទ្ធម្មាគទមេសហំ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គស្វែងរកនូវឱសថ ពោលគឺព្រះសទ្ធម្ម ។

បទថា **ធម្មាគទំ គវេសន្តោ** ដោយសេចក្តីថា ស្វែងរកឱសថគឺធម៌ ដើម្បីកម្ចាត់ពិសគឺសង្សារទុក្ខឱ្យវិនាស ។

បទថា **អទ្ទក្ខឹ សក្យសាសនំ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គបានប្រទះឃើញសាសនារបស់ព្រះគោតម ទ្រង់កើតចាកសក្យត្រកូល ។

បទថា **អគ្គំ សព្វោសធានំ តំ** ដោយសេចក្តីថា ក្នុងបណ្តាឱសថទាំងនោះ ធម្មោសថ ពោលគឺពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសក្យគោតមនោះ ប្រសើរលើស គឺថ្នាក់ខ្ពស់បំផុត ។

បទថា **សព្វសល្លវិនោទនំ** យោងសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គផឹកឱសថគឺធម៌ ដែលជាគ្រឿងរំងាប់ ជាគ្រឿងធ្វើឱ្យស្ងប់នូវកូនសរទាំងពួង មានកូនសរគឺរាគៈជាដើម បានដកពិសទាំងពួងបានដល់ ពិសគឺសង្សារទុក្ខទាំងអស់ ធ្វើឱ្យវិនាសអស់ទៅ ។

បទថា **អជរាមរំ** យោងសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គដកពិសគឺទុក្ខនោះហើយ បានត្រឹមត្រូវ គឺបានធ្វើឱ្យប្រចក្សនូវព្រះនិព្វាន ដែលមិនចាស់ គឺវៀរចាកភាពចាស់ ដែលមិនស្លាប់ គឺវៀរចាកសេចក្តីស្លាប់ ជាភារៈត្រជាក់ គឺជារបស់ត្រជាក់ ព្រោះវៀរចាកសេចក្តីក្តៅក្រហាយដោយរាគៈជាដើម ។

ព្រះគាថាបន្តទៀត

យថា ភូតគ្គិតោ បោសោ　　ភូតគ្គាហេន បីឡិតោ
ភូតវេជ្ជំ គវេសេយ្យ　　ភូតស្មា បរិមុត្តិយា ។
គវេសមានោ បស្សេយ្យ　　ភូតវិជ្ជាសុ កោវិទំ
តស្ស សោ វិហញ្ញេ ភូតំ　　សមូលញ្ច វិនាសយេ ។

បុរសត្រូវខ្មោចគំរាមហើយ ត្រូវគ្រោះថ្នាក់គឺខ្មោចបៀតបៀនហើយ គប្បីស្វែងរកពេទ្យ សម្រាប់ចាប់ខ្មោច ដើម្បីឱ្យរួចផុត

អំពីខ្មោច ។ បុរសនោះកំពុងតែស្វែងរក ក៏បានឃើញបុគ្គលអ្នកឈ្លាសវៃ ក្នុងវិជ្ជាចាប់ខ្មោច បុគ្គលនោះ ក៏បានបំបរបង់ខ្មោចព្រមទាំងធ្វើឫសគល់ឱ្យវិនាស អំពីបុរសនោះចេញ យ៉ាងណាមិញ ។

តថេវាហំ មហាវីរ តមគ្គាហេន បីឡិតោ

ញាណាលោកំ គវេសាមិ តមតោ បរិមុត្តិយា ។

អថទ្ទសំ សក្យមុនឹ កិលេសតមសោធនំ

សោ មេ តមំ វិនោទេសិ ភូតវេជ្ជោវ ភូតិកំ ។

សំសារសោតំ សញ្ឆិន្ទឹ តណ្ហាសោតំ និវារយឹ

ភវំ ឧគ្ឃាតយឹ សព្វំ ភូតវេជ្ជោវ មូលតោ ។

បពិត្រព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏យ៉ាងនោះដែរ គឺខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវគ្រោះថ្នាក់ដោយភាពងងឹតបៀតបៀនហើយ ទើបខំស្វែងរកពន្លឺគឺញាណ ដើម្បីឱ្យរួចផុតអំពីងងឹត ក៏បានប្រទះឃើញព្រះសក្យមុនី ទ្រង់ជម្រះនូវងងឹតគឺកិលេសរួចហើយ ព្រះអង្គទ្រង់កម្ចាត់ងងឹតរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដូចជាពេទ្យចាប់ខ្មោចចេញ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គបានផ្តាច់បង់នូវខ្សែគឺសង្សារ ហាមឃាត់នូវខ្សែគឺតណ្ហា ដកចោលនូវភពទាំងអស់ ប្រៀបដូចពេទ្យចាប់ខ្មោច បៀតបៀនខ្មោចឱ្យអស់ឫសគល់ ដូច្នោះឯង ។

អដ្ឋកថា

បទថា **ភវំ ឧគ្ឃាតយឹ សព្វំ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គ ដកភពថ្មីទាំងអស់ មានកាមភពជាដើម គឺធ្វើឱ្យវិនាសទៅ យោង សេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គ ដកបានទាំងឫស ដូចគ្រូខ្មោចបណ្តេញខ្មោច ព្រមទាំងមូលហេតុ ។

ព្រះថេរៈ កាលដែលនឹងសម្តែងសេចក្តីប្រៀបធៀបអំពីការ ស្វែងរកនូវព្រះនិព្វាន ទើបពោលព្រះគាថាជាបន្តទៀត :

គរុឡោ យថា ឱបតតិ បន្នគំ ភក្ខមត្តនោ
សមន្តា យោជនសតំ វិក្ខោភតិ មហាសរំ ។
បន្នគំ សោ គហេត្វាន អធោសីសំ វិហេឋយំ
អាទាយ សោ បក្កមតិ យេន កាមំ វិហង្គមោ ។

សត្វគ្រុឌ ឆាបយកពួកនាគ ជាចំណីរបស់ខ្លួន ធ្វើមហា ស្រះទំហំ ១០០ យោជន៍ដោយជុំវិញ ឱ្យកម្រើកញាប់ញ័រ ។ លុះ គ្រុឌនោះ ឆាបយកនាគ ធ្វើឱ្យមានក្បាលចុះក្រោម ឱ្យបានសេចក្តី លំបាក ហើយនាំយកទៅកាន់ទី តាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្លួន យ៉ាង ណាមិញ ។

តថេវាហំ មហាវីរ យថាបិ គរុឡោ ពលី

អសង្ខតំ គវេសន្តោ ទោសេ ចិក្ខាលយឹ អហំ។
ទិដ្ឋោ អហំ ធម្មវរំ សន្តិបទំ អនុត្តរំ
អាទាយ ចិហរាមេតំ គរុឡោ បន្នគំ យថា ។

បពិត្រព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏យ៉ាងនោះដែរ គឺខ្ញុំព្រះអង្គស្វែងរកអសង្ខតធម៌ ដូចគ្រុឌដ៏មានកម្លាំងហើរស្វែងរកនាគដូច្នោះ ខ្ញុំព្រះអង្គបានខ្ជាក់ទោសចោលចេញអស់ហើយ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គបានឃើញធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាសន្តិបទ មិនមានគុណជាតដទៃប្រសើរជាងឡើយ ហើយកាន់យកនូវធម៌នោះ ដូចគ្រុឌចាបយកនាគ ដូច្នោះដែរ ។

អដ្ឋកថា

ក្នុងការប្រៀបធៀបនេះ មានសេចក្តីដូចតទៅ :

បពិត្រព្រះមហាវីរៈដ៏ចម្រើន គ្រុឌដែលមានកម្លាំងខ្លាំងចាប់នាគបានហើយ រមែងហើរទៅ យ៉ាងណា ខ្ញុំព្រះអង្គក៏យ៉ាងនោះដែរ គឺខ្ញុំព្រះអង្គស្វែងរកព្រះនិព្វានដែលជាអសង្ខត គឺមិនមានបច្ច័យតាក់តែង ជាការស្វែងរកដោយញុំាងធម៌បដិបត្តិឱ្យបរិបូណ៌ ខ្ជាក់ទោសទាំងឡាយ បានដល់កិលេស១៥០០ មិនមានសល់ គឺខ្ញុំព្រះអង្គធ្វើឱ្យហ្មត់ចត់ដោយពិសេស គឺដោយសមុច្ឆេទប្បហាន ។

យោងសេចក្ដីក្នុងព្រះគាថា គឺគ្រុឌចាប់នាគបរិភោគ យ៉ាងណា ខ្ញុំព្រះអង្គ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ឃើញហើយ គឺឃើញនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ បានកាន់យកនូវសន្តិបទ គឺព្រះនិព្វាន ដោយមគ្គ និង ផលទាំងឡាយ (មគ្គផលមាននិព្វានជាអារម្មណ៍ ប្រៀបដូចគ្រុឌចាប់នាគបរិភោគជាអាហារ ដូច្នោះឯង) ។

កាលដែលនឹងសម្ដែងនូវសេចក្ដីថា ព្រះនិព្វានជាធម៌បាន ដោយលំបាក ព្រះថេរៈទើបពោលគាថាឧបមាដូចតទៅ :

អាសាវតី នាម លតា ជាតា ចិត្តលតាវនេ
តស្សា វស្សសហស្សេន ឯកំ និព្វត្តតេ ផលំ ។
តំ ទេវា បយិរុបាសន្តិ តាវ ទូរផលំ សតឹ
ទេវានំ សា បិយា ឯវំ អាសាវតី ផលុត្តមា ។

វល្លិឈ្មោះអាសាវតី កើតក្នុងចិត្តលតាវ័នកន្លងទៅមួយពាន់ឆ្នាំ វល្លិនោះក៏កើតផ្លែមួយឡើង ។ ពួកទេវតា (ក្នុងឋានតាវត្តិង្ស) តែងនាំគ្នាចូលទៅអង្គុយជិតវល្លិនោះ ដែលមានផ្លែយូរៗម្ដង តាមពិត វល្លិឈ្មោះអាសាវតីនោះ មានផ្លែដ៏ឧត្ដម ជាទីពេញចិត្តនៃពួកទេវតា យ៉ាងនេះ ។

សតសហស្សំ ឧបាទាយ តាហំ បរិចរេ មុនី
សាយំ បាតំ នមស្សាមិ ទេវា អាសាវតឹ យថា។

អទញ្ញា ធារិចរិយា		អមោឃា ច នមស្សនា
ទូរាគតំបិ មំ សន្តំ		ខណោ មំ ន វិរាធយិ ។
បដិសន្ធឹ ន បស្សាមិ		វិចិនន្តោ ភវេ អហំ
និរូបធិ វិប្បមុត្តោ		ឧបសន្តោ ចរាមហំ ។

ចំណែកខ្ញុំព្រះអង្គ អាស្រ័យពេលវេលាមួយសែនកប្ប ទើបបានត្រាច់មកជិតព្រះអង្គ ជាព្រះមុនី ខ្ញុំព្រះអង្គបាននមស្ការ រាល់ព្រឹក រាល់ល្ងាច ដូចជាពួកទេវតាពេញចិត្តនឹងផ្លែអាសាវតី ដូច្នោះឯង ។ ការបម្រើរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គមិនឥតអំពើ ទាំងការនមស្ការក៏មិនជាមោឃៈ ដែលខ្ញុំព្រះអង្គមកអំពីទីឆ្ងាយពុទ្ធុប្បាទក្ខណៈ ក៏មិនបានប្រព្រឹត្តកន្លងនូវខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គត្រិះរិះទៅមិនឃើញបដិសន្ធិក្នុងភពថ្មីទៀតទេ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនមាននូវឧបធិក្កិលេសឡើយ ខ្ញុំព្រះអង្គរួចស្រឡះចាកសង្សារ មានចិត្តស្ងប់រំងាប់ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **អទញ្ញា ធារិចរិយា** ជាដើមដោយសេចក្តីថា ព្រោះហេតុដែលបានឃើញព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ការដល់នូវព្រះនិព្វានទើបអាចសម្រេចទៅបាន ព្រោះដូច្នោះ ការបម្រើនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ គឺការធ្វើវត្តបដិបត្តិ ទើបមិនឥតអំពើ គឺមិនសូន្យទទេ និង

ការនមស្ការ គឺកិរិយាថ្វាយបង្គំ ទើបមិនជាមោឃៈឡើយ ។ ពិតប្រាកដហើយ ដែលខ្ញុំមកអំពីទីឆ្ងាយ គឺសង្សារវដ្ត មកប្រាកដក្នុងខណៈនេះ គឺ ខណៈដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ដឹងនេះឯងមិនបានហួសទៅទេ អធិប្បាយថា នៅមិនទាន់កន្លងខ្ញុំព្រះអង្គទៅឡើយ ។

កាលដែលនឹងសម្តែងសេចក្តីប្រៀបធៀប អំពីការឃើញនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធរបស់ខ្លួនទៀត ទើបឧបមាដោយផ្កាឈូក ៖

យថាបិ បទុមំ នាម សុរិយរំសេន បុប្ផតិ
តថេវាហំ មហាវីរ ពុទ្ធរំសេន បុប្ផិតោ ។

ជាធម្មតានៃផ្កាឈូក តែងរីកដោយសាររស្មីនៃព្រះអាទិត្យយ៉ាងណាមិញ បពិត្រព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ខ្ញុំព្រះអង្គបានរីកដោយសាររស្មីនៃព្រះពុទ្ធ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **ពុទ្ធរំសេន បុប្ផិតោ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គបានរីកដោយសាររស្មីនៃព្រះពុទ្ធ ។ រស្មីនៃព្រះពុទ្ធ គឺព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងហើយ ។

ជាបន្តព្រះថេរៈធ្វើសេចក្តីប្រៀបធៀបដោយកុកស ៖

យថា ពលាកយោនិម្ហិ ន វិជ្ជតិ បុមា សទា
មេឃេសុ គជ្ជមានេសុ គព្ភំ គណ្ហន្តិ តា សទា ។
ចិរំបិ គព្ភំ ធារេន្តិ យាវ មេឃោ ន គជ្ជតិ
ភារតោ បរិមុច្ចន្តិ យទា មេឃោ បវស្សតិ ។

កំណើតកុកស មិនមានឈ្មោលទេ សព្វៗកាល កាលបើមេឃគំរាមគឺផ្គរលាន់ កុកទាំងនោះ ក៏កាន់យកនូវគភ៌ សព្វៗកាល ។ កុកទាំងនោះ ទ្រទ្រង់គភ៌អស់កាលដ៏យូរ ដរាបទាល់តែមេឃលែងគំរាម លុះដល់កាលណាមេឃបង្អុរភ្លៀង ទើបកុកទាំងនោះ រួចផុតចាកភារៈ យ៉ាងណាមិញ ។

បទុមុត្តរពុទ្ធស្ស ធម្មមេឃេន គជ្ជតោ
សទ្ទេន ធម្មមេឃស្ស ធម្មគព្ភំ អគណ្ហហំ ។
សតសហស្សំ ឧបាទាយ បុញ្ញគព្ភំ ធរេមហំ
នប្បមុញ្ចាមិ ភារតោ ធម្មមេឃោ ន គជ្ជតិ ។
យទា តុវំ សក្យមុនិ រម្មេ កាបិលវត្ថវេ
គជ្ជសិ ធម្មមេឃេន ភារតោ បរិមុច្ចហំ ។
សុញ្ញតំ អនិមិត្តញ្ច អថាបណិហិតំបិ ច
ចតុរោ ច ផលេ សព្វេ ធម្មំ វិជដិ តំបិហំ [១] ។

១- អដ្ឋកថា = ធម្មេវំ វិជដយឹ អហំ ។

ខ្ញុំព្រះអង្គក៏យ៉ាងនោះដែរ គឺកាលព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមបទុ-មុត្តរៈ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសគឹកកងនូវព្រះធម៌ដូចជាផ្គរលាន់ ខ្ញុំ-ព្រះអង្គបានកាន់យកនូវគភ៌គឺធម៌ ដោយសំឡេងផ្គរលាន់គឺការប្រកាសធម៌នោះ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គទ្រទ្រង់នូវគភ៌គឺបុណ្យអស់សែនកប្បនៅមិនទាន់រួចចាកភារៈគឺសង្សារវដ្ត ព្រោះមេឃគឺធម៌មិនទាន់បានប្រកាសឱ្យគឹកកងនៅឡើយ ។ បពិត្រព្រះសក្យមុនី ពេលណាដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសគឹកកងដោយមេឃផ្គរ គឺសម្តែងព្រះធម៌ក្នុងក្រុងកបិលពស្តុ ដែលជាទីមនោរម្យ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏បានរួចចាកភារៈដ៏ធ្ងន់គឺវដ្តសង្សារ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវសុញ្ញត-វិមោក្ខផង អនិមិត្តវិមោក្ខផង អប្បណិហិតវិមោក្ខផង ហើយត្រាស់ដឹងនូវធម៌ទាំងពួង គឺផលទាំង ៤ ផង ទម្លាយនូវធម៌គឺបណ្តាញ (កិលេសដូចជាព្រៃស្តុក) នោះផង ។

អដ្ឋកថា

បទថា **បទុមុត្តរពុទ្ធស្ស** ក្នុងពាក្យនោះ យោងសេចក្តីថាកាលដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ទ្រង់ប្រកាសគឹកកងគឺទ្រង់សម្តែងនូវព្រះធម៌ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏បានកាន់យកគភ៌គឺព្រះធម៌ បានដល់ បុញ្ញសម្ភារ មានទាន និង សីលជាដើម

ដែលជាឧបនិស្ស័យដល់វិវដ្តៈគឺព្រះនិព្វាន ។

ធម្មមេឃ គឺព្រះធម៌ទេសនា (នៃព្រះសក្យមុនី) នៅមិនទាន់លាន់ឡើង គឺព្រះអង្គនៅមិនទាន់សម្តែង ដរាបណា ខ្ញុំព្រះអង្គក៏នៅមិនទាន់រួចផុតចាកសង្សារ ដរាបនោះដែរ (ការតាំងគភ៌មិនទាន់ប្រសូត) ។

ក្នុងកាលណា ព្រះសក្យមុនីសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រកាសនូវធម្មមេឃឱ្យលាន់ឡើងនៅក្នុងនគរកបិលពស្តុ ដែនជាទីមនោរម្យរបស់ព្រះពុទ្ធបិតា ទ្រង់ព្រះនាមថា សុទ្ធោទនមហារាជ ក្នុងកាលនោះខ្ញុំព្រះអង្គ បានរួចផុតហើយចាកភារៈគឺគព្ភភារៈដែលជាសង្សារវដ្ត (ការតាំងគភ៌គឺបុញ្ញសម្ភារ អស់មួយសែនកប្ប បានស្តាប់ព្រះធម៌ហើយក៏ប្រសូតបានមគ្គ ៤ ផល ៤ ព្រមដោយការអស់អភិសង្ខារដែលជាការរួចចាកទុក្ខទាំងពួង) ។

កាលដែលនឹងសម្តែងនូវមគ្គផល ដែលខ្លួនបានសម្រេចទើបពោលពាក្យជាអាទិ៍ថា **សុញ្ញតំ** ដូច្នេះ ។ ក្នុងពាក្យនោះយោងសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គបានសម្រេច គឺចម្រើនអរិយមគ្គ ឈ្មោះថា សុញ្ញតវិមោក្ខ ព្រោះមិនមានការប្រកាន់ថាជាតួខ្លួន និង ជារបស់ខ្លួន ។ ឈ្មោះថា អនិមិត្តវិមោក្ខ ព្រោះមិនមានរាគៈ ទោសៈ មោហៈ និង កិលេសទាំងពួង ។ ឈ្មោះថា អប្បណិហិតវិមោក្ខ

ព្រោះមិនមានបណិធិ គឺតណ្ហា ។

បទថា **ចតុរោ ច ផលេ សព្វេ** ដោយសេចក្តីថា បាន ធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវសាមញ្ញផលទាំង ៤ ។

បទថា **ធម្មេវាំ វិជដយឹ អហំ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះ- អង្គ បានកម្ចាត់នូវព្រៃស្កុកក្នុងធម៌ទាំងពួង ដោយប្រការយ៉ាង នេះ ។

បិដកលេខ ៣៨, ទំព័រ ១៤

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នូវសុភាសិតនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើបុគ្គលពោលថា គំនរនៃកុសល ដូច្នេះ កាលបើពោលដោយត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលចំពោះ សតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ។

៣០. ប្រាសាទព្រះគន្ធកុដិក្នុងធម្មនគរ

ព្រះរាជា មានកម្លាំង ទ្រង់សង្កត់សង្កិន នូវពួកស្ដេចជាសត្រូវ លុះទ្រង់ឈ្នះសង្គ្រាមហើយ ទើបសាងទីក្រុង ក្នុងដែនដែលទ្រង់ឈ្នះហើយនោះ ។

ទ្រង់ឱ្យជាងធ្វើកំពែង ស្នាមភ្លោះ សសរខឿន ខ្លោងទ្វារ និង ប៉មទាំងឡាយផ្សេងៗ ជាច្រើនក្នុងនគរ ។ ទ្រង់ឱ្យជាងធ្វើផ្លូវត្រឡែងកែង ផ្លូវថ្នល់ រានផ្សារជាចន្លោះ ដែលតាក់តែងល្អ ព្រមទាំងសភាសម្រាប់វិនិច្ឆ័យនូវសេចក្ដីចម្រើន និង សេចក្ដីមិនចម្រើនក្នុងនគរនោះ ។

ព្រះរាជាអង្គនោះទ្រង់តាំងសេនាមាត្យ ដើម្បីឱ្យសង្កត់-សង្កិននូវពួកសត្រូវ ឱ្យស្គាល់ទោស និង មិនមែនទោស ដើម្បីរក្សានូវពួកពល ។

ព្រះរាជាអង្គនោះ ទ្រង់តាំងបុរសអ្នករក្សានូវភណ្ឌៈ ជាអ្នកឈ្លាសវៃក្នុងការទុកដាក់ ដើម្បីប្រយោជន៍រក្សានូវភណ្ឌៈ ដោយព្រះរាជបំណងថា កុំឱ្យភណ្ឌៈ របស់យើងវិនាសទៅបានឡើយ ។

បុរសនោះ ជាអ្នកមានស្វាមីភក្តិចំពោះព្រះរាជា ព្រោះព្រះរាជាប្រាថ្នាការចម្រើនដល់បុរសណា ទ្រង់ក៏ព្រះរាជទាននូវឥស្សរៈ ក្នុងការវិនិច្ឆ័យអធិករណ៍ដល់បុរសនោះ ដើម្បីប្រតិបត្តិកុំឱ្យបែកមិត្ត ។

ព្រះរាជានោះ ទ្រង់តាំងបុរសអ្នកវាងវៃ ក្នុងឧប្បត្តិហេតុទាំងឡាយផង ក្នុងនិមិត្តទាំងឡាយផង ក្នុងលក្ខណៈទាំងឡាយផង ជាអ្នកបង្រៀនមន្ត ចេះចាំមន្ត ក្នុងឋានៈជាបុរោហិត ។

ព្រះរាជា បរិបូណ៌ដោយអង្គទាំងឡាយនោះហើយ ទើបហៅថាក្សត្រ បុរសទាំងនោះ តែងរក្សាព្រះរាជានោះសព្វៗកាល ដូចសត្វចាក្រពាក រក្សាក្រុមញាតិ ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ ។

បពិត្រព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ អ្នកផងតែងហៅព្រះអង្គថា ធម្មរាជរបស់សត្វលោក ព្រមទាំងទេវលោក ដូចក្សត្រដែលបានកម្ចាត់សត្រូវហើយ ដូច្នោះដែរ ។

ព្រះធម្មរាជនោះ ទ្រង់ញាំញីនូវពួកអន្យតិរ្ថិយទាំងឡាយផង នូវមារព្រមទាំងសេនាផង ទ្រង់ទម្លាយមោហន្ធការដ៏ងងឹត រួចហើយ ព្រះអង្គកសាងនូវធម្មនគរ ។

បពិត្រព្រះអង្គមានបញ្ញាជាគ្រឿងទ្រទ្រង់ ឯក្នុងធម្មនគរនោះ មានសីលជាកំពែង មានញាណរបស់ព្រះអង្គជាខ្លោងទ្វារ

មានសទ្ធារបស់ព្រះអង្គជាសសរខឿន និង មានការសង្រួមជានាយឆ្មាំទ្វារ ។

បពិត្រព្រះមុនី ព្រះអង្គមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាប៉ម បញ្ញារបស់ព្រះអង្គជាផ្លូវថ្នល់ ឥទ្ធិបាទ ៤ ជាផ្លូវត្រឡែងកែង ធម្មវិថី គឺពោធិបក្ខិយធម៌ទាំង ៣៧ ព្រះអង្គទ្រង់សាងទុកល្អហើយ ។

ព្រះសូត្រ ព្រះអភិធម្ម និង ព្រះវិន័យ ពុទ្ធវចនៈមានអង្គ ៩ ទាំងអស់នោះ ជាធម្មសភារបស់ព្រះអង្គ ។

សុញ្ញតវិហារ អនិមិត្តវិហារ អប្បណិហិតវិហារ ការមិនមានតណ្ហាជាគ្រឿងញាប់ញ័រ និង ការរំលត់ទុក្ខ នេះជាធម្មកុដិរបស់ព្រះអង្គ (គឺប្រាសាទព្រះគន្ធកុដិក្នុងធម្មនគរ)។

ព្រះថេរៈជាបុគ្គលប្រសើរខាងប្រាជ្ញា ដែលព្រះអង្គតាំងទុកហើយ ជាអ្នកវាងវៃក្នុងប្រាជ្ញា មានឈ្មោះថាសារីបុត្ត គឺជាធម្មសេនាបតីរបស់ព្រះអង្គ ។

បពិត្រព្រះមុនី ព្រះថេរៈដែលឈ្លាសវៃក្នុងចុតូបបាតញ្ញាណ គឺ ប្រាជ្ញាដែលដឹងនូវចុតិ និង បដិសន្ធិរបស់សត្វ ដល់នូវត្រើយនៃឫទ្ធិ មានឈ្មោះថាកោលិតៈ ជាបុរោហិតរបស់ព្រះអង្គ ។

បពិត្រព្រះមុនី ព្រះថេរៈឈ្មោះកស្សបៈ អ្នកទ្រទ្រង់វង្សបុរាណ មានតេជៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលគេគ្របសង្កត់បានដោយក្រ

ប្រសើរក្នុងគុណ គឺទ្រទ្រង់ធុតង្គទាំង ១៣ ជាអ្នកសម្រាប់ពិភាក្សារបស់ព្រះអង្គ ។

បពិត្រព្រះមុនី ព្រះថេរៈជាពហុស្សុត អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ចេះចាំពុទ្ធវចនៈទាំងអស់ក្នុងសាសនា មាននាមថា អានន្ទ ជាអ្នករក្សាធម៌របស់ព្រះអង្គ ។

ព្រះមានព្រះភាគរបស់ខ្ញុំ ជាអ្នកស្វែងរកគុណដ៏ធំ ព្រះអង្គបានរំលងគឺវៀរនូវព្រះថេរៈទាំងអស់នោះ ហើយទ្រង់ប្រទានការវិនិច្ឆ័យក្នុងវិន័យ ដែលវិញ្ញូភិក្ខុទាំងឡាយសម្តែងហើយ ដល់ខ្ញុំ-ព្រះអង្គ ។

ពុទ្ធសាវ័កណាមួយ សួរបញ្ហាក្នុងវិន័យ (នឹងខ្ញុំព្រះអង្គ) ខ្ញុំព្រះអង្គមិនបាច់គិត ក្នុងបញ្ហានោះទេ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់សេចក្តីនោះតែម្តង ។

ពុទ្ធក្ខេត្តកំណត់ត្រឹមណា វៀរលែងតែព្រះមហាមុនីចេញ មិនមានភិក្ខុណា ស្មើនឹងខ្ញុំព្រះអង្គក្នុងព្រះវិន័យឡើយ តើនឹងមានភិក្ខុប្រសើរលើសខ្ញុំព្រះអង្គពីណាមក ។

ព្រះគោតមទ្រង់គង់ក្នុងកណ្តាលជំនុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ប្រកាសយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយ ជាអ្នកស្មើដោយឧបាលីក្នុងវិន័យ និង ខន្ធកៈ មិនមានឡើយ ។

សត្ថុសាសនា មានអង្គ ៩ ដែលព្រះពុទ្ធសម្ដែងហើយ មានកំណត់ត្រឹមណា ទាំងអស់នោះ ព្រះអង្គសម្ដែងហើយ ក្នុងព្រះ-វិន័យ ឱ្យដល់បុគ្គលអ្នកឃើញថា (នវង្គសត្ថុសាសនាទាំងនោះ) មានព្រះវិន័យជាឫសគល់ ។

ព្រះគោតមជាបុគ្គលប្រសើរ ក្នុងសក្យត្រកូល ទ្រង់រលឹកឃើញនូវអំពើរបស់ខ្ញុំ ហើយព្រះអង្គទ្រង់គង់ក្នុងកណ្ដាលភិក្ខុសង្ឃ បានតែងតាំងនូវខ្ញុំក្នុងតំណែងជាឯតទគ្គៈខាងវិន័យធរ ។

ខ្ញុំបានប្រាថ្នាយកនូវតំណែងនេះ មួយសែនកប្បមកហើយ ឥឡូវនេះ ប្រយោជន៍នោះ ខ្ញុំបានសម្រេចហើយ ខ្ញុំបានដល់នូវត្រើយក្នុងព្រះវិន័យហើយ ។

កាលពីដើម ខ្ញុំជានាយខ្មាន់ព្រះកេស ជាអ្នកបណ្ដុះសេចក្ដីត្រេកអរដល់ពួកសក្យៈ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានលះបង់កំណើតនោះចោលចេញហើយ បានមកជាបុត្ររបស់ព្រះមហេសីសម្ពុទ្ធវិញ ។

ចប់

ឱ ! ខ្លួនខ្ញុំអើយ

ព្រះចន្ទគោចរលំអព្រឹក្សព្រៃ　　ឃើញសល់តែដីរាត្រីយប់ស្ងាត់
ពពកមកបាំងព្រះចន្ទក៏បាត់　　កម្ចាត់រស្មីដែនដីព្រៃអស់ ។
ដំណាំដាំមួយចិត្តចង់បានពីរ　　ខំប្រឹងសំភីដាក់ជីឱ្យលាស់
ថែមជាតិគីមីឱ្យនៅតែស្រស់　　សល់តែសម្រស់សោះអស់រសជាតិ ។
ទទួលទានទៅរោគកើតច្រើនឡើង　　ក្រពះក៏ស្ពើងធំធាត់តែមាឌ
ពោះវៀនឡើងស្អិតទ្រូងណែនចង្អៀត　　សម្ពាធឈាមឡើងគួរឱ្យសង្វេគ ។
ត្រជាក់ដៃជើងខ្លួនឡើងញាប់ញ័រ　　រួយកញ្ចឹង ក ហើយស្រវាំងភ្នែក
រងាស្រៀវព្រឺឈឺចង់តែដេក　　ចូលដល់ដំណេកដេកក៏មិនលក់ ។
លេបថ្នាំច្រើនជ្រុលពុលខូចទាំងថ្លើម　　ថប់ៗដង្ហើមចិត្តផ្តើមវិវក់
បេះដូងចុះខ្សោយញ័រដូចគេគក់　　ពេលដេកមិនលក់ដាក់ថ្នាំដេកថែម ។
សាច់ឡើងទ្រលុកមុខដូចគេហែក　　តែគួរចម្លែកផ្នែកទឹកនោមផ្អែម
ឈាមលើសជាតិប្រៃមកលែបន្ថែម　　ត្រូវហួបឡែមៗសាបៗឱ្យណាស់ ។
ឈឺសព្វសរសៃស៊កសៀតសាយសុស　　ឈឺរត់ឡើងចុះដូចជាគេដាស់
ឈឺក្បាលជង្គង់ជំងឺមនុស្សចាស់　　សម័យវិទ្យាសាស្ត្រឈឺអស់ទាំងក្មេង ។
ឈឺច្រើនមុខពេកដេកដកយកខ្យល់　　គ្រូពេទ្យមកដល់គាត់ឆ្ងល់ក្រៃលែង
មើលរោគសញ្ញាថារោគនេះឯង　　ជាក់ស្តែងគឺរោគសតិអារម្មណ៍ ។

ព្រោះគិតច្រើនពេកនាំដេកមិនលក់ ខួរក្បាលវីវក់រង្វង់ភ្នែកជាំ
បេះដូងដើរញាប់ជាប់ដូចគេដំ ញីញាំខ្លាំងភ្លាមឈាមឡើងផ្ទួនៗ ។
បើគិតមិនទាន់ស្លន់ទាំងអស់គ្នា អាចស្លាប់គ្រប់គ្រាព្រោះធាតុទាំងបួន
ជួនស្លាប់ដៃជើងមួយចំហៀងខ្លួន រងទុក្ខផ្ទួនៗ រស់ដោយអួអាប់ ។
ឱ ខ្លួនខ្ញុំអើយអាងអ្វីទៅហ្ន៎ ទោះមានឬក្រ ក៏ត្រូវតែស្លាប់
មិនបាច់គ្រូទាយមកនិយាយប្រាប់ ដឹងខ្លួនឯងស្រាប់ហើយក្នុងរឿងហ្នឹង ។
ក្នុងពិភពលោកយើងនេះសព្វថ្ងៃ ចង់ដណ្តើមដីលៃលកខំប្រឹង
បង្កើតអាវុធយកជាទីពឹង ដំណើររឿងហ្នឹងរលាយមិនខាន ។
វិទ្យុសកម្មញីញាំអាកាស សាហាវខ្លាំងណាស់បំពុលបរិស្ថាន
សាងបាបកម្មហើយអ្នកអើយកុំស្មាន ថារស់សុខសាន្តបានផុតទុក្ខភ័យ ។
អ្នកឈឺចុកចាប់ស្លាប់ដោយរោគា ចំណែកអ្នកជាត្រូវស្លាប់ព្រោះអ្វី
គ្រោះថ្នាក់ច្រើនយ៉ាងមិនចាំបាច់ស្តី ស្លាប់ទៅជាដីទាំងអស់តែគ្នា ។
បើមិនប្រមាទនោះឆ្លាតគ្រាន់បើ អាចធ្វើដំណើរផុតពៀរវេរា
ចាប់យកទង់ជ័យនៃព្រះភគវ៉ា ដើរតាមមាគ៌ាទៅសុគតិភព ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការងារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រតនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុធន	១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង៉ូវ គា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម	១៦. ឧបាសក ទូច គីមស្រ៊ាង
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន	១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូផា	២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធីរី
២១. ឧបាសក អ៊ឹម វ៉ៃយ៉ា	២២. ឧបាសក ហាន សីហៈ

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១-	លោក កេត សេរីភ័ក្ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហត្ថា +បុត្រ	ស.រ.អ.
២-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.រ.អ.
៣-	ឧ.ស.គៀង សេរីគង់ និង ឧ.សិ.តាន់ រ៉ានី ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ស.រ.អ.
៤-	ឧ.សិ.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៥-	លោក ចាន់ ម៉ល់ និង អ្នកស្រី ជា សុផា ព្រមទាំងបុត្រ......	ស.រ.អ.
៦-	ឧ.សិ.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ	ស.រ.អ.
៧-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.រ.អ.
៨-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ + បុត្រ	ស.រ.អ.
៩-	ឧ.ស.ឆេង សារឿន ឧ.សិ.ជុំ លាភ+ឧ.ស.ហ៊ឹស៊ុ ឧ.សិ.អាន .	ស.រ.អ.
១០-	ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.រ.អ.
១១-	ឧ.ស.ជិម អេងស្រ៊ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ស.រ.អ.
១២-	ឧ.សិ.ឈ គីមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
១៣-	ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល)	ស.រ.អ.
១៤-	ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ	ស.រ.អ.
១៥-	ឧ.ស.តាន់ តារាវង្ស និង ឧ.សិ.ជួប វ៉ុឌ្ឍី ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.រ.អ.
១៦-	ឧ.ស.តាំង លេខគៀវ (ហៅ តាំង ប៊ាង) ព្រមទាំងកូនចៅ .	ស.រ.អ.
១៧-	ឧ.ស.តែ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.រ.អ.
១៨-	ឧ.សិ.តែ សាយជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
១៩-	ឧ.សិ.ទីន ឈីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
២០-	ឧ.សិ.ទូច ផានី និង ស្វាមី Leslie Mael ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.រ.អ.

២១- ឧ.សិ.នួន ប៉ិច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ... ស.រ.អ.

២២- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

២៣- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ (ហៅង៉ា) ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

២៤- ឧ.សិ.ប៊ិត ផងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. ស.រ.អ.

២៥- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ស.រ.អ.

២៦- លោកយាយ ពិន សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ.............. ស.រ.អ.

២៧- ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធឿម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

២៨- លោក ពេជ្រ សីហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុវត្ថិ .... ស.រ.អ.

២៩- ឧ.ស.ភឿក វ៉ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ូ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

៣០- ឧ.សិ.មិល យ៉ែម និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៣១- ឧ.ស.ម៉ៃ គួលអេង និង ឧ.សិ.រស់ កល្យាណ .... ស.រ.អ.

៣២- ឧ.ស.យូស៊ាង ងួនលី និង ឧ.សិ. លីម ឃីម + បុត្រ .... ស.រ.អ.

៣៣- ឧ.សិ.រស់ លីណា និង ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

៣៤- ឧ.សិ.លី ប៊ូលីនស៊ីមប៊ូ .... ស.រ.អ.

៣៥- ឧ.សិ.លឹម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៣៦- ឧ.ស.វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .. ស.រ.អ.

៣៧- ឧ.ស.វ៉ាង សារុធ និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ីណាត ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.រ.អ.

៣៨- ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៣៩- ឧ.សិ.សុខ យ៉ាន .... ស.រ.អ.

៤០- ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៤១- ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.តាន់ ឈីវហា ព្រមទាំងបុត្រ. ស.រ.អ.

៤២- ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ... ស.រ.អ.

៤៣- ឧ.ស.សំណាង យឹម និង ឧ.សិ.ឡូរ៉ា យឹម ព្រមទាំងបុត្រ ... ស.រ.អ.

៤៤- ឧ.សិ.ស្រង់ អៃ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៤៥-	ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៤៦-	ឧ.សិ.ហេង លាភ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.រ.អ.
៤៧-	ឧ.ស.ហោ លាន និង ឧ.សិ.ឆឹង អូន +ឧ.សិ.អុន ញ៉ូ	ស.រ.អ.
៤៨-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៤៩-	ឧ.សិ.ឡាំង គីមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៥០-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៥១-	ឧ.ស.អ៊ុក សាមឿន និង ឧ.សិ.រួច អ៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.រ.អ.
៥២-	ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃគ្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៥៣-	លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ	ស.រ.អ.
៥៤-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.រ.អ.
៥៥-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហ៊ាម + កូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៦-	ឧ.ស.គង់ វុធ និង ឧ.សិ.ជ័យ សារឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៧-	កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ)	អូស្ត្រាលី
៥៨-	ឧ.ស.ង៉ូវ ឈីវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៩-	យុវជន ចាន់ ឌីណា	អូស្ត្រាលី
៦០-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៦១-	ឧ.សិ.ជា ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៦២-	ឧ.សិ.ជូ រ៉េន	អូស្ត្រាលី
៦៣-	ឧ.សិ.ឈ គឹមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៦៤-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៦៥-	លោក ញាន ហេងម៉ូវ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៦៦-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៦៧-	ឧ.ស.តូ សាវ៉ើន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៦៨-	ឧ.សិ.តាំង សៀកហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី

៦៩-	ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	អូស្ត្រាលី
៧០-	ឧ.សិ.បាក់ លីឡេងហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧១-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧២-	ឧ.សិ.ប៉ុក យ៉ារ៉ាត និង ស្វាមី+បុត្រ+លឹម ស៊ុនហេង+បុត្រ..	អូស្ត្រាលី
៧៣-	ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ..	អូស្ត្រាលី
៧៤-	លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់	អូស្ត្រាលី
៧៥-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី (ហៅស្រីពៅ) និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.	អូស្ត្រាលី
៧៦-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	អូស្ត្រាលី
៧៧-	ឧ.សិ.យិន មួយឡាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧៨-	លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ........	អូស្ត្រាលី
៧៩-	ឧ.សិ.រត្ន័ គឹមសាន	អូស្ត្រាលី
៨០-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ .	អូស្ត្រាលី
៨១-	ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ វិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨២-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៣-	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ...	អូស្ត្រាលី
៨៤-	ឧ.សិ.ស៊ន លន់អេង	អូស្ត្រាលី
៨៥-	ឧ.ស.សរ ប៊ុនធៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..................	អូស្ត្រាលី
៨៦-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨៧-	ឧ.ស.ស៊ីវ មាស និង ឧ.សិ.លាង ណាំសួរ ព្រមទាំងកូនចៅ..	អូស្ត្រាលី
៨៨-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គឹមស៊ាន និងកូនស្រី សេង ផល្លា	អូស្ត្រាលី
៨៩-	កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត	អូស្ត្រាលី
៩០-	ឧ.ស.ស៊ូ ឃីម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ..	អូស្ត្រាលី
៩១-	ឧ.សិ.សៀង រ៉ូច ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៩២-	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី

៩៣-	ព្រឹទ្ធាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៩៤-	ឧ.សិ.សិរិត ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៩៥-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ...	អូស្ត្រាលី
៩៦-	កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃ ឃីអ៊ុយ	អូស្ត្រាលី
៩៧-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.លិម យូអេង	អូស្ត្រាលី
៩៨-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩៩-	ឧ.សិ.អ៊ន ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១០០-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.សិ.គីម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១០១-	ឧ.ស.អ៊ឹង ឈាងហេង និង ឧ.សិ.សំ ពៅនារី +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០២-	ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០៣-	ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	អូស្ត្រាលី
១០៤-	HENG Srey Chea+H.Srey Chan+H.Srey Neang.	អូស្ត្រាលី
១០៥-	Mr BOON Leang Chaing+Mrs Nary SOK...	អូស្ត្រាលី
១០៦-	ឧ.សិ.គឹម ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០៧-	ឧ.ស.ង៉ូវ ជួនណារេត ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ...	បារាំង
១០៨-	ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០៩-	ឧ.ស.ជីន ជុង និងភរិយា..	បារាំង
១១០-	ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១១១-	ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ	បារាំង
១១២-	ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១៣-	ឧ.ស.ប៊ុន ឈឹម និង ឧ.សិ.គី គីមលាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	បារាំង
១១៤-	លោក យូណូស អាស៊ីស និង អ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ ...	បារាំង
១១៥-	ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១៦-	ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង

១១៧-	ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ..........	បារាំង
១១៨-	ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ	បារាំង
១១៩-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ហ្គេចតេង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១២០-	ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១២១-	Mme LAK KIM LEANG	បារាំង
១២២-	ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១២៣-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទួត.........	កាណាដា
១៣៤-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+កូនចៅ .	កាណាដា
១២៥-	Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat.	កាណាដា
១២៦-	Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa	កាណាដា
១២៧-	ឧ.សិ.តាន់ វួចឆាយ	កាណាដា
១២៨-	ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១២៩-	កូនចៅរបស់ ឧ.សិ.លាន ម៉ិច	កាណាដា
១៣០-	ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន+បុត្រ ..	កាណាដា
១៣១-	ឧ.សិ.អ៊ា នៅ និង ឧ.សិ.អ៊ា គឹមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	កាណាដា
១៣២-	ឧ.សិ.អ៊ាប គិមអ៊ីន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	កាណាដា
១៣៣-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្នី និង ឧ.ស.ត្រា ពិសារ	ស្វីស
១៣៤-	ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ	ភ.ព.
១៣៥-	ឧ.សិ.ខ្សៅ វុត្ថា (ហៅមុំ)....................................	ភ.ព.
១៣៦-	ឧ.ស.ខ្សៅ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គឹមស្រ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៣៧-	ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៣៨-	ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឱន+បុត្រ	ភ.ព.
១៣៩-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
១៤០-	ឧ.សិ.គឹម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.

១៤១-	ឧ.ស.គួច ឡៃស្រេង និង ឧ.សិ.ជិន ហួរ	ភ.ព.
១៤២-	ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៤៣-	ឧ.សិ.ឃុត គឹមថន+ឧ.សិ.ឃួន គឹមនី	ភ.ព.
១៤៤-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ	ក.ព.ស.
១៤៥-	ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៤៦-	ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា .	ភ.ព.
១៤៧-	ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
១៤៨-	ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន័	ភ.ព.
១៤៩-	ឯ.ឧ.ថែម វីឡា្យ និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ+បុត្រ.	ភ.ព.
១៥០-	ឯ.ឧ.ធ្នាំ (ធម្ម)ប៊ុនស្រុន លោកជំទាវ យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ.	ភ.ព.
១៥១-	ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ	ក.ព.ស.
១៥២-	ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ	ភ.ព.
១៥៣-	ឯ.ឧ.ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥៤-	ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី និង លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)	ភ.ព.
១៥៥-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៥៦-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៥៧-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ...	ភ.ព.
១៥៨-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១៥៩-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី	ភ.ព.
១៦០-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៦១-	ឧ.ស.ចាន់ យ៉ូរ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សារ៉ាន់ +បុត្រ	ភ.ព.
១៦២-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅ សាម៉េត) ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦៣-	ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦៤-	យុវជន ជា សុភ័ក្ត្រ និងមាតាបិតា	ភ.ព.

១៦៥-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	ភ.ព.
១៦៦-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦៧-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉េក+ឧ.សិ.ហេងមួយចេង+ហេងមួយឡាង	ភ.ព.
១៦៨-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦៩-	ឧ.សិ.ជិន ហូ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៧០-	លោកស្រី ជីវ គីមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា	ប.ប.
១៧១-	ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ	ភ.ព.
១៧២-	ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ និង ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ .	ភ.ព.
១៧៣-	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ	ភ.ព.
១៧៤-	ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី	ភ.ព.
១៧៥-	ឧ.សិ.ឈុន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ	ភ.ព.
១៧៦-	ឧ.សិ.ឈួន គីមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ	ភ.ព.
១៧៧-	ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន +កូនចៅ	ភ.ព.
១៧៨-	ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប	ភ.ព.
១៧៩-	ឧ.ស.តួច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ...	ភ.ព.
១៨០-	ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ភ.ព.
១៨១-	ឧ.ស.តាំង សុផល និង ឧ.សិ.ឡុង កេង ព្រមទាំងបុត្រ	ប.ប.
១៨២-	ឧ.ស.តៅ យាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ .	ភ.ព.
១៨៣-	ឧ.សិ.ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៨៤-	ឧ.ស.ទី គៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៨៥-	ទៀងវណ្ណថា+ចាន់ហ្គេចស៊ីម+ហុយខេង+ទិត្យស៊ុន+ប៊ិចគុណ	ភ.ព.
១៨៦-	ឧ.ស.នុត វន្ថា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៨៧-	ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៨៨-	ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ .	ភ.ព.

១៨៩- លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៩០- ឧ.សិ.ប៉ូអាន ស៊ីវុត្ថា .... ភ.ព.

១៩១- ឧ.សិ.ប៉ូ ផាវ៉ាណ .... ភ.ព.

១៩២- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៩៣- ឧ.សិ.ព្រុំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៩៤- ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ........... ភ.ព.

១៩៥- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងកូនចៅ ... ភ.ព.

១៩៦- ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយឹម ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

១៩៧- ឧ.ស.ម៉ួង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសុទ្ធី+បុត្រ.. ភ.ព.

១៩៨- លោក ម៉េង ហ៊ា និង អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

១៩៩- ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ. ភ.ព.

២០០- ឧ.ស.ម៉ែន សឿន និង ឧ.សិ.អៀង ណារី +បុត្រ+ចៅ .. ភ.ព.

២០១- ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ .... ភ.ព.

២០២- ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ .... ភ.ព.

២០៣- ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ .. ភ.ព.

២០៤- ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន+បុត្រ+ចៅ..... ភ.ព.

២០៥- ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២០៦- ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្ថា .... ភ.ព.

២០៧- ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គឹមធន់ (ជាកូន)........ ភ.ព.

២០៨- ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ +កូនចៅ ...... ភ.ព.

២០៩- ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៉ូលីន និងបុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២១០- ឧ.សិ.យុន គឹមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ិន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ. ភ.ព.

២១១- ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ឆេង ហ៊ាងស្រីពុំ .... ក.ព.ស.

២១២- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង +បុត្រ....... ភ.ព.

២១៣-	លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ ..	ភ.ព.
២១៤-	ឧ.សិ.វៀល យ៉ូន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២១៥-	ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២១៦-	ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈីម+កូនចៅ ..	ភ.ព.
២១៧-	លោក លី ម៉េងហួត និង អ្នកស្រី ហេង ឆេងស៊ីម+បុត្រ.	ភ.ព.
២១៨-	ឧ.សិ.លី គុយហ៊ួរ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ	ភ.ព.
២១៩-	ឧ.សិ.លឹម ផៃសាន និង ឧ.សិ.ឆៃ សារី +ស្វាមី	ភ.ព.
២២០-	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២២១-	លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ	ភ.ព.
២២២-	លោក វង្ស សោភ័ណ្ឌ លោកស្រី ឡោ គីមលាង+មាតាបិតា.	ភ.ព.
២២៣-	ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី.	ភ.ព.
២២៤-	ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តួច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ...	ភ.ព.
២២៥-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ	ភ.ព.
២២៦-	ឧ.សិ.សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២២៧-	ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង ..	ភ.ព.
២២៨-	លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២២៩-	ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .	ភ.ព.
២៣០-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២៣១-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៅ និង ឧ.សិ.ស្រ៊ាង រួចលាង+បុត្រ	ភ.ព.
២៣២-	ឧ.ស.ស៊ីន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រ៊ុន+ប្អូដុំស៊ីន ..	ភ.ព.
២៣៣-	ឧ.ស.ស៊ឹម យ៉េកហួយ និងម្តាយ ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ី	ក.ព.ច.
២៣៤-	ឧ.ស.ស៊ឹម សុង ឧ.សិ.ឆៃ គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្តើក	ព.វ.
២៣៥-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៣៦-	ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម និងបុត្រ .	ភ.ព.

២៣៧- ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .. ភ.ព.

២៣៨- ឧ.ស.សួរ សារឹម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៩- ឧ.ស.ស្ងួន សុធីរ .... ភ.ព.

២៤០- ឧ.សិ.ស្ងួន កល្យាណ .... ភ.ព.

២៤១- ឧ.សិ.ស្ងួន ចរណៃ .... ភ.ព.

២៤២- ឧ.សិ.ស្ងួន កញ្ញារត្ន័ .... ភ.ព.

២៤៣- ឧ.សិ.សេង គឹមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៤៤- លោក សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៥- ឧ.ស.សោម រតនះ និង ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា +បុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២៤៦- ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ៊ួង នាង ព្រមទាំងកូនចៅ.... ភ.ព.

២៤៧- លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ.. ភ.ព.

២៤៨- ស្រេងគង់+ផៃស៊ីវឡាយ ,ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុនយុត ភ.ព.

២៤៩- ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២៥០- ឧ.ស.ហាម ជន់ និង កូន អេង ផល .... ក.ព.ច.

២៥១- វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ាវី និង ឧ.សិ.ម៉ូវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២៥២- ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២៥៣- ឧ.ស.ហ៊ឹ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ+កូនចៅ ... ភ.ព.

២៥៤- ឧ.សិ.ហ៊ុន អ៊ីវ និង ឧ.សិ.កាន់ នឿង+ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង.. ភ.ព.

២៥៥- ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៥៦- ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ... ភ.ព.

២៥៧- ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៥៨- ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយ អៀង ហ៊្វិច .... កណ្តាល

២៥៩- ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២៦០- ឧ.ស.ហេងសម្បូរដ្ឋ ឧ.សិ.ស៊ិនគន្ធា+មាតាហេងបូរីស្រីនាថ ភ.ព.

២៦១- ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ .... ភ.ព.

២៦២- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២៦៣- ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រាង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់+បុត្រ . ភ.ព.

២៦៤- ឧ.សិ.ឡេង សុជាតិ .... ភ.ព.

២៦៥- ឧ.ស.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៦៦- ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ញាតិមិត្ត ភ.ព.

២៦៧- ឧ.សិ.អ៊ិត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៦៨- ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ.. ភ.ព.

២៦៩- ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ភ.ព.

២៧០- លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត+បុត្រ ..... ភ.ព.

២៧១- ឧ.សិ.ឯម សុខឃីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៧២- ឧ.សិ.ឯម សុខន និងបុត្រ +ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក .... ភ.ព.

២៧៣- ឧ.ស.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី +បុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២៧៤- ឧ.ស.ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ... ភ.ព.

២៧៥- ឧ.សិ.សាក់ ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............ ភ.ព.

២៧៦- ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ ភ.ព.

២៧៧- ក្រុមឧ.ស.មួង យេន វត្តសំពៅមាស .... ភ.ព.

២៧៨- ក្រុមលោកតា ធូ ម៉ោង វត្តទួលទំពូង .... ភ.ព.

២៧៩- ក្រុមព្រែកខ្ពិត ព្រែកលាប និងទួលគោក .... ភ.ព.

២៨០- ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស.. ភ.ព.

២៨១- ក្រុមឧ.សិ.រស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត .... ភ.ព.

២៨២- មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់...... ព.ស.

២៨៣- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ .... ប.ម.ជ.

២៨៤- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ន .... អូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១-	ពុទ្ធបរិស័ទធ្វើធម្មយាត្រាក្រុមឧបាសក ឡាយ សុខុម ព.ស.២៥៥៤	១០០០ $
២-	ឧ.ស.សោម រតនះ និង ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៣០០ $
៣-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	៣០០ $
៤-	លោក ឃួន សាវ៉ាត និង លោកស្រី វៀង ម៉ៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០០ $
៥-	ឧ.ស.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ	៣០០ $
៦-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊្ហូរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ៊ិចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ $
៧-	ឧ.សិ.ព ធារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ $
៨-	លោកយាយ នាង សំបូរ	២០០ $
៩-	ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	២០០ $
១០-	ឧ.ស.ពីង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធឿម ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥០ $
១១-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ $
១២-	ឯកឧត្តម អ៊ិត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០០ $
១៣-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ $
១៤-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៥-	CHHEM SOKRETH et PUTH KUNTHEA+Rothmony.Bunnawat..	១០០ $
១៦-	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA ...	១០០ $
១៧-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹងវិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៨-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ $
១៩-	ឧ.សិ.សេង ប៊ុនលីម+ឧ.ស.ស៊ូ សូផានី+ឧ.សិ.ជា អេងស្រ៊ន់	១០០ $
២០-	លោក យ៉ាន យាំ និង អ្នកស្រី ទេស ច័ន្ទ	១០០ $

២១- ឧ.សិ.កាន់ គីមលាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

២២- ឧ.ស.លីម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

២៣- ឧ.សិ.តាំង ប៉ោជឹង ហៅទន់ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ ..... ១០០ $

២៤- ឧ.សិ.សុខ ខេន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

២៥- ឧ.សិ.ឧត្តមា ពេជ្រអូន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

២៦- ឧ.សិ.យិម ម៉ាស៊ី .... ១០០ $

២៧- ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ១០០ $

២៨- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

២៩- លោក ស្រួ យីណា និងភរិយា+លោក ស្រួ ថារី និងភរិយា+បុត្រ . ១០០ $

៣០- ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

៣១- ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគឹង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

៣២- ឧ.សិ.ជា សុណារី .... ១០០ $

៣៣- ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ឆេង ហ៊ាងស្រីពុំ .... ១០០ $

៣៤- លោក ជា ស៊ីថា និង លោកស្រី ម៉ង់ ច័ន្ទណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៣៥- ឧ.សិ.ហេង លាភ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០០ $

៣៦- ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

៣៧- ឧ.សិ.ឱម កេសរណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០០ $

៣៨- លោក ស្រី ចន្ទូ និង អ្នកស្រី ឡុង នាងវចនា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៣៩- ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៤០- ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០០ $

៤១- លោក នួន សាន និង លោកស្រី ទី រ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៤២- ឧ.សិ.ហាត ហាក់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៤៣- លោក ឃុយ ប៊ុន និង អ្នកស្រី ស៊ីណា .... ១០០ $

៤៤- ឧ.ស.ទ្រី ប៉ាវ និង ឧ.សិ.តាត់ ណៃជា .... ១០០ $

៤៥- ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គីមលឿន+កូនចៅ ១០០ $

៤៦-	ឧ.ស.ទ្រី ប៉ាវ និង ឧ.សិ.តាត់ ណៃជា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៤៧-	ឧ.ស.ពូន ភួង និង ភរិយា ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	១០០ $
៤៨-	ឧ.សិ.ឈឹន ណារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៤៩-	ឧ.ស.ជិន ស៊ិន ហុង និង ឧ.សិ.ម៉េង វួចលីម ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៥០-	ឧ.សិ.ម៉ម សុខហេង និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប និងស្ទឹងត្រែង .	៧០ $
៥១-	ឧ.ស.ឡឹម ក្រហម និង ឧ.សិ.តាំង ធីឃន ព្រមទាំងបុត្រ	៦៥ $
៥២-	ឧ.សិ.លៀង គីមវួច ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០ $
៥៣-	ឧ.សិ.សូវ ទី (ម៉ាពោធិ៍សាត់)	៦០ $
៥៤-	ឧ.សិ.ពុំ សុគន្ធារី ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០ $
៥៥-	ឧ.ស.ជាម មីស៊ែរ និង ឧ.សិ.គីម តេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០ $
៥៦-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្នី និង ឧ.ស.ត្រា គិមពិសារ	៥០ $
៥៧-	លោក សោម រីក និង អ្នកស្រី ឆាយ សេរី	៥០ $
៥៨-	ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ន និង ឧ.សិ.ទូន យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៥៩-	ឧ.ស.គួច ឡៃស្រេង និង ឧ.សិ.ជិន ហួរ	៥០ $
៦០-	ឧ.សិ.រស់ ជិន និងក្រុមវេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃតាមវត្តនានា	៥០ $
៦១-	លោក ជឹម វ៉ាន និង អ្នកស្រី សៅ ឡា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៦២-	ឧ.សិ.កែវ ប៊ុណ្ណា	៥០ $
៦៣-	ឧ.សិ.ង៉ែត ហឿន	៥០ $
៦៤-	គង់ ដាវ៉ីវណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៦៥-	ឧ.សិ.សេង គីមលន់ និងចៅ សេង សុមេធ	៥០ $
៦៦-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង ព្រមទាំងកូនចៅ .	៥០ $
៦៧-	ឧ.ស.សែម ប៊ុនហេង និង ឧ.សិ.សារ សុន្ទារី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៦៨-	ក្រុមវេនថ្ងៃ ២ រោច វត្តសំពៅមាស	៥០ $
៦៩-	កុង ហេង ឡេងថៃ និងម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃលីគុង+ថៃឃីផុង	៥០ $
៧០-	ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $

៧១- ឧ.ស.វ៉ា ដេន និង ឧ.សិ.វ៉ា គីមហោ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៧២- លោក សេង ទូច និង អ្នកស្រី ហេង គាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៧៣- លោក ជា សម្បត្តិ និង អ្នកស្រី គីម សៀត ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៧៤- ឧ.សិ.យិន យឿត ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៧៥- លោក ទាវ ដឿន និង លោកស្រី ង៉ែត គន្ធា .... ៥០ $

៧៦- ឧ.សិ.ខេង លាភានី (ភា) និងម្តាយ ឈរ ហុកលីវ .... ៥០ $

៧៧- លោកស្រី ជិន ថារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៧៨- លោក ម៉ង់ ច័ន្ទណារ៉ាត់ និង លោកស្រី គេង សុថារី ព្រមទាំងបុត្រ ៥០ $

៧៩- ឧ.ស.យិន ប៊ុន និង បុត្រធីតា .... ៥០ $

៨០- ឧ.ស.ជឹម អេងស្រ៊ន និង ឧ.សិ.វ៉ា សុខគីន .... ៥០ $

៨១- ឧ.សិ.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៨២- ឧ.សិ.ឌី និង ស្វាមី .... ៥០ $

៨៣- ឯកឧត្តម ម៉ា ស៊ុនហួត និងលោកជំទាវ ណាំង ណារី+បុត្រចៅ ៥០ $

៨៤- ឧ.សិ.ស្រង់ អៃ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ៥០ $

៨៥- ឧ.ស.ចាន់ យូវ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សាវ៉ាន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៨៦- ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង ព្រមទាំងកូនចៅ . ៥០ $

៨៧- ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវឡេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៨៨- ឧ.សិ.អ៊ូ សុខសាន្ត .... ៥០ $

៨៩- ឧ.ស.ឃុន អាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៩០- ឧ.ស.ឃុន លាងស៊ុម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៩១- ឧ.សិ.ឃុន យន់ និង កូនចៅ ញាតិ មិត្ត .... ២០.០០០៛+ ៥០ $

៩២- ជាបរមលក្ខិណា+ឈិនសុម៉ាលីន+ឈិនពុទ្ធិរិទ្ធិ+ឈិនសុម៉ាលីនណា ៥០ $

៩៣- ឧ.សិ.ជា ថាវ .... ៥០ $

៩៤- ឧ.ស.ហ៊ុត សារិន និង ឧ.សិ.ជួន គីមហាក់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៩៥- លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៩៦-	ឯកឧត្តម ថែម វីឡា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា	៥០ $
៩៧-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៩៨-	ឧ.ស.ហ៊ុន លីមហ៊ាង និង ឧ.សិ.ឆេង លី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...	៥០ $
៩៩-	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គឹមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ..	៥០ $
១០០-	ឧ.សិ.ញ៉ាន ដាស៊ី និង កូនស្រី ញ៉ាន លីកា	៥០ $
១០១-	ឧ.សិ.រស់ សុផល ហៅ ង៉ែត និងកូន សុន	៤០ $
១០២-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
១០៣-	ឧ.ស.ហាង គិន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
១០៤-	ឧ.ស.ហ៊ាន វ៉ារឿន (ពៅ) និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ ..	៤០ $
១០៥-	ឧ.សិ.លឹម លីហួរ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
១០៦-	ឧ.សិ.សំ យិន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
១០៧-	ឧ.សិ.ផាត មុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
១០៨-	ក្រុមវេនបិណ្ឌទី ១២ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤..	៤០ $
១០៩-	ឧ.សិ.កាំង ប៉ោឡេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០ $
១១០-	ឧ.សិ.អួន ញ៉ និង កូនប្រុស ប៊ុននី	៤០ $
១១១-	ឧ.សិ.គង់ គឹមស្រួយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៣៥ $
១១២-	លោក ដេ វិត និង អ្នកស្រី កូន	៣០ $
១១៣-	ឧ.សិ.ម៉ាដូលីន+កេតសន+វណ្ណានី+ព្រីដា+ម៉ារ៉ាត់+សគ្គា(ម៉ាប់)..	៣០ $
១១៤-	ឧ.សិ.សំ ហឿង និង ឧ.ស.លឹម ហ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១១៥-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១១៦-	ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.យុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៣០ $
១១៧-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ង៉ាត់ហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១១៨-	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១១៩-	លោក សុក អាង និង អ្នកស្រី គីម ចាន់នី ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១២០-	ឧ.សិ.ប្រាក់ លីម ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $

១២១-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១២២-	ឧ.សិ.នូ ធុច ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១២៣-	ឧ.សិ.ទ្បេង ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១២៤-	ឧ.សិ.គីម សុខុន ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១២៥-	ឯកឧត្តម ម៉ឹង ខុម ឧ.សិ.ឡេង យឿន (ប៉ុក) ព្រមទាំងកូនចៅ....	៣០ $
១២៦-	ឯកឧត្តម សួង យុទ្ធី និង ឧ.សិ.សរ មារដី ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១២៧-	ឧ.ស.ប៉ែន ផាត និង ឧ.សិ.ព្រហ្ម សំអែល ព្រមទាំងបុត្រ	២៦ $
១២៨-	ភិក្ខុ បិតធម្មោ សៅ នោ	២៥ $
១២៩-	ឧ.សិ.ហ៊ុក សេងលីម+ឧ.សិ.ហ៊ុក ឆេងហ៊ី+ឧ.សិ.ហ៊ុក ឆេងហ៊ាង ..	២៥ $
១៣០-	ឧ.សិ.បឹងសាឡាង	២៥ $
១៣១-	ឧ.សិ.ជូ គីមស្រាយ	២៥ $
១៣២-	ឧ.សិ.ចុង ថូ ព្រមទាំងកូនចៅ	២៥ $
១៣៣-	ឧ.ស.ជា សុថារី (ហៅកុយ) និង ឧ.សិ.គីម លីម + កូនចៅ	២៥ $
១៣៤-	ឧ.សិ.គីម ហេង និង មាតា	២២ $
១៣៥-	ឧ.ស.យឹម យ៉ឹមយុត ព្រមទាំងកូនចៅ	២២ $
១៣៦-	ឧ.ស.អ៊ូ ខាន់ថូ និង ឧ.សិ.ជិន ស៊ីនិន ព្រមទាំងបុត្រ	២១ $
១៣៧-	ឧ.សិ.អៀង ហ៊្គិច និងកូន ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង	២០ $
១៣៨-	ឧ.សិ.ស៊ីម គីម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៩-	ឧ.ស.បួយ ពៅ និង ឧ.សិ.គីម ឡេង	២០ $
១៤០-	ឧ.សិ.អេង សិលារី និង ឧ.ស.សឹម សំណាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤១-	ឧ.សិ.ក្រូច ជិននាម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤២-	ឧ.សិ.ញ៉ែម ទេពបូរី និង សូ សឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤៣-	ឯកឧត្តម កាន់ រ៉ាត់ និងឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+កញ្ញាកាន់សុថារ័ត្ន	២០ $
១៤៤-	ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤៥-	ឧ.សិ.ភាម សាយឿន (សារំ) ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	២០ $

១៤៦- ឧ.សិ.ហុក គឹមឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៤៧- លោក លឹម ហ៉ារ និង អ្នកស្រី ចាន់ លាង ព្រមទាំងកូនៗ .... ២០ $

១៤៨- នាង បែក សុផាន +រូ ឡង់ឌី និង កូនៗ .... ២០ $

១៤៩- អ្នកស្រី សន សារុន និង លោក រូ សារិន .... ២០ $

១៥០- លោកអាចារ្យ ពាង គឹម និង គ្រឿន ហ៊ត .... ២០ $

១៥១- លោកអាចារ្យ សយ យេន និង ឡាយ រិន .... ២០ $

១៥២- ឧ.សិ.អ៊ឹង សាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥៣- ឧ.សិ.ឆេង ហ៊ត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥៤- ឧ.សិ.សុខ + ចៅដួង ស្រីពៅ .... ២០ $

១៥៥- ឧ.សិ.ឆុំ ម៉ានី ព្រមទាំងប្អូន និង ក្មួយៗ .... ២០ $

១៥៦- ឧ.សិ.ទុយ ម៉ាង និង ឧ.សិ.កែវ ផន ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៥៧- ឧ.សិ.ប៉ែន តារា និង ប៉ែន រតនសោភា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥៨- ឧ.ស.ជន ឈាងលី និង ឧ.សិ.ហាំ លន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥៩- ឧ.សិ.គី សំភី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៦០- ឧ.សិ.ពាក្យ ជា .... ២០ $

១៦១- ឧ.សិ.ស៊ុន យុត .... ២០ $

១៦២- ឧ.ស.នេត ទុន និង ឧ.សិ.ស៊ីន ច័ន្ទហម ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៦៣- លោកស្រី អ៊ាន វាសនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៦៤- ឧ.សិ.អេង សិលាវុធ និង ឧ.សិ.គឹម ណារ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ .. ២០ $

១៦៥- លោក សុខ ជា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ (កាណាដា)........... ២០ $

១៦៦- ឧ.សិ.អ៊ុច សានី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៦៧- ឧ.សិ.ហែម ណយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៦៨- ឧ.សិ.នន់ សុភា និង ឧ.ស.អ៊ឹម សយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៦៩- ឧ.ស.យិន ឈូ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៧០- ឧ.សិ.លី ឡៃហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៧១-	ឧ.សិ.ឈាន សុខាន់ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	២០ $
១៧២-	ឧ.សិ.នន់ សុផា និង ឧ.សិ.ម៉ែន ម៉ាលី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៧៣-	ឧ.សិ.លាង ស៊ីវប៊ួយ	២០ $
១៧៤-	លោក លី គ្រីស្មៀន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ (បារាំង)	២០ $
១៧៥-	ឧ.សិ.លី ផល្លា	២០ $
១៧៦-	ឧ.ស.តាក គីអ៊ាង និង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី +កូន តាក វិរវណ្ណ ..	២០ $
១៧៧-	ឧ.សិ.ហ៊ឹ ហ៊ន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៧៨-	ឧ.សិ.អ៊ួង ឈុនហួង និង គ្រួសារ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៧៩-	ឧ.សិ.រស់ លីនណា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៨០-	ឧ.ស.លន់ គឹមស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨១-	ឧ.ស.ប្រាក់ គឹមសុន និង ឧ.សិ.ប៊ុនរី	២០ $
១៨២-	ឧ.សិ.នៅ នន់	២០ $
១៨៣-	ឧ.សិ.ស៊ីន ជីម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៤-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៥-	ឧ.សិ.អ៊ឹម សម្បត្តិ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៦-	លោក ហោ គឹមសឿង និង អ្នកស្រី អៀង សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៨៧-	ឧ.ស.ស៊ុន សួន និង ឧ.សិ.លឹម សុផាន់ណារ៉ា	២០ $
១៨៨-	ឧ.ស.ផាង ថាន និង ឧ.សិ.ម៉ែត ណារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៨៩-	ឧ.ស.មុច កុយ និង ឧ.សិ.ចេង ជិនថូ	២០ $
១៩០-	សីលវតី ពេន យុត និងកូនចៅ	២០ $
១៩១-	ឧ.ស.អ៊ុំ ណារិន និង ឧ.សិ.ជា សាម៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៩២-	ឧ.សិ.ស៊ឹង ស្រ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៩៣-	ឧ.ស.ទឹម ភា និង ឧ.សិ.ហ៊ាង លាងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៩៤-	ឯកឧត្តម នួន សំអាត និងលោកជំទាវ ម៉េង ផាន់ណ្ណារ៉ា+កូនចៅ .	២០ $
១៩៥-	ឧ.ស.ប៊ិន ប៊ុនផេង	២០ $

១៩៦-	ឧ.ស.ហេង ហួរ និង ឧ.សិ.សោម ចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៩៧-	ឧ.សិ.ម៉ក់ គឹមអូន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៩៨-	ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រាង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់ ព្រមទាំងបុត្រ ...	២០ $
១៩៩-	កាង ម៉េងហាក់ + អៀង ង៉ិច	២០ $
២០០-	ឧ.សិ.ហុង ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២០១-	ឧ.សិ.កង ផល្លី+កូនចៅ និង ម្ដាយ នាក់ អួន	២០ $
២០២-	លោកយាយ ផេង មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២០៣-	លោកយាយ លាង គី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២០៤-	ឧ.សិ.ប៉ួង ចន្ធូ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	២០ $
២០៥-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុជាតិ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២០៦-	ឧ.សិ.កូវ គឹមស្រេង	២០ $
២០៧-	ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ទៀង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២០៨-	ឧ.សិ.នាង ម៉ៅ ព្រមទាំងប្អូន១	២០ $
២០៩-	ឧ.ស.សេង គឹមសាន្ត និង ឧ.សិ.ឱម សុខមុំ	២០ $
២១០-	ឧ.សិ.ប៉ែន ផល្លា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២១១-	ឧ.សិ.ប្រុក និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២១២-	ឧ.សិ.ជា គឹមញាណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២១៣-	ឧ.សិ.អេង គឹមអាំង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២១៤-	លោក តាត់ ឱម និង លោកស្រី ទីន សូនិត ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២១៥-	ឧ.សិ.អ៊ួង ឈុនហុង និង បុត្រ	២០ $
២១៦-	ឧ.សិ.ឃុត ម៉ាឡៃ ម្លិះ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២១៧-	ឧ.សិ.គួយ យ៉ិចហ៊ាង	២០ $
២១៨-	វ៉ិច ចិន្តា និង គ្រួសារ	២០ $
២១៩-	ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា និង ប្អូនស្រី អេង	២០ $
២២០-	លោកយាយ វ៉ា ឡាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $

២២១-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២២-	ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២៣-	ឧ.សិ.ញ៉ាន ដារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២២៤-	ឧ.សិ.វៀល យ៉ូន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២៥-	លោក សេង គា	២០ $
២២៦-	លោក សេង សុវណ្ណ	២០ $
២២៧-	លោក សេង នាង	២០ $
២២៨-	ឧ.សិ.លន់ គីមហុង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២៩-	ឧ.ស.នុត វណ្ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៣០-	ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៣១-	អ្នកស្រី លឹម យីវ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៣២-	លោកយាយ សូវ លន់អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៣៣-	ឧ.សិ.តាំង លីគាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៣៤-	ឧ.សិ.ឌឹក ចាន់	២០ $
២៣៥-	ឧ.សិ.តឹក អេងគី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៣៦-	ឧ.សិ.ធីវ ស៊ីមអយ (អាត) ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៣៧-	លោក ហៀ យូស៊ុន និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៣៨-	ឧ.ស.ម៉ុក ឡេង និង ឧ.សិ.ឈាង សាយទៀង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៣៩-	លោក ឈិន ឈៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៤០-	ឧ.សិ.លី ឆេងណៃ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៤១-	ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយីម (ហៅមុំ)+បុត្រ និងចៅ ..	២០ $
២៤២-	ឧ.សិ.ឈួន ស៊ីហាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៤៣-	ឧ.ស.សា ហ៊ាប និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .	២០ $
២៤៤-	ឯកឧត្តម អ៊ុយ សារិន និងលោកជំទាវ ម៉ែន ម៉ាលីរតន៏	២០ $
២៤៥-	ឧ.សិ.នន់ សំបូរ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $

២៤៦-	ឧ.សិ.ហ៊ាន សេងហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៤៧-	លោក វង សារិទ្ធ និង អ្នកស្រី ម៉ៅ ផល្លា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៤៨-	ឧ.ស.ខៀវ រិន និង ឧ.សិ.គឹម ផន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៤៩-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៥០-	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គីមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៥១-	ឧ.ស.ផុក ស៊ីផា និង ឧ.សិ.ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ...	២០ $
២៥២-	ឧ.សិ.ឈុន មុំ និង ឧ.សិ.រត្ន័ ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៥៣-	ឧ.សិ.រត្ន័ សុខា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	២០ $
២៥៤-	លោក ផាយ រឿន និង លោកស្រី រត្ន័ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .	២០ $
២៥៥-	ឯកឧត្តម សួស កាណាន និងលោកជំទាវ សោម វណ្ណស៊ីន+បុត្រ	២០ $
២៥៦-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៥៧-	ឧ.សិ.ឯក សារី និងប្អូន	២០ $
២៥៨-	ឧ.សិ.ង៉ូវឡេង ស៊ីវហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៥៩-	ឧ.ស.ស៊ីន នៅ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៦០-	ឧ.សិ.អ៊ុង ផាណារិន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៦១-	លោក សៀម ធី	២០ $
២៦២-	ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៦៣-	ឧ.ស.ទី ស្រេង និង ឧ.សិ.លន់ គីមអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៦៤-	ឧ.សិ.ខៀវ នាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៦៥-	ឧ.ស.ជុំ លាង និង ឧ.សិ.ជៀប អ៊ន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៦៦-	ឧ.សិ.ប៊ិន ផល្លា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២៦៧-	ឧ.ស.កុយ សាម៉ន និង ឧ.សិ.ម៉ម សឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៦៨-	ឧ.សិ.យស សម្បត្តិ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៦៩-	ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៧០-	ឧ.សិ.ពេជ្រ សុម៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $

២៧១- ឧ.សិ.ហង្ស ឡៃហួត .... ២០ $
២៧២- លោក អេន ឌី និង ឧ.សិ.សុខ ស្រីពៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $
២៧៣- ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $
២៧៤- ឧ.សិ.ជា សុផានី (ហៅទេស) .... ២០ $
២៧៥- ឧ.សិ.ប្រាក់ សុភី .... ២០ $
២៧៦- ឧ.សិ.សៀក រតនា .... ២០ $
២៧៧- ឧ.ស.ហែម ស៊ីមាន និង ឧ.សិ.តូច សាលួត ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ២០ $
២៧៨- ឧ.ស.ទុំ គីមសុន និង អៀង វ៉ាន់នី .... ២០ $
២៧៩- ឧ.សិ.យិត សារន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
២៨០- ឧ.សិ.គង់ អៀន+ឧ.ស.ជូ រ៉ាវី និង ឧ.សិ.គីម ផៃ .... ២០ $
២៨១- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេង និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ ២០ $
២៨២- ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ២០ $
២៨៣- ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $
២៨៤- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
២៨៥- ឧ.សិ.ចិន ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
២៨៦- ឧ.ស.នេត សយ និង ឧ.សិ.លាង អេងនា ព្រមទាំងកូនចៅ .. ១៦ $
២៨៧- ម៉ា ហុក គីម និង ឧ.សិ.ស៊ាងអូន+ចៅ ចៀវភិរុណ និង ភរិយា ១៥ $
២៨៨- ឧ.សិ.សុខ ឆេង .... ១៥ $
២៨៩- ឧ.សិ.ប៉ាន់ រស្មីសោភា ព្រមទាំងម្តាយ .... ១៥ $
២៩០- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ួក និង ឧ.សិ.សុខ ម៉េង .... ១៥ $
២៩១- ឧ.សិ.រស់ គីមថាន និងលោក ប្រាក់ កាន ព្រមទាំងបុត្រ ...... ១៥ $
២៩២- ឧ.សិ.សំ សុមនា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $
២៩៣- លោក ព្រុំ សត្ថារដ្ឋ និង ឧ.សិ.ម៉ៃ ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥ $
២៩៤- ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $
២៩៥- ឧ.សិ.ស្រី សាម៉ុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៩៦-	ឧ.សិ.ណុប សុគន្ធ	១៥ $
២៩៧-	ឧ.ស.បាន ចុង និង ឧ.សិ.យង់ លាត ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ $
២៩៨-	ឧ.ស.ឃួន ឃឿន ព្រមទាំងមាតាបិតា និង បុត្រ	១៥ $
២៩៩-	ឧ.សិ.គូ ឆេងគុយ និង ឧ.សិ.ជុន គាម ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ $
៣០០-	ឧ.ស.ជួរ ប៊ុនស្រេង និង ឧ.សិ.ទាម អ៊ាងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ $
៣០១-	ឧ.ស.រឿង ស៊ីរីសុគន្ធ និង ឧ.សិ.កែវ សង្វាវ៉ាន	១៥ $
៣០២-	ឧ.សិ.ម៉ន ចិន្តា	១៥ $
៣០៣-	អ្នកស្រី នាង លី ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ $
៣០៤-	ឧ.សិ.អ៊ួង ឈុនហុង និង បុត្រ +កញ្ញា ទេព ណាវ៉ាន់	១៥ $
៣០៥-	ឧ.ស.នៅ គីមហាក់ និង ឧ.សិ.ជា សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ $
៣០៦-	ឧ.សិ.ភុំ សុខែម និង ឧ.ស.ភុំ សរបូរី ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ $
៣០៧-	ឯកឧត្តម កែវ តារាពង្ស+លោកជំទាវ ម៉ែន ច័ន្ទរស្មី+កូនចៅ	១៥ $
៣០៨-	ឧ.ស.ស៊ីវ ហុង និង ឧ.សិ.គុជ រុំសុខា ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ $
៣០៩-	ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១៥ $
៣១០-	ឧ.សិ.ជា នាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ $
៣១១-	ឧ.ស.អៀប នី និង ឧ.សិ.មីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១៣ $
៣១២-	ឧ.ស.សុខ ហេងមាន និង មាតាបិតា	១១ $
៣១៣-	អ្នកស្រី ឃិន ស្រី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១១ $
៣១៤-	ឧ.សិ.ឃី ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣១៥-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីវទាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៣១៦-	កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ និង កុមារា ចែម ចេស្តា	១០ $
៣១៧-	លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី	១០ $
៣១៨-	លោក នុត អ៊ុន វីណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីរ៉ែន	១០ $
៣១៩-	ឧ.សិ.ហ៊ុំ វ៉ៃន (ហៅប៊ិច)+បុត្រ និងកុមារី ចែម រស់សាន្តស៊ីរីវឌ្ឍនា	១០ $
៣២០-	លោកយាយ ឃឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៣២១-	ឧ.សិ.ឯក យិន និងបុត្រី ប៊ុន សិតា +ស្វាមី +បុត្រ	១០ $
៣២២-	ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៣២៣-	ឧ.ស.គុយ សុធន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទួត	១០ $
៣២៤-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣២៥-	អ្នកស្រី ជាន ថាវី+អ្នកស្រី ជាន ថាវុធ	១០ $
៣២៦-	លោក ជាន ថាយុទ្ធ និង អ្នកស្រី អ៊ុត ស្រីពៅ	១០ $
៣២៧-	ឧ.សិ.ជា សាយទាង (ហៅសួយ)	១០ $
៣២៨-	ឧ.សិ.ជា សុខទៀង	១០ $
៣២៩-	ឧ.ស.ហាម អែ និង ឧ.សិ.សួ អយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៣០-	ឧ.សិ.សួ ឆយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៣១-	លោកគ្រូ ម៉ិច គង្គា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៣២-	ឧ.ស.ព្រាំ សន និង ឧ.សិ.ស៊ឹម ហ៊ួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៣៣-	លោក គួន សុក និង អ្នកស្រី ចាន់ សេណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៣៤-	ឧ.ស.កាន់ ហុក និង ឧ.សិ.ជួន ស៊ីផុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៣៥-	ឧ.សិ.ហែម យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៣៦-	ឧ.ស.ម៉ី សំបូរ និង ឧ.សិ.ដួង ឆវីវណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៣៧-	ឧ.សិ.តាំង ស៊ីម +ចន្ទ្រី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៣៨-	ឧ.សិ.យ៉ង កាបូ ព្រមទាំងកូនចៅ និងញាតិ	១០ $
៣៣៩-	ឧ.សិ.គួណារី ឈុនទី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៤០-	ឧ.សិ.គួភុន សុខា (នង) ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៤១-	ឧ.សិ.យ៉ង វ៉ាន និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ឈុនអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៤២-	ឧ.សិ.កែ វ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៤៣-	ឧ.សិ.នួ សេងអាន និង ឧ.ស.រស់ ខុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៤៤-	ឧ.សិ.ថៃ ៣ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៤៥-	ឧ.សិ.គួ រតនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៣៤៦-	ឧ.សិ.សឹម ឆោម និង ឧ.ស.កូប បាផល ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៤៧-	ឧ.សិ.កៅ អ៊ាងមុយ និង ឧ.ស.អ៊ា លាងប៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៣៤៨-	លោក សេង សត្យា	១០ $
៣៤៩-	ឧ.សិ.លឹម សារ៉ែន និង ឧ.សិ.ដោក ស៊ីថា	១០ $
៣៥០-	ឧ.សិ.ឈាវ គឹមឡេង និង ឧ.សិ.ឈាវ សៀកឡោ	១០ $
៣៥១-	ឧ.សិ.ឈៀង ប៊ិច	១០ $
៣៥២-	ឧ.សិ.ជុយ អ៊ុយប៊ុន និង ឧ.សិ.ឈៀង សៀន	១០ $
៣៥៣-	ឧ.សិ.ម៉ា វណ្ណា	១០ $
៣៥៤-	ឧ.សិ.តេង សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៥-	ឧ.ស.ឡុង សំអោក និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ $
៣៥៦-	ឧ.ស.ខៀវ កូឡា ឧ.សិ.លឿង លៀងហួរ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ $
៣៥៧-	លោក ហៀង សារ៉ា និង ឧ.សិ.ស្រី ស៊ីវុឌ្ឍថា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៥៨-	ឧ.សិ.រាម សាយុត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៩-	ឧ.សិ.មាស លន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៣៦០-	ឧ.សិ.សាយ សាអ៊ីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៣៦១-	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីនួន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ $
៣៦២-	ឧ.សិ.លី វ៉ាន់ថន និង កូន ទុំ ច័ន្ទរាត្រី	១០ $
៣៦៣-	ឧ.សិ.គឹម ថេង និង ឧ.សិ.ហេង សុចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៦៤-	ឧ.សិ.ម៉ឹង សំណាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៦៥-	ឧ.សិ.ជ្រៃ ហឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៦-	ឧ.សិ.តឹក លីគឹមសួ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៧-	ឧ.សិ.ភួង រដ្ឋា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៨-	ឧ.សិ.ចាប ពៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៩-	លោក អ៊ុក អូ និង អ្នកស្រី ណុប តារា ព្រមទាំង កូនស្រី	១០ $
៣៧០-	ឧ.សិ.អ៊ុច សាណែម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

៣៧១-	ឧ.ស.ចាន់ សូនី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ $
៣៧២-	ឧ.សិ.វ៉ា លាងឆេង និង ឧ.សិ.ឡេង មួយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៧៣-	ឧ.សិ.សុខ ប៊ុន ព្រមទាំងកូន សួស សុខចាន់ និង ចៅ	១០ $
៣៧៤-	ឧ.ស.អ៊ាន គង់ និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ $
៣៧៥-	លោក អ៊ាន ដុល្លា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៧៦-	ឧ.ស.នាក់ ឌីឡែន និង ឧ.សិ.ខៀវ បុណ្យថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧៧-	ឧ.សិ.អ៊ុំ យន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧៨-	ឧ.សិ.ជា សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧៩-	ឧ.សិ.កែវ ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៨០-	ឧ.សិ.ស៊ាវ អ៊ីពណិ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨១-	ឧ.សិ.ហ៊ិន សុជាតិ និង ឧ.សិ.ជាប លាង	១០ $
៣៨២-	ឧ.សិ.គង់ ពៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨៣-	ឧ.សិ.គីម ឆៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨៤-	ឧ.សិ.ទុយ ស្រីសរ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៨៥-	ឧ.សិ.ហួត អេងហៀង	១០ $
៣៨៦-	ឧ.ស.ជ័យ សាវង្ស និង ឧ.សិ.នង រ៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨៧-	ឧ.សិ.សូ ណាត្រី និង ឧ.សិ.ឃុត គីមស៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០ $
៣៨៨-	ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨៩-	ឧ.សិ.ហេ ស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៩០-	ឧ.សិ.វ៉ា ស្រីនីន	១០ $
៣៩១-	ឧ.សិ.សោ ហ៊ុនស៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ+ចៅទួត	១០ $
៣៩២-	ឧ.ស.អ៊ឹង យន់ធួន ព្រមទាំងកូនចៅ +ចៅទួត	១០ $
៣៩៣-	ឧ.សិ.ម៉ែន យឿន ព្រមទាំងកូនចៅ និងចៅទួត	១០ $
៣៩៤-	ឯកឧត្តម គីម សាម៉ន និង លោកជំទាវ អ៊ឹង កាណាល់	១០ $
៣៩៥-	ឧ.សិ.ស្រី សារឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៣៩៦- ឧ.សិ.ថេង លន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣៩៧- ឧ.សិ.សំ សោភ័ណ្ឌ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣៩៨- ឧ.សិ.សុខ យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣៩៩- លោក គង់ តារា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤០០- ឧ.សិ.ឡៃ ហ៊ន់ ឧ.សិ.ហាស់ សាវិន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ ...... ១០ $

៤០១- ឧ.សិ.យស់ សាលីម និង លោក ទុយ សាផន ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ១០ $

៤០២- ឧ.សិ.ថោង ហាន និង ឧ.សិ.កែវ ស៊ីណេត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ១០ $

៤០៣- ឧ.ស.ហែម សុវណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤០៤- ឧ.ស.ញ៉ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ូ ថុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤០៥- ឧ.ស.ហាស់ រឹម និង ឧ.សិ.ហាស់ លី+ឧ.សិ.មី នាង +បុត្រនិងចៅ . ១០ $

៤០៦- ឧ.ស.ធី អឿន + ឧ.សិ.ងុង ឡន+ឧ.ស.អួងសំអ៊ុន+ឧ.សិ.ប៉ោសយ ១០ $

៤០៧- ឧ.សិ.លី សំអាង និងកូន ស៊ូ នាង+ស៊ូ ណាត ព្រមទាំងចៅ .... ១០ $

៤០៨- ឧ.ស.ឯក ម៉យ ម៉ម សន ភី ចន និង ឧ.សិ.ហាស់ ត្រី .... ១០ $

៤០៩- ឧ.សិ.អ៊ិន ធី និង ឧ.ស.នូ ខន+ឧ.សិ.ណុក យ៉ន ផាន់ ម៉ៃ+បុត្រចៅ ១០ $

៤១០- លោក សំអុល+លោក ពៅ នាង អ៊ន់+យាយ ញាណ ម៉ៃ+បុត្រចៅ ១០ $

៤១១- ឧ.សិ.អុយ សាអាត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ផល្លា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ...... ១០ $

៤១២- ចៃ អេង នាង ហឿនរី+លោក ម៉ៅ សុខារី+ភរិយា+បុត្រចៅ ... ១០ $

៤១៣- លោក ញិប ពែក និង អ្នកស្រី មុំ សារឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤១៤- លោកតា ណែម និង នាង រុន +កូនចៅ .... ១០ $

៤១៥- ឧ.សិ.ម៉ែន សឹម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤១៦- ឧ.សិ.ឃិវ សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤១៧- ឧ.ស.នុត សុផាត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤១៨- អ្នកស្រី ស៊ុម ចាន់សារី .... ១០ $

៤១៩- ឧ.សិ.អៀង និមល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤២០- ឧ.សិ.ផាន់ សារុំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤២១- ឧ.សិ.ឈាង គីមណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤២២- ឧ.សិ.រស់ ហុង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤២៣- ឧ.សិ.ស៊ុន ជា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤២៤- ឧ.សិ.បាន រ៉ូ និងមាតាបិតា .... ១០ $

៤២៥- ឧ.សិ.នៅ នន់ និង ឧ.សិ.នូ សៀន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤២៦- ឧ.សិ.ស៊ីន ជីម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤២៧- ឧ.សិ.កើត វណ្ណី .... ១០ $

៤២៨- ឧ.សិ.ហង់ វីរិយ៉ា .... ១០ $

៤២៩- ឧ.ស.ខាំ នី និង ឧ.សិ.គួច គីមឡាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣០- ឧ.សិ.កែន ង៉ែត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣១- ឧ.សិ.ម៉ែន អូន .... ១០ $

៤៣២- ឧ.សិ.និត ស៊ីមន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៣- ឧ.សិ.លឹម អ៊ីវហ្គេច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៤- ឧ.សិ.ហ៊ឹម សាវង្ស ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៥- ឧ.សិ.ម៉ែន ខាន់នួ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៦- ឧ.សិ.យី សុផាន និង ឧ.សិ.ឌុក ហាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៧- ឧ.សិ.លឹម ហ៊ាង និង ឧ.សិ.សំ ហឿង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៨- ឧ.ស.ជូ បូ និង ភរិយា ព្រមទាំងកូន សាំង កាំង .... ១០ $

៤៣៩- ឧ.ស.រស់ កាន់ណារិទ្ធ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤០- ឧ.សិ.គូ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤១- ឧ.សិ.គូ រតនា (ហៅ មុំ) និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៤២- ឧ.ស.គូ រដ្ឋា និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៤៣- ឧ.សិ.គូ បុប្ផាផល និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤៤- ឧ.ស.ស៊ុន គួយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៤៥- ឧ.សិ.កែវ សៀក និង ឧ.សិ.សេង ឡៃស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០ $

៤៤៦- ឧ.ស.យិច ឈីន និង ឧ.សិ.តែ សុម៉ាលី (ប្ដី) ព្រមទាំងបុត្រ ១០ $

៤៤៧- កញ្ញា យិច ឈាណារី និង លោក យិច ពុទ្ធិកោសល្យ .... ១០ $

៤៤៨- លោក យិច សមិទ្ធិ និង លោកស្រី សុក ច័ន្ទសុគន្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ១០ $

៤៤៩- លោក សួន សុវណ្ណ និង លោកស្រី យិច វិជយិនី ព្រមទាំងបុត្រ ... ១០ $

៤៥០- ឧ.ស.ជា ខេង និង ឧ.សិ.សៀង យូលាភ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ១០ $

៤៥១- ឧ.ស.ជា ធឿន និង ឧ.សិ.សៀង គីមហុង ព្រមទាំងកូនចៅ ... ១០ $

៤៥២- ឧ.ស.លឹម មុនី និង ឧ.សិ.ចាប រុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៣- ឧ.ស.វាល់ វឿន និង ឧ.សិ.កែ វង្ស ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៤- ឧ.សិ.ផាន់ សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.ផាន់ សារ៉ុន +ស្វាមី +កូនចៅ .... ១០ $

៤៥៥- ឧ.ស.ធឹង សារិទ្ធ និង ឧ.សិ.តាន់ ឡាត់ឌី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៦- ឧ.ស.សោម សាមឿន និង ឧ.សិ.អោ គន្ធារី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៧- ឧ.សិ.ហាស់ សំជិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤៥៨- ឧ.សិ.ស្រេង គ្រឹង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៩- ឧ.សិ.អ៊ឹង យឹមស្រ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦០- ឧ.សិ.យាង មួយ និង ឧ.សិ.យាង អេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦១- កញ្ញា ស្រី លក្សិវត្តី ព្រមទាំងមាតាបិតា .... ១០ $

៤៦២- ឧ.សិ.អួយ មិនា និង ឧ.សិ.ផន ស៊ាងហៃ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៣- ឧ.សិ.ជ័យ ជួនសុផល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៤- ឧ.ស.ឈុន ប៊ុនសាធ និង ឧ.សិ.ទិត សាផានី .... ១០ $

៤៦៥- ឧ.សិ.អ៊ា គីមហេង និង ឧ.ស.ឃុន ជេដ្ឋា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៦- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៤៦៧- ឧ.សិ.ច្រឹង គីមស្រ៊ុ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៨- ឧ.សិ.ឌុក សៅយ៉ាន់ .... ១០ $

៤៦៩- ឧ.សិ.សុខ ស៊ីផុន .... ១០ $

៤៧០- ឧ.សិ.លឹម ម៉េងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៧១- ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម យ៉េក .... ១០ $

៤៧២- ឧ.សិ.ជា លី .... ១០ $

៤៧៣- លោក មុំ កោសល្យ និង អ្នកស្រី ទូច សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ .. ១០ $

៤៧៤- ឧ.សិ.ទិន សន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៧៥- លោក យិន ចាន់សុជាតិ និង ភរិយា .... ១០ $

៤៧៦- ក.យិនចាន់សុកនីន+ក.យិនចាន់សុកអេង+កុមារាយិនចាន់សារាវុធ ១០ $

៤៧៧- ឧ.ស.អ៊ួង សាប៊ិន និង ឧ.សិ.ពត ណាន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៧៨- ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន ព្រមទាំងក្មួយ .... ១០ $

៤៧៩- ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿង និងឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង+ ម្តាយ មួងភី .... ១០ $

៤៨០- លោក អ៊ួន សុង និងអ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៨១- លោកយាយ ឡឹង ញិប .... ១០ $

៤៨២- ឧ.ស.អ៊ិន ម៉យ និង ឧ.សិ.ជ្រុន ម៉ក់ឡែន .... ១០ $

៤៨៣- ឧ.ស.លឹម ឆាយ និង ឧ.សិ.ជ្រុន ម៉ាច .... ១០ $

៤៨៤- លោក ជ្រុន មករា និង អ្នកស្រី អេន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៨៥- លោក សួស ធីដេត និងអ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាលីន ព្រមទាំងបុត្រី ១០ $

៤៨៦- លោក ទូច ថាវរិទ្ធ និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាលីកា .... ១០ $

៤៨៧- កញ្ញា ឆាយ ម៉ាលក្ខណ៍ និង កញ្ញា ឆាយ ម៉ាលីគន្ធ .... ១០ $

៤៨៨- ឧ.សិ.សេង ដាវី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៨៩- ឧ.សិ.ទី អ៊ឹង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៩០- ឧ.សិ.រស់ ជិន និងចៅ មករា .... ១០ $

៤៩១- ឧ.សិ.កាន់ គិរីសុខា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៩២- លោក លឹម ឡាក់ឡេង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៩៣- ឧ.សិ.អ៊ុក ស៊ុនួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៩៤- ឧ.ស.សំ ហ៊ែល និងភរិយា+លោក លី សទ្ធិ និងលោកស្រី+បុត្រ .. ១០ $

៤៩៥- លោក លី ស្រ៊ុនវេង+ វង្ស ឈៀកនាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៩៦-	ឧ.សិ.ជីង គីមស្រ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៩៧-	ឧ.សិ.ឃូ អៀងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៩៨-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៩៩-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ឆេងសៀម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥០០-	ឧ.សិ.នាង សុគន្ធា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥០១-	ឧ.ស.មាស យិន និង ឧ.សិ.ជា សារ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥០២-	ឧ.សិ.នុត ណេងឡា និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥០៣-	ឧ.សិ.យិន ធូក ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥០៤-	ឧ.សិ.ឈួន សុ	១០ $
៥០៥-	ឧ.សិ.ថ្លាង តាំងគៀង	១០ $
៥០៦-	ឧ.សិ.ថាយ ស ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥០៧-	លោក ណើ សុណា និង អ្នកស្រី នន់ សៅវន្នី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥០៨-	ឧ.ស.ទា អៀមភាវ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង សៀកមួយ ព្រមទាំងកូនចៅ .	១០ $
៥០៩-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស ហៅ សាម៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១០-	ឧ.ស.យ៉ង វឿន និង ឧ.សិ.អ៊ុន សុខុម	១០ $
៥១១-	ឧ.ស.ម៉ៅ គីម និង ឧ.សិ.គីម ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥១២-	ឧ.សិ.ឡុង សារឿន	១០ $
៥១៣-	ឧ.សិ.អ៊ុក បុប្ផា និង បុត្រ +ឧ.សិ.គីម សៀង និង ស្វាមី+បុត្រ	១០ $
៥១៤-	ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥១៥-	ឧ.សិ.ជ័យ អេង	១០ $
៥១៦-	ឧ.សិ.ជង វេន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥១៧-	ឧ.សិ.សូ ស៊ុនណារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១៨-	លោកយាយ ឃឹម វ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥១៩-	ឧ.សិ.សួស ភាព និង គ្រួសារ	១០ $
៥២០-	ឧ.សិ.ចៅ ឡៃស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

៥២១-	ឧ.ស.ជឹង វេងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គីម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០ $
៥២២-	ឧ.ស.យស គុយ និង ឧ.សិ.ម៉ី រីន	១០ $
៥២៣-	លោកតា សំ និង លោកយាយ ឡាប	១០ $
៥២៤-	ឧ.ស.ម៉ី សារ៉ន និង ឧ.សិ.ឡាំង គីមជាង	១០ $
៥២៥-	លោក ញឹម បញ្ញា និង អ្នកស្រី អ៊ុម ថារី	១០ $
៥២៦-	ឯកឧត្តម ស្រី សារ៉េត និង លោកជំទាវ ស្រី ម៉ារី	១០ $
៥២៧-	ឧ.ស.ខៀប ញ៉េប និង ឧ.សិ.ថោង លាម	១០ $
៥២៨-	ឧ.ស.អ៊ុយ សំអឿន និង ឧ.សិ.លី អៀងណៃ	១០ $
៥២៩-	ឧ.ស.ពេជ្រ វិសុទ្ធិឱម និង ឧ.សិ.សូត សាខន	១០ $
៥៣០-	ឧ.សិ.ញិប ណន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៣១-	ឧ.សិ.សុខ ហោ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៣២-	ឧ.សិ.សុខ សៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៣៣-	ឧ.សិ.ហ៊ែល ហ៊ន់ និង ឧ.សិ.ប៉ា ផន	១០ $
៥៣៤-	អ្នកស្រី ខុង សុភក្រ្គ និង យុវជន ខុង សេរីរដ្ឋ	១០ $
៥៣៥-	ឱសថស្ថាន រស្មីវិមានផល	១០ $
៥៣៦-	ឧ.សិ.រស់ គីមថាន និងលោក ប្រាក់ កាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៣៧-	ឧ.ស.ចាប សុង និង ឧ.សិ.គីន សៀវកហួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៣៨-	ឧ.សិ.អឿ សារួន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៣៩-	ឧ.សិ.គីម សុផល ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៤០-	ឧ.សិ.ចិន្ត សាផុន + ហ៊ុយ សាត + ហ៊ុយ ផាន្នី	១០ $
៥៤១-	ឧ.សិ.អឹង សាមុត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៤២-	ឧ.សិ.ជុំ ប៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៤៣-	ឧ.សិ.អៀង ទាវ និង កូនចៅ	១០ $
៥៤៤-	ឧ.សិ.ព្រាប សារឿន និង ឧ.សិ.ពេជ្រ សុឃិត	១០ $
៥៤៥-	ឧ.សិ.ប៊ុង សុខុម និង កូនចៅ	១០ $

៥៤៦-	ឧ.ស.សេង ស៊ាងនី (កុយ)	១០ $
៥៤៧-	ឧ.ស.ឡាយ ច្រឹង និង ឧ.សិ.គង់ សាមឿន ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០ $
៥៤៨-	លោកស្រី សួរ សុផានី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៤៩-	ឧ.សិ.សួស សុគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥០-	ឧ.សិ.ជុំ ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥១-	ឧ.សិ.ឈាវ សុភី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥២-	ឧ.សិ.ផាន់ សួគិ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥៣-	ឧ.សិ.ឈុន ឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥៤-	ឧ.សិ.ឈន ឃឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥៥-	ឧ.សិ.ស៊ីវ ចេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥៦-	ឧ.សិ.រស់ វណ្ណា + ឈុន ចំណាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥៧-	ឧ.សិ.យីន ស៊ីយឹម +សៅ ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៥៨-	ឧ.សិ.រកា ថៃអៀង +សែម សារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៥៩-	ឧ.សិ.សិត ប៊ុនធឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៦០-	លោកស្រី សុខ ផល្លា + សុខ ភឿង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៦១-	អ្នកគ្រូ ឈិត សុផល	១០ $
៥៦២-	អ្នកគ្រូ ប៉ែន និស្ស័យជាតិ	១០ $
៥៦៣-	ឧ.សិ.អ៊ុក ច័ន្ទថា និងគ្រួសារ	១០ $
៥៦៤-	ឧ.ស.សូ អំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៦៥-	ឧ.សិ.ជាវ ឡាយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៦៦-	ឡោ វ៉ូចឡេង	១០ $
៥៦៧-	កាង អេងម៉េង + ឃូ ស៊ីវហុង	១០ $
៥៦៨-	យូ ម៉ុងលេង + ឡោ ស៊ីវហេង	១០ $
៥៦៩-	លាម ឈា + ឡោ ស៊ីវប៉ាវ	១០ $
៥៧០-	ឡាក់ ឡាយ + ឡោ ស៊ីវប៊ិន	១០ $

៥៧១-	ឧ.សិ.សុខា (កាត់ដេរ)	១០ $
៥៧២-	ទុយ ដារ៉	១០ $
៥៧៣-	ឧ.សិ.យិន ទី	១០ $
៥៧៤-	បូរ នាងរី ជាងអាគុយ	១០ $
៥៧៥-	លោកយាយ ជិន សំបួ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៧៦-	ឧ.សិ.ពុំ សានី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៧៧-	លោកស្រី មួយ សុខគៀង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៧៨-	ឧ.សិ.អ៊ីង គីមរស់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៥៧៩-	ឧ.ស.ជា ប៉ាវ និង ឧ.សិ.ចុង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៨០-	ឧ.ស.ប៉ែន ជុន និង ឧ.សិ.ប៉ុល ណោម	១០ $
៥៨១-	ឧ.សិ.នុត ព្រីដា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨២-	ឧ.សិ.ដួង គា ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	១០ $
៥៨៣-	លោកយាយ ប៉ោ ជា និង កូនស្រី ចន្ទ ថន	១០ $
៥៨៤-	ឧ.សិ.ទិន សន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨៥-	ឧ.សិ.ប្រាក់រី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨៦-	ឧ.ស.អ៊ឹង ផេងប៊ូ និង ឧ.សិ.អ៊ុក គីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨៧-	លោក លាង ហ៊ត និង ឧ.សិ.កង កញ្ញា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៨៨-	ឧ.ស.គិន កូ និង ឧ.សិ.ម៉ៅ ផេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៨៩-	ឧ.សិ.កែវ ជីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៩០-	ឧ.ស.ហេង វិរិន្ទ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	១០ $
៥៩១-	ស៊ិន សុគន្ធ	១០ $
៥៩២-	ឧ.សិ.ហាក់ គៀងសុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៩៣-	ឧ.សិ.ព្រំ យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៩៤-	ឧ.សិ.គង់ ផេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៩៥-	ឧ.សិ.ម៉ៅ គីមសឺន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៥៩៦-	ឧ.សិ.យ៉ាម ពាស៊ីង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៩៧-	ឧ.ស.អ៊ូច គឹមហ៊ាង និង ឧ.សិ.អ៊ូច គឹមយន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៩៨-	ឧ.ស.រ៉ៃន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៩៩-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផុន	១០ $
៦០០-	ឧ.សិ.រត្ន័ ស៊ីមហោ និងកូនស្រី មុនិន្ទ ជាលិនី ព្រមទាំងស្វាមី	១០ $
៦០១-	ឧ.សិ.ឈួន សាវ៉ន និង ឧ.សិ.អៃ ផល	១០ $
៦០២-	ឧ.សិ.ជា ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦០៣-	ឯកឧត្តម គី ហាន និង លោកជំទាវ ធួន សង្វារ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦០៤-	លោកតា លឹម ចាយ និង លោកយាយ ខូវ ខាហៀង +បុត្រ	១០ $
៦០៥-	ឧ.ស.រស់ ស្រេង និង ឧ.សិ.ឡា ហ៊ុយឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦០៦-	ឧ.ស.សូត្រ ស្រេង និង ឧ.សិ.អ៊ាម គឹមពុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦០៧-	ឧ.ស.ឆេង ហ៊ន និង ឧ.សិ.ជួប ម៉ារ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦០៨-	ឧ.ស.កែវ សារ៉ន	១០ $
៦០៩-	ឧ.ស.សុខ ឡុង	១០ $
៦១០-	ឧ.ស.សំ សាន	១០ $
៦១១-	លោកតា អៀន និង លោកយាយ វន់	១០ $
៦១២-	ឧ.ស.អ៊ូ ប៊ុនសេង និង ឧ.សិ.លាង ឡាំង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦១៣-	ឧ.ស.ហេង វេងហួត និង ឧ.សិ.ប៊ុន ស៊ីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦១៤-	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦១៥-	តោ មរកត	១០ $
៦១៦-	ឧ.ស.ចាន់ ប្រកប	១០ $
៦១៧-	ឧ.សិ.ប៊ុន នី និង ចៅ	១០ $
៦១៨-	ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦១៩-	ឧ.ស.សុខ យិន និង ឧ.សិ.ចិន តុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២០-	ឧ.ស.ខៀប លាង និង ឧ.សិ.សំ អួន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៦២១-	ឧ.សិ.វ៉ា គីមជូ	១០ $
៦២២-	ឧ.ស.នៃ ឡេង និង ឧ.សិ.ព្រំ សំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៣-	ឧ.សិ.នួន តាំង	១០ $
៦២៤-	ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៥-	ឧ.ស.ក្រៀល នឿន និង ឧ.សិ.អ៊ុំ សារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៦-	ឧ.សិ.សំ គីមស្រួយ និង ឧ.សិ.សំ វឌ្ឍនា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៧-	ឧ.សិ.ឆៃ គីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៨-	ឧ.សិ.តួន ស៊ុនណារី និង ឧ.សិ.ប៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៩-	ឧ.សិ.ហាវ សារ៉ុធ និងម្ដាយ	១០ $
៦៣០-	ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ុង និង ឧ.សិ.ប៉ាត ម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣១-	ឧ.សិ.លឹម ណាលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៣២-	ឧ.សិ.មុំ សូម៉ាលីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៣-	ឧ.ស.ឈឹម សំរួច និង ឧ.សិ.យស់ ម៉ាឡា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៤-	ឧ.សិ.ដួង សាមឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៥-	ឧ.ស.សុស សុផល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៣៦-	ឧ.ស.យាន ម៉ុងហៃ និង ឧ.សិ.ម៉ៅ លឹមអាយ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៦៣៧-	ឧ.សិ.ឈឹម សុវណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៨-	លោកយាយ ស៊ី ឈុនហៀង	១០ $
៦៣៩-	ឧ.សិ.ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៤០-	ឧ.សិ.អេ ណៃកេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤១-	ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអួយ និង ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអ៊ីម +ស្វាមី	១០ $
៦៤២-	លោក តាំង ប៊ុនហួត និង ឧ.សិ.ហេង សុធា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៣-	ឧ.សិ.នេត ឡាយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៤៤-	ឧ.សិ.ខៀវ វុត្ថា	១០ $
៦៤៥-	ឧ.សិ.រ៉េត សារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

៦៤៦-	ឧ.សិ.ពេល ហាន និង ប្អូន ព្រមទាំងក្មួយៗ	១០ $
៦៤៧-	ឧ.សិ.តឹក អាំងរឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៨-	ឧ.សិ.ឱក សារ៉ាន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៩-	ឧ.ស.ឡាយ អៀងម៉េង និង ឧ.សិ.វង្ស ចាន់ដារ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៥០-	ឧ.សិ.ហង្ស មាន	១០ $
៦៥១-	ឧ.សិ.ឯក សុផល	១០ $
៦៥២-	លោក ប៊ុត ទឹម និង លោកស្រី ហៃ ផេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៥៣-	លោកស្រី ឯក សុគន្ធា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៥៤-	ឧ.សិ.បាន ឌី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៥៥-	ឧ.សិ.វ៉ៃន ស៊ីណាត និង ម្ដាយ	១០ $
៦៥៦-	ឧ.ស.សំ ផុន និង ឧ.សិ.ប្រាក់ សារី	១០ $
៦៥៧-	ឧ.ស.ឌឿន ពេញ និង ឧ.សិ.ឌុក ហ៊ីង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៥៨-	ឧ.សិ.ផៃ ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៥៩-	ឧ.ស.អ៊ុក អឿន និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៦០-	លោក នួន វុទ្ធី និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៦១-	លោក គង់ គន្ធី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៦២-	ឧ.សិ.ពៅ ម៉ូរែម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៦៣-	លោកស្រី ស៊ីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៦៤-	ឧ.សិ.វ៉ែន ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៦៥-	ឧ.សិ.នាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៦៦-	ឧ.សិ.ប៉ាង និង អ៊ុត ព្រមទាំង ឡុក និង ស៊ុប	១០ $
៦៦៧-	លោក អៀង សុខរឿន និង អ្នកស្រី សំ សំអាត ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០ $
៦៦៨-	លោក ម៉ក់ ថូល និង លោកស្រី មិច ស្រីមុំ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៦៩-	លោក ព្រហ្ម ប៊ុនណាត និង អ្នកស្រី ម៉ុត សារ៉ែន ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០ $
៦៧០-	លោកតា ឆាន់ លី និង លោកយាយ យ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ...	១០ $

៦៧១-	ឧ.ស.ផៃ កេត និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧២-	ឧ.សិ.វ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ណយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧៣-	ឧ.សិ.យឹម សាគិត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧៤-	ឧ.សិ.ជុំ ចាន់ធី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៧៥-	ឧ.ស.នៅ វន និង ឧ.សិ.លី ហេង ព្រមទាំងកូន វន ចាន់នារី ...	១០ $
៦៧៦-	ឧ.ស.សុខ សាមឿន និង ឧ.សិ.ស៊ុន សារីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧៧-	យុវសិស្ស គង់ សុវណ្ណបញ្ញា និង អ្នកនាង នួន ស្រីនាង	១០ $
៦៧៨-	ឧ.សិ.យុន វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៧៩-	ឧ.ស.អ៊ាត ទៀង និង ឧ.សិ.ដួង សោភា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨០-	ឧ.សិ.គ្រី ស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨១-	ឧ.សិ.ឈឹម មីកុល និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨២-	ឧ.ស.មុយ សុខជួប និង ឧ.សិ.សន ឆវិន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨៣-	ឧ.សិ.ឈាវ ចាន់ថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៨៤-	ឧ.សិ.នូ សុវណ្ណឌី និង មាតាបិតា	១០ $
៦៨៥-	ឧ.ស.ស្វាយ សុធារ៉ា និង ឧ.សិ.ឡឹក លក្សី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៨៦-	ឯកឧត្តម គិន ឡាយ និងលោកជំទាវ អ៊ុំ គឹមទី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨៧-	លោក គ្រី បូរិន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨៨-	ឧ.ស.អ៊ុច ព្រឿង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨៩-	ឧ.សិ.ទិត្យ នារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៩០-	កញ្ញាវេជ្ជ.គង់ កែវកន្និដ្ឋា	១០ $
៦៩១-	កញ្ញា គង់ កែវសុគន្ធា	១០ $
៦៩២-	ឧ.ស.តែ គុយហ៊ួត និង ឧ.សិ.លឹម មួយគា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៩៣-	លោកយាយ យូ មុំ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៩៤-	ឧ.សិ.ប៉ែន សុបញ្ញា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៩៥-	ឧ.សិ.ញ៉ៀម ចាន់ជន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

៦៩៦- ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ុន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៦៩៧- ឧ.សិ.ឆេង យ៉េក ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៦៩៨- ឧ.សិ.រុង សារ៉ាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៦៩៩- ឧ.សិ.ហួត ឆេងហ៊ុន .... ១០ $

៧០០- ឧ.សិ.ហួត លាងហួរ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧០១- វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧០២- ឧ.សិ.គឹម ស៊ុនហេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៧០៣- ឧ.សិ.កែវ សៀក និង ឧ.សិ.សេង ឡៃស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០ $

៧០៤- ឧ.សិ.ស៊ាន ញ៉ឹប និង កូនចៅ .... ១០ $

៧០៥- ឧ.សិ.ជុន ស៊ូគី និង កូនចៅ .... ១០ $

៧០៦- ឧ.សិ.វៀល សាម៉េត និង កូនចៅ .... ១០ $

៧០៧- ឧ.សិ.នា ស្វាយ និងកូនចៅ+ឧ.សិ.គិត លាងហាក់ .... ១០ $

៧០៨- ឧ.សិ.ណុប សុគន្ធ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧០៩- លោកជំទាវ ម៉ែន វិមាន និង ស្វាមី .... ១០ $

៧១០- លោក ម៉ែន វិជិត និង លោកស្រី យូ បុប្ផារតន៍ .... ១០ $

៧១១- លោក វ៉េង គឹមស៊ាន និង អ្នកស្រី ហាក់ កក្កដា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧១២- ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយ៉ាប ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧១៣- ឧ.សិ.សុង សុខគី .... ១០ $

៧១៤- ឧ.សិ.ប៉ុល ណារ៉ែន .... ១០ $

៧១៥- ឧ.សិ.នេត សុថន និង បង ព្រមទាំងក្មួយ .... ១០ $

៧១៦- ឧ.សិ.គឹម ឈៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧១៧- ឧ.សិ.ណាំ គឹមឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧១៨- ឧ.ស.តែ គឹមហ៊ុន និង ឧ.សិ.តាំង សុខអ៊ីម .... ១០ $

៧១៩- ឧ.សិ.ស៊ីវ ស៊ីនួន .... ១០ $

៧២០- ឧ.ស.រួស សំបូ និង ឧ.សិ.ឡៃ សំអឿន .... ១០ $

៧២១-	ឧ.ស.សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និង ឧ.សិ.យន្ត ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧២២-	លោក ឈៀង ប៊ុនណារិទ្ធ និង លោកស្រី រី សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧២៣-	លោក ផុក ច័ន្ទណារ៉ូ និង លោក ផុក ច័ន្ទតារា	១០ $
៧២៤-	លោកស្រី ផុក ច័ន្ទរតនា និង ស្វាមី +បុត្រ កញ្ញា ផុក ច័ន្ទ រស្មី	១០ $
៧២៥-	លោកស្រី សុខ ជា ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	១០ $
៧២៦-	លោកស្រី ឡុង វុទ្ធី ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	១០ $
៧២៧-	ឧ.ស.យី ស៊ា និង ឧ.សិ.ងួន គីមលី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧២៨-	ឧ.ស.អ៊ួង គីមសាន និង ឧ.សិ.រត្ន អឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ...	១០ $
៧២៩-	ឧ.ស.គង់ សណ្ដាប់ និង ឧ.សិ.ឱក សំអាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	១០ $
៧៣០-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.ងួន គីមអ៊ីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៧៣១-	ឧ.ស.ម៉ៃ ឌុល និង ឧ.សិ.ហ៊ីង សុំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៧៣២-	ឧ.ស.គ្រួច ឡាំង និង ឧ.សិ.យិន ពល្លាំង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	១០ $
៧៣៣-	ឧ.ស.ស្រី វណ្ណា និង ឧ.សិ.គ្រួច សុមាលី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	១០ $
៧៣៤-	ឧ.ស.ទឹង គីមហេង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៣៥-	ឧ.ស.ឆយ វ៉ាន់នេត និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៣៦-	ឧ.ស.ហ៊ីស សុរិយា +ឧ.ស.សេង ចន្ថា និង ភរិយា +បុត្រ	១០ $
៧៣៧-	ឧ.សិ.សំ សោភ័ណ្ឌ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៣៨-	ឧ.សិ.អ៊ឹម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៧៣៩-	ឧ.សិ.តាំង អៀងស៊ុយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៧៤០-	ឧ.សិ.នូ ម៉ាលី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៤១-	ឧ.សិ.ស្រី វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៤២-	ឧ.សិ.ណៅ អ៊ាន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ $
៧៤៣-	ឧ.សិ.ហង្ស ដួរី ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ $
៧៤៤-	ឧ.សិ.មៀច ខេម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៧៤៥-	ឧ.សិ.ប្រាក់ សន្ទសុខា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

៧៤៦- ឧ.សិ.ស៊ូ មួយ និង បងប្អូន .... ១០ $

៧៤៧- ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៧៤៨- ឧ.សិ.អ៊ុក ញ៉ែម +ឧ.សិ.សាន់ ណាស្រៀង និង ស្វាមី+បុត្រ .... ១០ $

៧៤៩- ឧ.សិ.តែ គឹមឡេង+លោក ហោ ប៊ុនគឹម និង ភរិយា +បុត្រ ...... ១០ $

៧៥០- ឧ.ស.សំ ស៊ុនហេង និង ឧ.សិ.សូ សាគន្ធ .... ១០ $

៧៥១- ឧ.សិ.ព្រំ លលក ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៥២- ឧ.សិ.តួច ហ៊ា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៥៣- ឧ.សិ.ឈន សុភនី .... ១០ $

៧៥៤- ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ .... ១០ $

៧៥៥- ឧ.សិ.ជា គឹមហុង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៥៦- ឧ.សិ.សុខ មឿន និង ប្អូន ព្រមទាំងក្មួយៗ .... ១០ $

៧៥៧- ឧ.សិ.ទូច អ៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៥៨- ឧ.សិ.សៀក ផល្លា និង ប្អូន ព្រមទាំងក្មួយៗ .... ១០ $

៧៥៩- ឧ.សិ.ទូច អៀង .... ១០ $

៧៦០- ឧ.ស.គាំ សម និង ឧ.សិ.ភួន អុល .... ១០ $

៧៦១- ឧ.សិ.គា ស៊ីន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៦២- ឧ.សិ.គួយ ស៊ីវលុយ .... ១០ $

៧៦៣- ឧ.ស.ទូច កៅ និង ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៦៤- ឧ.សិ.ជាម មួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៦៥- ឧ.សិ.គី យក់បួយ និង ឧ.សិ.តាត គឹមឈុន ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០ $

៧៦៦- ឧ.សិ.អ៊ិន ឈូក និង កូនចៅ .... ១០ $

៧៦៧- ឧ.សិ.ទេព គឹមហេង .... ១០ $

៧៦៨- ឧ.ស.ឡាច ផូ និង ឧ.សិ.ឱក យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៦៩- ឧ.សិ.ស៊ុយ ឆុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៧០- ឧ.សិ.ហេង គួ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៧១-	ឧ.សិ.ឡេ ណន	១០ $
៧៧២-	ឧ.សិ.អ៊ុក សាឡុំ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៧៣-	ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៧៤-	ឧ.សិ.សារ៉ូន លី ផន យ៉ា	១០ $
៧៧៥-	ឧ.សិ.ជាលាងស៊ីម+យៀត +ស៊ីណា	១០ $
៧៧៦-	ឧ.សិ.ឡាំ	១០ $
៧៧៧-	ឧ.សិ.ខាត់ សុវណ្ណ	១០ $
៧៧៨-	ឧ.ស.ហឿន និង ឧ.សិ.រើយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៧៩-	ឧ.សិ.សេង លី និង ឧ.សិ.នូ សុង	១០ $
៧៨០-	ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន	១០ $
៧៨១-	ឧ.សិ.ណារ៉ែន+ តាំងហ៊ាង + យក់នី	១០ $
៧៨២-	ឧ.សិ.លីវ ថងមួន និង ឧ.សិ.យ៉ាវ សុកាន	១០ $
៧៨៣-	ឧ.សិ.ថង សៀង និង ឧ.សិ.ត្រប់	១០ $
៧៨៤-	ឧ.សិ.អ៊ិត ឡាំធឿង និង ឧ.សិ.ឈៀង ស៊ង	១០ $
៧៨៥-	ឧ.ស.ខាង អ៊ាង និង ឧ.សិ.ភី + លី	១០ $
៧៨៦-	ឧ.សិ.សម ចន្ទី និង ឧ.សិ.ប្លង់ ធូរៀង	១០ $
៧៨៧-	ឧ.សិ.ផាន់ លី +សារ៉ូន + ផន + អ៊ី	១០ $
៧៨៨-	ឧ.ស.យ៉ត ប៊ិច	១០ $
៧៨៩-	ឧ.សិ.សោម ឡុង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៩០-	ឧ.ស.សុង រ៉ា និង ឧ.សិ.ពៅ ពឿន	១០ $
៧៩១-	ឧ.សិ.ជួង ខេន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៩២-	ឧ.សិ.ពេជ្រ សុខន	១០ $
៧៩៣-	ឧ.សិ.អេង ផល និង ម្តាយ ហម ជន់	១០ $
៧៩៤-	ឧ.សិ.គុណ ម៉ាលី	១០ $
៧៩៥-	ឧ.ស.ពេជ្រ សុវណ្ណ និងកូនស្រី ឪ ស៊ីណា	១០ $

៧៩៦- ឧ.ស.កាន់ គង់ និង ឧ.សិ.ប្រាជ្ញ សារ៉ាម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៩៧- ឧ.ស.សឿ សារ៉ាយ និង ឧ.សិ.នី នួន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៩៨- ឧ.សិ.កែវ វ៉ាន .... ១០ $

៧៩៩- ឧ.សិ.ជៀប ច័ន្ទថន .... ១០ $

៨០០- ឧ.សិ.ស៊ុំ សូនី និង ស្វាមី .... ១០ $

៨០១- ឧ.សិ.ជាម ធុច .... ១០ $

៨០២- លោកតា ឌឹម និង លោកយាយ សែម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៣- ឧ.សិ.ថាច់ ជីហឿង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៤- ឧ.សិ.ឈាន ហេន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៥- ឧ.សិ.ម៉ី ដារ៉ែ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៦- ឧ.សិ.ហាស់ សាម៉េន .... ១០ $

៨០៧- ឧ.ស.អេង វណ្ណា និង ឧ.សិ.សៅ ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨០៨- ឧ.សិ.មូល វណ្ណថេត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៩- ក្រុមវេនចង្ហាន់ព្រះសង្ឃថ្ងៃ ៥ កើត វត្តសំពៅមាស .... ១០ $

៨១០- ឧ.សិ.តាំង ម៉ីម៉ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨១១- ឧ.ស.អ៊ូច ងួន និង ឧ.សិ.ជី នុត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨១២- ឧ.ស.តេន សាមាន និង ឧ.សិ.នន្ទ ឃៀញ ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ១០ $

៨១៣- ឧ.សិ.ហង់ វណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ែក ចរិយា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ១០ $

៨១៤- ឧ.សិ.តន់ ចន្ទតារា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨១៥- ឧ.សិ.ទ្រី ម៉ា និង ឧ.សិ.តាំង អ៊ីវម្ហួរ +ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០ $

៨១៦- ឧ.ស.ទេព ម៉ូ និង ឧ.សិ.ទាវ គីមម៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨១៧- ឧ.ស.ស៊ីវ ហង់ និង ឧ.សិ.ជី យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨១៨- ឧ.សិ.អ៊ុំ សារុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨១៩- លោកតា ប៊ូ ឡេង និង លោកយាយ យឹម សៀក .... ១០ $

៨២០- អ្នកស្រី ប៊ូ ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨២១-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ នាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨២២-	ឧ.សិ.ដួង វណ្ណថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៨២៣-	ឧ.សិ.សំ ផាន់ណា	១០ $
៨២៤-	ឧ.សិ.ម៉េង មុយចេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨២៥-	ឧ.ស.វ៉ា ឆាំ និង ឧ.សិ.ទុយ សំកុល ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨២៦-	ឧ.សិ.ឈិត ណៃហ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៨២៧-	លោក ត្រី ប៊ូរិន និង អ្នកស្រី ម៉ៅ គឹមជាវ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨២៨-	ភិក្ខុ សុខ ពន្លឺ និង ឧ.សិ.ថន ស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨២៩-	ឧ.សិ.គួយ ចាន់មុនី	១០ $
៨៣០-	ឧ.ស.ម៉ឹង ឈើវ និង ឧ.សិ.ប៊ិច ប៊ុឡូយ	១០ $

១-	Mr.ALEXANDRE Jean Rene et Mme ALEXANDRE Samedy.....	១០០អឺរ៉ូ
២-	យូណូស អាស៊ីស+ ឧ.សិ.ហុក ណារី +YOUNOS Sabry+YOUNOS Nira	៥០អឺរ៉ូ
៣-	ឧ.ស.ថន លក្ខិណា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០អឺរ៉ូ
៤-	ឧ.ស.សន ប៊ុនថន	២០អឺរ៉ូ
៥-	ឧ.សិ.តាំង យ៉ាន់នី	២០អឺរ៉ូ
៦-	ឧ.សិ.ថន សត្ថា និងបុត្រ	២០អឺរ៉ូ
៧-	កញ្ញា ថន កញ្ញា	២០អឺរ៉ូ
៨-	កញ្ញា ថន បុប្ផា	២០អឺរ៉ូ
៩-	យុវជន ថន ថានណារីទ្ធ (និស្សិតពេទ្យ)	២០អឺរ៉ូ
១០-	កញ្ញា ថន ថានណារ៉ែន (និស្សិតពេទ្យ)	២០អឺរ៉ូ
១១-	ឧ.ស.ថន វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងបុត្រ	២០អឺរ៉ូ
១២-	កុមារា ALEXANDRE Stephane	១០អឺរ៉ូ
១៣-	យុវជន ថន ថានណារ៉ុង THAN Thanarong	១០អឺរ៉ូ
១៤-	កញ្ញា ថន ថានណារត្ន័ THAN Thanarath	១០អឺរ៉ូ
១៥-	ឧ.សិ.លី ឈុនស៊ (ហៅ ស)	១០អឺរ៉ូ

១-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង ព្រមទាំងបុត្រ	២០០អូស្ត្រាលី
២-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា.	១០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
៤-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០អូស្ត្រាលី
៥-	ភិក្ខុ ចៅ ស៊ៀប	១០០អូស្ត្រាលី
៦-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន	៥០អូស្ត្រាលី
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តរតនារាម CABRAMATTA SYDNEY	៥០អូស្ត្រាលី
៨-	លោកយាយ ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន្ត ,ឧ.សិ.គង់ សម្បត្តិ	៥០អូស្ត្រាលី
៩-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
១០-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
១១-	ឧ.សិ.សឹម គិមហេង	៤០អូស្ត្រាលី
១២-	ឧ.សិ.តា យូអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
១៣-	ឧ.ស.រស់ ធារុន និង ឧ.សិ.សុមានធា	៣០អូស្ត្រាលី
១៤-	ឧ.ស.តាំង កេងយូ និង ឧ.សិ.ស៊ីមន សួស +កូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
១៥-	ឧ.សិ.បែន សាវើយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
១៦-	ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរេត	២០អូស្ត្រាលី
១៧-	ឧ.ស.សន ធុល និង ឧ.សិ.សុភារី ព្រមទាំងបុត្រ	២០អូស្ត្រាលី
១៨-	ឧបាសក ស ប៊ុនធៀង	២០អូស្ត្រាលី

១-	ឧ.សិ.ភិរំ សឿន	៥០០០បាត
២-	ឧ.សិ.យ៉ន	៥០០បាត

១-	សមាគមក្រុមសន្ទនាព្រះធម៌	១.០០០.០០០៛
២-	ប្រាក់បូជាធម៌បុណ្យលោកម្ចាស់ ហេង ប៊ុនជា វត្តកណ្តាល	៧៨០.០០០៛
៣-	ប្រាក់បូជាធម៌បុណ្យ ឧ.ស.ជា លៀង និង ឧ.សិ.ចៀង ហ៊ឹង	៥០០.០០០៛
៤-	ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហួង នាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០០.០០០៛

៥-	បុណ្យខួប៧ថ្ងៃសពឧ.សិ.សួន គ្រួច (ម្តាយឧ.សិ.យ៉ាសុធីរី)	២៥០.០០០៛
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិជ្រៃវៀន ឃុំជ្រៃវៀន ស្រុកព្រៃឈរ កំ.ព.ច.	២០៨.៥០០៛
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តមេមត់ ឃុំមេមត់ ស្រុកមេមត់ កំពង់ចាម ...	២០០.០០០៛
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិជើងឯក សង្កាត់ជើងឯក	១៧៥.០០០៛
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទអាស្រមលោកតាឡាយ ភ្នំបឹងដែង ស្ទឹងត្រង់	១៦៥.០០០៛
១០-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តគរគីរីវ័ន ហៅវត្តភ្នំព្រួស	១៦០.៦០០៛
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តទឹកថ្លា តាមរយៈ ឧ.សិ.ជុំ ភឿន . ១៥ ដុល្លារ+	១៤០.០០០៛
១២-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហាម	១២០.០០០៛
១៣-	ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង ព្រមទាំងបុត្រ	១២០.០០០៛
១៤-	លោក ទា គិមហរ និង អ្នកស្រី ហ្គូរ មុយអ៊ីវ ព្រមទាំងបុត្រ	១២០.០០០៛
១៥-	អ្នកស្រី រិទ្ធ សុវណ្ណារី	១២០.០០០៛
១៦-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តឥន្រ្ទញ្ញាណចូលតាមរយៈឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន	១០២.០០០៛
១៧-	ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម តាមរយៈ ឧ.ស.ហាង គិន	១០០.០០០៛
១៨-	ពុទ្ធបរិស័ទ ភូមិខ្នងក្រពើ មេមត់	១០០.០០០៛
១៩-	ឯ.ឧ.បណ្ឌិត កុល ផេង លោកជំទាវ កុល គីមផល្លា និងបុត្រ	១០០.០០០៛
២០-	លោក ម៉ារ សារីន និង លោកស្រី ភោគ ណារិន +បុត្រ ..	១០០.០០០៛
២១-	ឧ.ស.ជាម វឿន និង ឧ.សិ.អ៊ុក ថេន ព្រមទាំងបុត្រ	១០០.០០០៛
២២-	ឧ.សិ.អ៊ុំ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០៛
២៣-	គីមអូន+ណាត្រី+គីមឆុន+សុផល+ជួណ្ហ+ប៉ូលីន+មុយឡាង	៩២.០០០៛
២៤-	ឧ.សិ.ឡាង+ថន+សុផល+ស៊ីណាង+រ៉ិច+ភន+ប៊ិឆាយ	៨០.០០០៛
២៥-	ឧ.សិ.ភិច សៀម	៨០.០០០៛
២៦-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីណា	៨០.០០០៛
២៧-	ឧ.ស.ប្រាក់ គីមសុន និង ឧ.សិ.ប៉ាង ប៊ុនរី ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៨០.០០០៛
២៨-	លោក ម៉ី វុធ្ធា និង លោកស្រី ឡេវ ចាន់សោភា +បុត្រ ..	៨០.០០០៛
២៩-	ឧ.សិ.គីម យ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៧០.០០០៛

៣០-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០.០០០៛
៣១-	ឧ.សិ.សោម សុវណ្ណារ៉េត+ឧ.សិ.យ៉ាសុខគីម+ឧ.សិ.ទី សុធី	៦០.០០០៛
៣២-	ឧ.សិ.រ៉ៃ ភាច និង ឧ.សិ.រ៉ៃ ញ៉ ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០.០០០៛
៣៣-	ឧ.សិ.ឌុច អួន ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០.០០០៛
៣៤-	វិន័យ+សារ៉ន+រុំ+នេត្ថា+ម៉ាច+ធៀង+រីន+សន+រួន+ណា+វេង១១ដុ.+	៥៧.០០០៛
៣៥-	ឧ.ស.ឈន់ និង ឧ.សិ.ហ៊ាង (ស្ទឹងត្រង់)	៥៥.០០០៛
៣៦-	ឧ.ស.ទូច ប៉ុម និង ឧ.សិ.អ៊ិន បុរី ព្រមទាំងបុត្រ	៥៥.០០០៛
៣៧-	ឧ.សិ.ប៊ុន គីមអេង	៥២.៧០០៛
៣៨-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ សុម៉ាលី	៥០.០០០៛
៣៩-	ឧ.សិ.រ៉ែន អង្គារវណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៤០-	ឧ.ស.គីម លន់ និង ឧ.សិ.ស្រ៊ុន កែវ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៤១-	ឧ.ស.ហ៊ាង លេង និង ឧ.សិ.ភួង សម្បត្តិ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៤២-	ឧ.ស.ដាំ កុយ និង ឧ.សិ.សុខ ពៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៤៣-	លោកយាយ ឆឹម សែម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៤៤-	លោកយាយ សូ ណាត	៥០.០០០៛
៤៥-	ឧ.សិ.ខឹម តាន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៤៦-	ឧ.សិ.យឹម សារ៉ាត ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៤៧-	ឧ.សិ.ណាយ សោភាត់	៥០.០០០៛
៤៨-	ឧ.សិ.លី គីមហៀក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៤៩-	ឧ.សិ.គាំ ញ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៥០-	លោក សោម ឃៀងឃុន និង អ្នកស្រី ទៀ អ៊ី	៥០.០០០៛
៥១-	លោក ឈុន ហេង និង អ្នកស្រី ទៀ ហ៊ិចឆៃ	៥០.០០០៛
៥២-	ឧ.សិ.ជីវ វ៉ួចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៥៣-	ឧ.សិ.រស់ លីនណា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៥៤-	ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛

៥៥-	ឧ.សិ.អួន សុខ និង ប៉ែន សុខុម	៥០.០០០៛
៥៦-	លោក អ៊ូច ឡុយ ផុនតារ៍	៥០.០០០៛
៥៧-	ឧ.សិ.ទុន ស៊ុននី	៥០.០០០៛
៥៨-	ឧ.សិ.សឿ សៅរ៍ឆេង និងបងប្អូន កូនក្មួយ	៥០.០០០៛
៥៩-	ឧ.ស.ហង្ស ជិន និង ឧ.សិ.ឃុល យ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៥០.០០០៛
៦០-	ពុទ្ធបរិស័ទ បន្ទាយនាង	៤៣.០០០៛
៦១-	ឧ.សិ.ម៉ុក គឹមលី+ឧ.សិ.ខេង ខាមុយ	៤២.០០០៛
៦២-	ឧ.សិ.ប៉ាង សំអួន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤១.០០០៛
៦៣-	ឧ.សិ.ស៊ូ ច័ន្ទណារី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៦៤-	ឧ.សិ.ឃឹម រម្យ ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៦៥-	ឧ.សិ.ឡេង សាយ និង ឧ.ស.សួស ជួប ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៦៦-	ឧ.សិ.ជា អាយទាង ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៦៧-	ឧ.សិ.ជុក ម៉ិល សន្តិភាព និង ឧ.សិ.ជា កែវមុនី+បុត្រ .	៤០.០០០៛
៦៨-	លោក ជឹង ម៉េងជី និង អ្នកស្រី សេង រ៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៦៩-	ភិក្ខុអមរិមត្ថា ជិន ស៊ា ចៅអធិការវត្តសុវណ្ណសាគរ ..	៤០.០០០៛
៧០-	អាចារ្យ ស៊ឹង ស៊ុន និង ឧ.សិ.អ៊ឹង អៀក +កូនចៅ	៤០.០០០៛
៧១-	ឧ.ស.ឃុន ឆាយ និង លោកស្រី ព្រុំ ឌីនី +កូនចៅ	៤០.០០០៛
៧២-	ឧ.សិ.អ៊ូច ចាន់ និង អ្នកស្រី ទៀប សុផល +កូនចៅក្មួយ	៤០.០០០៛
៧៣-	អ្នកគ្រូ ប្រេស សន និង លោកយាយ អ៊ូ យេន+កូនចៅ	៤០.០០០៛
៧៤-	លោកអាចារ្យ សំ ផន និង ឧ.សិ.ទីវ ងីន +កូនចៅ	៤០.០០០៛
៧៥-	ឧ.ស.ម៉ម អ៊ុង និង ឧ.សិ.វ៉ែន សៀប ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៧៦-	លោក ប្រាង្គ អ៊ឹង និង អ្នកស្រី កុល លន+ឧ.សិ.ពៅ ឃុន	៤០.០០០៛
៧៧-	ឧ.ស.សឿន និង ឧ.សិ.+ឧ.សិ.អ៊ុក ផាន្នី +កូនចៅ	៤០.០០០៛
៧៨-	ឧ.ស.ឡៃ ហ៊ួយ និងនាង កល្យាណ+បុត្រចៅ	៤០.០០០៛
៧៩-	ភិក្ខុអមរិមត្ថា ជិន ស៊ា ចៅអធិការវត្តសុវណ្ណសាគរ ..	៤០.០០០៛

៨០- ឧ.ស.ស៊ឹង ស៊ុន និង ឧ.សិ.អ៊ឹង អៀក ព្រមទាំងកូនចៅ . ៤០.០០០៛
៨១- អ្នកស្រី អៀង សារឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៨២- ឧ.ស.សំ ផន និង លោកយាយ ទិវ ងីន ព្រមទាំងកូនចៅ .. ៤០.០០០៛
៨៣- ឧ.ស.តា សឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៨៤- ឧ.ស.អ៊ួង ចាន់ និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៨៥- ឧ.សិ.សួរ ផាស សារិន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៨៦- ឧ.សិ.ពៅ ឃុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៨៧- លោក ព្រុំ សន និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៨៨- ឧ.ស.ឃុន ឆាយ និង ឧ.សិ.ប៊ុន ជីន ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ៤០.០០០៛
៨៩- លោកយាយ ទាន យី និង អ្នកស្រី វ៉ាន់ នី ព្រមទាំងកូនចៅ . ៤០.០០០៛
៩០- ឧ.សិ.គីម សំភីលី .... ៤០.០០០៛
៩១- ឧ.សិ.យ៉ង់ កាន់យ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៩២- ឧ.សិ.ហាក់ ស្រេង ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ៤០.០០០៛
៩៣- ឧ.សិ.ឱមវង្ស សំខាន់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៩៤- គីម សេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛
៩៥- ឧ.សិ.អ៊ឹង ឈុនអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
៩៦- អ្នកស្រី ទុំ សុធា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛
៩៧- អ្នកស្រី ខៀវ វដ្ឋា .... ៤០.០០០៛
៩៨- លោក ប៉ោ ស្រេង និង ឧ.សិ.ស៊ីវ លាង ព្រមទាំងកូនចៅ . ៤០.០០០៛
៩៩- ឧ.ស.អ៊ុម ពិចិត្រ និង ឧ.សិ.ម៉ក់ សាខន ព្រមទាំងកូនចៅ .. ៤០.០០០៛
១០០- ឧ.សិ.រ៉ៃ ថុល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
១០១- ឧ.សិ.ឈុន ហ៊ាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛
១០២- ឧ.ស.ផូ អត និង ឧ.សិ.ហុង ស៊ីមវ៉ន័ .... ៤០.០០០៛
១០៣- ឧ.ស.ទិត អាន+ផេង ស្រ៊ាង+ឧ.ស.ញៀម ហ៊ាន+លី យាន ៤០.០០០៛
១០៤- លោកយាយ ឆេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

១០៥-	ឧ.ស.គង់ ឡាង និង ឧ.សិ.តាន់ សាម៉ុន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៥០.០០០៛
១០៦-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
១០៧-	ឧ.ស.កួវ ធីម និង ឧ.សិ.តឹកលី គីមឡាយ ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥០.០០០៛
១០៨-	ឧ.សិ.ម៉ៅ ទីម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
១០៩-	ឧ.សិ.សំ ចេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
១១០-	ឧ.ស.ជុក ម៉ិល សន្តិភាព និង ឧ.សិ.ជា កែវមុនី +បុត្រ	៥០.០០០៛
១១១-	លោក នួន ឡុន និងអ្នកស្រី ឡុង មុនីបញ្ញា + បុត្រ ...	៥០.០០០៛
១១២-	ឧ.សិ.ឆេង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
១១៣-	ឧ.ស.ឆុំ រ៉េន និង ឧ.សិ.ស៊ារិត្ថ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
១១៤-	ឧ.សិ.គង់ ពៅ+ឧ.សិ.មាស ឈន+កែវសៀន+សៅផល្លី ...	៥០.០០០៛
១១៥-	លោកតា ស៊ី សារេន និង កូនចៅ	៥០.០០០៛
១១៦-	ឧ.សិ.សុខ ណៃ និង ឧ.សិ.សុខ ជា ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
១១៧-	ឧ.សិ.ង៉ែត ញ៉ូន និង ឧ.សិ.គី តាំងគា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៥០.០០០៛
១១៨-	ឧ.សិ.វ៉ន ឆុំ +ឧ.សិ.កង សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
១១៩-	ឧ.សិ.ប៉ែន រី +ឧ.សិ.សោម ជី និង ស្វាមី +បុត្រ	៥០.០០០៛
១២០-	ឧ.សិ.មាស ណាគ្រី +ឧ.សិ.យូ គីមឡា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	៥០.០០០៛
១២១-	ឧ.សិ.ឈុន គឿន +ឧ.សិ.ពេញ មុនី និង ស្វាមី +បុត្រ	៥០.០០០៛
១២២-	ឧ.សិ.ម៉េង ឆាយគីង+ចែមួយ និង ស្វាមី+បុត្រ	៥០.០០០៛
១២៣-	ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
១២៤-	ឧ.សិ.ហួត វី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
១២៥-	ឧ.សិ.អឿ សុខុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
១២៦-	ឧ.សិ.គង់ វណ្ណ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
១២៧-	ឧ.សិ.សុខ លី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
១២៨-	ឧ.ស.ជា ណៃ និង ឧ.សិ.គង់ នាង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
១២៩-	វ.ប៉ែន ស៊ុនសាវីណារត្ន៍ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛

១៣០- ឧ.សិ.ស៊ុំ ប៊ុនសៀង .... ៤០.០០០៛

១៣១- ឧ.សិ.អន ស៊ីនី (ហៅ សុខ មាន) .... ៤០.០០០៛

១៣២- ឧ.ស.ជា ម៉ុន និង ឧ.សិ.នាង វណ្ណា .... ៤០.០០០៛

១៣៣- ឧ.សិ.អ៊ុក សារុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

១៣៤- ឧ.សិ.សៅ សុគន្ធ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

១៣៥- ឧ.សិ.ឃន កែជៀក ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០៛	មានចំនួន	៣ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២៤.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០៛	មានចំនួន	៣៤ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៥.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០៛	មានចំនួន	២៦ នាក់
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១.០០០៛ ដល់ ៥.០០០៛	មានចំនួន	៣៩ នាក់
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៧ ដុល្លារ	មានចំនួន	៣ នាក់
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	៤០ នាក់

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសមាគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn -05h00 mn -05h30 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h30 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM101.25MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-13h00 mn -17h30 mn -20h00 mn	-FM 93 MHz -FM100.5 MHz -FM 98.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-18h30 mn	-FM 95.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn -06h00 mn -11h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM103.2 MHz -FM 92.7 MHz -FM 88.5 MHz -FM 91 MHz -FM 92.7 MHz -FM103.2 MHz -FM101.5 MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-18h00 mn	-FM 91 MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h00 mn	-FM 94 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00 mn -18h30 mn	-FM 95 MHz -FM 99 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM106.25MHz -FM 93 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91 MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុបាយ័ន FM 95 MHz
ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ
សូមអនុមោទនា !

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

✍ ប៊ុត-សាវង្ស ✍

១. ជំនួយសតិភាគទី ១៦

២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៥

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ ៤ ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឪពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត

១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

១៥. បទពិចារណា

១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍

២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

២១. ឧបមាភាសិត ៤៩

២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

២៣. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)

២៤. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣

២៥. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤

២៦. អភិធម្ម មេរៀនដំបូង

២៧. ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លីៗ

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៥០.០០០ ក្បាល

ក្នុងតម្លៃ ២០.៥០០ ដុល្លារ

រោងពុម្ព ម៉ៅ ផុន (ពុយ)

ដំណឹងអនុមោទនា
ព.ស.២៥៤៩

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនមកសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ១៥៩ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ១ រោច ខែអស្សុជ ព.ស.២៥៤៨ មកដល់
ថ្ងៃ ៧កើត ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៤៩ (រយៈពេល ៧ ខែ ២២ ថ្ងៃ)
ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស
ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៤៤៥ បុណ្យ
បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៣៨៦.៦៨០.០០០៛
(បីរយសែសិបប្រាំមួយលាន ប្រាំមួយរយប៉ែតសិបពាន់រៀល)
និង ១២.៣៤៨ ដុល្លារអាមេរិក
សរុបទាំងអស់ត្រូវជា ៩៩.០១៨ ដុល្លារអាមេរិក
ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន
៤៤.៦៦០.០០០ ៛ + ៧៣០ ដុល្លារអាមេរិក ។
ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមក រៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៦.០៧៥ ដុល្លារអាមេរិក ។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥០

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៣៦១ ចប់ ។

ប្រាក់បូជាព្រះធម៌នៅអាមេរិក និងកាណាដា រយៈពេល ៣ខែ បាន ៨៥.២១០ ដុល្លារ ក្នុងនោះថែមប្រាក់បច្ច័យបួន ១០.១៤០ដុល្លារ ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ៩ រោច ខែភទ្របទ ព.ស.២៥៤៩ មកដល់

ថ្ងៃ ៥រោច ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៥០ (រយៈពេល ៨ ខែ ២៦ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៤៧៩ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៣៩៧.៨៤៤.០០០៛

(បីរយកៅសិបប្រាំពីរលាន ប្រាំបីរយសែសិបបួនពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ៩៩.៤៦១ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

៥៥.៨២២.០០០ ៛ ស្មើនឹង ១៣.៩៥៥ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមករៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ១០.០៧០ ដុល្លារអាមេរិក (ចំណូល ១.២១៧ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ជំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥១

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៥២០ ចប់ ។

ប្រាក់បូជាព្រះធម៌នៅប្រទេសអូស្ត្រាលី ក្នុងរយៈពេល ២៩ ថ្ងៃ បាន ២០.០០០ AUD. ក្នុងនោះថែមប្រាក់បច្ច័យបួន ២.៣៩០ AUD. ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ៦ រោច ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៥០ មកដល់

ថ្ងៃ ៣ រោច ខែបឋមាសាឍ ព.ស.២៥៥១ (រយៈពេល ១២ ខែ ២៧ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្ដែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៦៥០ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៥៥៨.៣០០.០០០៛

(ប្រាំរយហាសិបប្រាំបីលាន បីរយពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ១៣៦.១៧០ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

៥៦.២៨០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ១៣.៧២៧ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមករៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៧.៦០២ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១៥៣៤ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥២

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រ័យបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៧១៤ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ៩ កើត ខែទុតិយាសាឍ ព.ស.២៥៥១ មកដល់
ថ្ងៃ ១២ រោច ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៥២ (រយៈពេល ១១ ខែ ១៨ ថ្ងៃ)
ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស
ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៩៨ បុណ្យ
បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៦៧០.៤៥០.០០០៛
(ប្រាំមួយរយចិតសិបលាន បួនរយហាសិបពាន់រៀល)
ស្មើនឹង ១៦៧.៥១២ ដុល្លារអាមេរិក
ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន
៧៨.៥៧០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ១៩.៦៤២ ដុល្លារអាមេរិក ។
ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមករៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៤.៥៦០ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១០៥៧ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥៣

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៨៤៨ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃអង្គារ ១៣ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំជូតសំរិទ្ធិស័ក ព.ស.២៥៥២ មកដល់ថ្ងៃច័ន្ទ ៨ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំឆ្លូវឯកស័ក ព.ស.២៥៥៣

(រយៈពេល ១១ ខែ ២៥ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៦២ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៦៤៨.៧៤០.០០០៛

(ប្រាំមួយរយសែសិបប្រាំបីលាន ប្រាំពីររយសែសិបពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ១៦២.១៨៥ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

៩០.៨៩០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ២២.៧២២ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមក សិក្សាព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៦.៧០០ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១.៦៩៥ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥៤

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៩៧៧ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃពុធ ១០ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំឆ្លូវ ឯកស័ក ព.ស.២៥៥៣ មកដល់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១៣ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំខាល ទោស័ក ព.ស.២៥៥៤

(រយៈពេល ១២ ខែ ៤ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៩០ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៦២២.០១០.០០០៛

(ប្រាំមួយរយម្ភៃពីរលាន ដប់ពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ១៥១.៧០៩ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

១០០.៦៥០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ២៤.៥៤៨ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមក សិក្សាព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៤.៩០១ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១.៨៦១ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥៥

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ១០៤៨ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃសុក្រ ១៤ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំខាលទោស័ក ព.ស.២៥៥៤ មកដល់ថ្ងៃចន្ទ ១១ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំថោះ ត្រីស័ក ព.ស.២៥៥៥

(រយៈពេល ១១ ខែ ២៧ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៣១ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៨២១.០៨០.០០០៛

(ប្រាំបីរយម្ភៃមួយលាន ប៉ែតសិបពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ២០០.២៧០ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

១៧១.៧៨០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ៤១.៨៩៧ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមកសិក្សាព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៣.៩៩៥ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ២.១៣៨ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ពាក្យប្រារព្ធ

នៅក្នុងបិដកលេខ ៣១ ទំព័រ ៣៦ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកច្ចានៈ សត្វលោកនេះ ច្រើនតែអាស្រ័យនូវចំណែកពីរយ៉ាងគឺ អត្ថិភាព (សស្សតទិដ្ឋិ) ១ និង នត្ថិភាព (ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ) ១ ។ល។ នៅក្នុងបិដកលេខ ៣១ ដដែល ទំព័រ ៤០ អចេលកស្សប បានទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន សេចក្តីទុក្ខ គឺបុគ្គលធ្វើដោយខ្លួនឯងឬ ? ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កុំពោលយ៉ាងនេះឡើយ កស្សប ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន បើដូច្នោះ សេចក្តីទុក្ខ គឺបុគ្គលដទៃធ្វើឱ្យឬ ? ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កុំពោលយ៉ាងនេះឡើយ កស្សប ។ល។

នៅក្នុងព្រះត្រៃបិដក មានសម្តែងអំពីការយល់ខុសនៃបុគ្គលផ្សេងៗ ក្នុងសំយុត្តនិកាយ ខន្ធវារវគ្គ យមកសូត្រ សម្តែងអំពីការយល់ខុសនៃព្រះភិក្ខុយមកៈថា ព្រះអរហន្តក្រោយពីអស់ជីវិតទៅសូន្យ ។ ការយល់ខុសទាំងអស់ សុទ្ធតែអាស្រ័យសេចក្តីប្រកាន់តួខ្លួនជាសត្វ ជាបុគ្គល ។ ក្នុងអង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ

ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីមិច្ឆត្ត ១០ ដែលនាំឱ្យបុគ្គលឃ្លាងចាកមគ្គផល មិច្ឆត្ត ១០ គឺ មិច្ឆាទិដ្ឋិ មិច្ឆាសង្កប្ប ។ល។ មិច្ឆាសមាធិ មិច្ឆាញាណ និង មិច្ឆាវិមុត្តិ ។ ក្នុងសំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ សត្តិសូត្រ មានទេវតាមកពោលពីការលះបង់នូវកាមរាគៈ ប៉ុន្តែព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបថា ទេវតាអង្គនេះពោលសរសើរនូវវដ្តៈ ទើបព្រះអង្គត្រាស់អំពីការលះនូវសក្កាយទិដ្ឋិវិញ ។ ក្នុងមជ្ឈិមនិកាយ មហាតណ្ហាសង្ខយសូត្រ សាតិភិក្ខុ យល់ខុសថា វិញ្ញាណរមែងស្ទុះទៅអន្ទោលទៅមិនដាច់ មិនក្លាយទៅជាអ្វីដទៃឡើយ ។ ក្នុងមជ្ឈិមនិកាយ មាគណ្ឌិយសូត្រ ព្រះអង្គសម្តែងអំពីការប្រកាន់ក្នុងបញ្ចក្ខន្ធយល់ខុសទៅក្នុងព្រះនិព្វាន ប្រៀបដូចមនុស្សខ្វាក់អំពីកំណើត មិនដែលឃើញរូប ហើយចាញ់បោកគេ ។ ចំណែកព្រះមេឃិយៈ ក្នុងគម្ពីរឧទាន មេឃិយវគ្គ មេឃិយសូត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ឃាត់ហើយ ឃាត់ទៀត នូវការក្រាបទូលសូមព្រះអង្គដើម្បីទៅនៅក្នុងទីស្ងាត់នោះៗ ប៉ុន្តែព្រះមេឃិយៈអត់ស្តាប់ព្រះអង្គទាល់តែសោះ ។ នៅក្នុងគម្ពីរឧទានដដែល បឋមកិរសូត្រ ព្រះអង្គសម្តែងអំពីមិច្ឆាទិដ្ឋិផ្សេងៗ ប្រៀបទៅនឹងមនុស្សខ្វាក់ស្ទាបដំរី នៅក្រុងសាវត្ថី ។ នៅក្នុងអដ្ឋកថាសល្លេខសូត្រ បានបញ្ជាក់អំពីព្រះថេរៈមានឫទ្ធិខ្លាំងពូកែ តែច្រឡំសម្គាល់ខ្លួនថាជាព្រះអរហន្ត ។

រៀបរាប់ខ្លះៗ អំពីបុគ្គលដែលយល់ខុសដូចខាងលើនោះៗ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីកម្លាំងនៃការយល់ខុស អាស្រ័យអវិជ្ជា ។ នៅក្នុង វម្មិកសូត្រ បិដកលេខ ២១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា អវិជ្ជាគឺជាសន្ទះទ្វារដ៏មាំ ។ សន្ទះទ្វារនេះរាំងសតិប្បដ្ឋានប្បដិបត្តិ ដែលជាដំណើរទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ប៉ុន្តែអាចលើកចេញបាន ព្រោះបានស្តាប់ការប្រកាសអំពីសច្ចធម៌របស់ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ។

ការអានសៀវភៅនេះរឿយៗ ធ្វើឱ្យមានការរៀនសង្កេតពិនិត្យ រហូតទាល់តែបានយល់ថា ជីវិតជាប្រក្រតីគួរដល់ការសិក្សា ទើបការយល់នេះជាសង្ខារក្ខន្ធ តាក់តែងធម៌បដិបត្តិ ដែលជាផ្លូវចេញចាកលោក ។ បើពុទ្ធបរិស័ទអានមិនបានល្អទេ នោះវាអាចនាំឱ្យយល់ថា សៀវភៅនេះ ហាមសមាធិទៅវិញ ទាំងដែលពុទ្ធបរិស័ទកំពុងចាក់ចិត្តធ្វើសមាធិផង ម្ល៉ោះហើយ បានត្រឹមតែការទាស់ចិត្តប៉ុណ្ណោះ ។ តាមពិត សៀវភៅនេះ គ្រាន់តែណែនាំពុទ្ធបរិស័ទ ឱ្យចាប់ភ្លឹករលឹកដឹងនូវអ្វីដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងឱ្យដឹងតែប៉ុណ្ណឹងឯង ។ សៀវភៅនេះ នឹងបានជាទីប្រឹក្សា នៃពុទ្ធបរិស័ទណាៗ ដែលនិយមអានព្រះត្រៃបិដក ឬដែលនិយមស្តាប់ធម៌ច្រើនៗ ព្រមទាំងបានសិក្សានូវមេរៀនព្រះអភិធម្មផង ម្យ៉ាងទៀត សៀវភៅជំនួយសតិគ្រប់ភាគ គឺជាទីរលឹកនៃឆ្នាំ

សិក្សាព្រះធម៌ សម្តែងព្រះធម៌ និង បូជាព្រះធម៌ ទើបមានរាយនាមពុទ្ធបរិស័ទច្រើនក្នុងសៀវភៅនេះ ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទបានបដិបត្តិធម៌ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ហើយសូមបានឃើញធម៌ពិត ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងឱ្យដឹង។

ព្រះឧបាលី ឯតទគ្គៈខាងវិន័យធរ បានប្រកាសសម្តែងយ៉ាងពីរោះដូច្នេះថា

យថាបិ បទុមំ នាម សុរិយរំសេន បុប្ផតិ
តថេវាហំ មហាវីរ ពុទ្ធរំសេន បុប្ផិតោ ។

ជាធម្មតានៃផ្កាឈូក តែងរីកដោយសាររស្មីនៃព្រះអាទិត្យយ៉ាងណាមិញ បពិត្រព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ខ្ញុំព្រះអង្គបានរីកដោយសាររស្មីនៃព្រះពុទ្ធ (បានដល់ព្រះធម៌ទេសនារបស់ព្រះអង្គ) ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

អាសាឡ្ហបូជា ព.ស. ២៥៥៥

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស

សារបណ្ណ

ឈ្មោះអត្ថបទ **ទំព័រ**

១. ធម៌ពិត ១

២. សេចក្ដីប្រមាទ ៥

៣. សេចក្ដីមិនប្រមាទ ៩

៤. សមាធិ ១៣

៥. ធម៌ពិតគឺជីវិតនេះឯង ១៦

៦. អត់មានបានអ្វីទេ ២០

៧. យល់ដឹងធម៌ពិត ២៣

៨. ធម៌ពិតផ្សេងគ្នាក្នុងលោក ៦ .... ២៦

៩. រឿងក្នុងលោកនៃគំនិត ២៩

១០. ព្រះនិព្វានមានក្នុងទីជិត ៣២

១១. ព្រះនិព្វានមានក្នុងទីជិត (ត) ៣៥

១២. ក្រោមម្លប់នៃព្រះធម៌ ៣៩

១៣. ក្រោមម្លប់សិពត់កាសាវ: ៤៣

១៤. ឧបនិស្ស័យក្នុងផ្នួស ម្លប់ធម៌វិន័យ ៤៨

១៥. ឧបនិស្ស័យក្នុងផ្នួស ម្លប់ធម៌វិន័យ (ត) ៥២

១៦. ជីវិតស្ងប់ពិត ៥៥
១៧. សូចិលោមយក្ស អ្នកមានសំណាង ៥៩
១៨. អ្វីដែលកើតគឺត្រូវតែមាន ៦២
១៩. ព្រហ្មយានពិតប្រាកដ ៦៦
២០. សម្រេចមគ្គផលក្នុងភ្លើង.................................. ៦៩
២១. ផ្លូវតែមួយគត់... ៧២
២២. សម្រេចមគ្គផលពេលជិតមរណៈ ៧៦
២៣. ឧបនិស្ស័យនៃបដិបត្តិធម៌ ៨០
២៤. សរសើរព្រះធម៌ទេសនា ឧបមា ៤ យ៉ាង ៨៤
២៥. សម្នាក់បដិបត្តិធម៌ ៨៨
២៦. សម្នាក់បដិបត្តិធម៌ (ត) ៩២
២៧. ធុរៈ ២ យ៉ាងក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ៩៧
២៨. បលិពោធ ១០ យ៉ាង ១១១
២៩. ព្រះឧបាលីធ្វើសេចក្ដីប្រៀបធៀប ១១៧
៣០. ប្រាសាទព្រះគន្ធកុដិក្នុងធម្មនគរ ១៣២

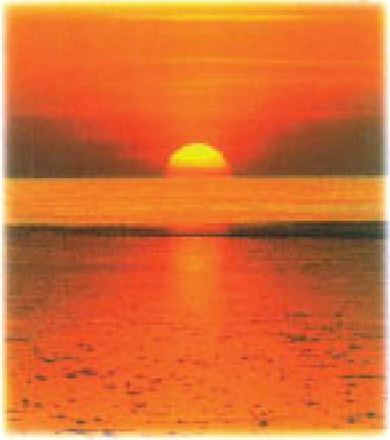

ព្រះអាទិត្យរះឡើងនិងអស្តង្គត

- សូមមិនប្រកាន់ពីព្រោះការមិនទៀងនៃរបស់លោកទាំងមូល
- របស់ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តក្នុងថ្ងៃនេះ អាចនឹងប្រែប្រួលទៅក្នុងថ្ងៃស្អែក
- គ្រប់គ្នាគេចមិនផុតអំពីសេចក្តីស្លាប់ ព្រោះចាស់ ឈឺ ស្លាប់ ជាប្រក្រតីរបស់ជីវិត
- ពេលស្លាប់ត្រូវព្រាត់ពាកទ្រព្យរបស់គ្រប់យ៉ាង អ្វីៗមិនអាចជាប់ជំពាក់ប្រកាន់ថា ជាតួខ្លួនយើងតទៅទៀតបានឡើយ ។